

ກຸ່ມວິຊາສະເພາະ

ສາຍມັດທະຍົມ

ວິຊາ ພູມສາດການທ່ອງທ່ຽວ

ສົກຮຽນ 2021-2022

ວິຊາ ພູມສາດການທ່ອງທ່ຽວ

ສາຍມັດທະຍົມລະບົບ 4 ປີ

ປີທີ 1

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ຊອ ປທ ມວນໄຊ ຂັນທະຈັກ
ຈັດພິມ: ຊອ ປທ ມວນໄຊ ຂັນທະຈັກ
ກວດແກ້ໂດຍ:
ອາຈານ ປທ ສິງອຳໄພ ພິມພາພອນ
ຊອ ລັດສະໝີ ພິນທິສານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ
ສະພາວິທະຍາສາດ

ເລກທີ...90...ສພ.ວສ

ໃບຮັບຮອງ
ອະນຸມັດຜ່ານການຮັບຮອງຮຽບຮຽງປຶ້ມແບບຮຽນປະກອບການສອນ
ວິຊາ ພູມສາດການທ່ອງທ່ຽວ

- ອີງຕາມ: ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳສະພາວິທະຍາສາດຂອງວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນປະຈຳ
ສົກຮຽນ 2022 – 2023.

ຈາກຜົນການກວດສອບ, ກວດກາທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ຫຼັກການຂອງບັນດາອະນຸກຳມະການເຫັນວ່າບົດຮຽບຮຽງ
ປຶ້ມມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມເນື້ອໃນຫຼັກສູດທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ສະພາວິທະຍາສາດຈຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ເປັນສ່ວນ
ໜຶ່ງໃນການສິດສອນ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນໃນວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ.

ຄະນະກຳມະການກວດສອບ

ລາຍເຊັນ

ອຈ ປທ ນ ຄຳຂິງ ຈັນທະວົງສັກ

.....

ຊອ ປອ ໄພທອງ ພິງສິງຄາມ

.....

ທີ່ ສາລະວັນ, ວັນທີ 04 MAY 2023

ປະທານສະພາວິທະຍາສາດ

.....

ອຈ. ນ ສົມປອງ ແສນທະວິສຸກ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ
ສະພາວິທະຍາສາດ

ໃບຮັບຮອງການກວດແກ້ການຮຽບຮຽງປຶ້ມແບບຮຽນປະກອບການສອນ
ຫົວຂໍ້: ວິຊາພູມສາດການທ່ຽວ

ຫ້ອງການ: ວິທະຍາສາດສັງຄົມ

ຜູ້ຮຽບຮຽງປຶ້ມ

ຊອ ປທ ມວນໄຊ ຂັນທະຈັກ

ຄະນະກຳມະການກວດແກ້ບົດ

ອຈ ປທ ສິງອຳໄພ ພິມພາພອນ

ຊອ ນ ລັດສະໝີ ພິນທິສານ

ລາຍເຊັນ

.....

.....

ທີ່, ສາລະວັນ, ວັນທີ 3.5.2023

ຫົວໜ້າຫ້ອງການວິທະຍາສາດສັງຄົມ

.....

ນ. ຄຳຂົງ ຈັນທະນະວິໄນ

ຄຳນຳ

ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບຂອງການກໍ່ສ້າງຄູໃຫ້ສູງ, ແນ່ໃນເພີ່ມສະມັດຖະພາບຂອງຄູ ແລະ ພັດທະນາອາຊີຄູໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງປຶ້ມແບບຮຽນນີ້ຂຶ້ນມາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ , ໂດຍສະເພາະໄດ້ພັດທະນາຕາມທິດທາງການສ້າງຄູແບບໃໝ່ ທີ່ເນັ້ນການບຸກອຸດົມການ, ຄຸນນະທຳ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຄວາມເປັນຄູໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຄູ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີທັກສະວິຊາຊີບຄູທີ່ໜັກແໜ້ນ, ເຂົ້າໃຈດ້ານການເຮັດວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ເປັນຄູມີໃນການນຳໃຊ້ໃຫ້ຄູສອນ ແລະ ນັກຮຽນຄູ.

ປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ໄດ້ພັດທະນາດ້ວຍການປະກອບສ່ວນຈາກຄູພະນັກງານ- ຄູອາຈານ , ສະພາວິທະຍາສາດ ນັກຮຽນນັກສຶກສາ ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອແນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນຄູທີ່ຈົບຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູມີປະສິດທິພາບດີ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຈົ້າໃຈລາຍວິຊາທີ່ຕົນເອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຮູ້ຈັກໝູນໃຊ້ວິທີການສຶດສອນຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ ມີຄວາມຊຳນານໃນການສອນ ແບບເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ, ຮູ້ຈັກຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນການຮຽນ - ການສອນທີ່ງ່າຍດາຍ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາອາຊີບຄູຂອງຕົນ.

ປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ຮຽບຮຽງຂຶ້ນມາອາດບໍ່ປະສະຈາກໄດ້ຄວາມຂາດຕົກບົກຜ່ອງ, ບໍ່ເໝາະສົມ, ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບກະລຸນາປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງຕົນ ເພື່ອຊ່ວຍປັບປຸງເຮັດໃຫ້ປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ສົມບູນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນ.

ສາລະບານ

ເນື້ອໃນ	ໜ້າ
ບົດທີ 1	1
1. ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ	1
1.1 ຄວາມໝາຍຂອງການທ່ອງທ່ຽວ.....	1
1.2 ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ.....	2
2. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງການທ່ອງທ່ຽວ	4
2.1 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງການທ່ອງທ່ຽວໂລກ	4
2.2 ປະຫວັດການທ່ອງທ່ຽວຂອງລາວ.....	7
2.3 ສະພາບທົ່ວໄປຂອງການທ່ອງທ່ຽວສາກົນ ແລະ ຂອງ ສປປ ລາວ.....	14
2.4 ຄາດໝາຍສູ່ຊີ້ນາລວມຂອງການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ.....	18
2.5 ການວາງແຜນພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ	19
2.6 ຄາດຄະເນຈໍານວນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລາຍຮັບຂອງອົງການທ່ອງທ່ຽວ	20
2.7 ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈາກການພັດ ທະນາການທ່ອງທ່ຽວ.....	21
2.8 ການຮ່ວມມືກັບສາກົນ	21
3. ປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ	23
3.1 ດ້ານເສດຖະກິດ.	23
3.2 ດ້ານການເມືອງ.....	26
3.3 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວມາໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ.....	26
ບົດທີ 2.....	28
ອົງປະກອບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ	28
1. ອົງປະກອບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ	28
1.1 ນັກທ່ອງທ່ຽວ.....	28

1.2	ສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ.....	29
1.3	ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ	30
1.4	ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການບໍລິການ.....	34
1.5	ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນດ້ານການເຂົ້າ - ອອກເມືອງ.....	35
1.6	ອົງປະກອບດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ	36
2.	ການບໍລິການ ການນຳທ່ຽວ.....	37
ບົດທີ 3		40
	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ.....	40
1.	ຄວາມໝາຍຂອງຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ	40
2.	ປະເພດຂອງຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ	46
2.1	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ.....	46
	ຂອບເຂດພື້ນທີ່.....	Error! Bookmark not defined.
2.2	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງສັງຄົມ - ວັດທະນະທຳ	56
2.3	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງເຕັກນິກ ແລະ ເສດຖະກິດ.....	64
ບົດທີ 4		72
	ຕຳແໜ່ງທີ່ຕັ້ງ, ໄລຍະທາງ ແລະ ເວລາກັບການທ່ອງທ່ຽວ.....	72
1.	ຕຳແໜ່ງທີ່ຕັ້ງກັບການທ່ອງທ່ຽວ.....	72
2.	ໄລຍະທາງກັບການທ່ອງທ່ຽວ	72
2.1	ການຄົມມະນາຄົມ.	72
2.2	ການແນະສື່ສານ.	72
3.	ເວລາກັບການທ່ອງທ່ຽວ	73
3.1	ເວລາກັບການນັດໝາຍ	73
3.2	ເວລາກັບໄລຍະທາງ.....	73

3.3	ເວລາກັບບັນຍາກາດສະເພາະຝື່ນທີ່	73
4.	ການຕັດສິນໃຈ	73
ບົດທີ 5.....		75
	ຜົນກະທົບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ	75
1.	ຜົນກະທົບດ້ານດີ	75
1.1	ເສີມສ້າງລະບົບເສດຖະກິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ	75
1.2	ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ	76
1.3	ເກີດຄວາມສາມັກຄີໃນສັງຄົມ ແລະ ການຮ່ວມໃຈກັນອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວ	76
1.4	ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ດີຂຶ້ນ	76
2.	ຜົນກະທົບດ້ານເສຍຫາຍ	76
2.1	ຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງນັກທ່ອງທ່ຽວກັບຊາວທ້ອງຖິ່ນ	76
2.2	ການປ່ຽນແປງຄ່ານິຍົມໃນທ້ອງຖິ່ນ	76
2.3	ການທຳລາຍສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ບຸຮານວັດຖຸສະຖານ	76
2.4	ຄວາມປານິດທາງສິລະປະເສື້ອມລົງ	77
3.	ການພັດທະນາ ແລະ ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ	77
3.1	ຂໍ້ຄຳນຶງເຖິງການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ	77
3.2	ການອະນຸລັກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ	77
3.2.1	ປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍ.	77
3.2.2	ບໍ່ປັບປຸງສະຖານທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ	78
3.2.3	ການປະຕິບັດກັບກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບ	78
3.2.4	ແຕ່ງຕັ້ງກຳລັງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ພຽງພໍ	78
3.2.5	ການຮັກສາຄວາມສະອາດ	78
3.2.6	ການປະຊາສຳພັນ	78

3.3	ການອະນຸລັກທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ	78
3.3.1	ອອກກິດໝາຍຄວບຄຸມ	78
3.3.2	ຈັດເຈົ້າໜ້າທີ່ດູແລຢ່າງພຽງພໍ.....	79
3.3.3	ການບຸລະນະສ້ອມແປງ.....	79
3.3.4	ການເກັບຮັກສາຢ່າງປອດໄພ.....	79
3.3.5	ການສຳຫຼວດເພີ່ມເຕີມ	79
3.3.6	ການໃຫ້ການສຶກສາ.....	79
3.3.7	ການປະຊາສຳພັນ	79
3.4	ອຸປະສັກໃນການພັດທະນາ ແລະ ອານຸລັກຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ	80
ບົດທີ 6		81
	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ ສ ປ ປ ລາວ	81
1.	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ.....	81
1.1	ພູມິປະເທດ.....	81
1.2	ພູມອາກາດ.....	82
1.3	ແຫຼ່ງນ້ຳ.....	82
1.4	ປະເພດສັດປ່າ.....	84
2.	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳ	86
2.1	ບູຮານສະຖານ ແລະ ບູຮານວັດຖຸ	86
2.2	ປູຊະນິຍະສະຖານ ແລະ ປູຊະນິຍະວັດຖຸ.....	92
2.3	ສາສະໜາ.....	94
2.4	ສິລະປະວັນນະຄະດີ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີ	95
2.5	ພິທີກຳຕ່າງໆ	96
3.	ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງເຕັກນິກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ	96

3.1	ສະຖານທີ່ເຕັກນິກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ	96
3.2	ສະຖານທີ່ຜະລິດຫັດຖະກຳ.....	96
4.	ນະໂຍບາຍດ້ານການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສ ປ ປ ລາວ.....	99

ບົດທີ 1

ວິວັດທະນາການຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

1. ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະນັກວິຊາການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງການທ່ອງທ່ຽວໄປຕາມ ທັດສະນະຄະຕິຫຼາກຫຼາຍດັ່ງນີ້:

ການທ່ອງທ່ຽວ (tourism) ເປັນຄໍາທີ່ມີຄວາມໝາຍກວ້າງຂວາງຄອບຄຸມການເດີນທາງເພື່ອການ ພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ການຫຼິ້ນກິລາ ແລະການຕິດຕໍ່ທຸລະກິດ ຕະຫຼອດຮອດການຍ້ຽມຢາມຍາດຕິຜົນນ້ອງ. ສະຫາ ພັນອົງການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວລະຫວ່າງປະເທດ (International Union official Travel Ogranization ຫຼື IUOTO) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງການທ່ອງທ່ຽວວ່າຈະຕ້ອງເປັນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີ ເງື່ອນໄຂຕາມຫຼັກສາກົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄື: (Goeldner and Ritchir,2006)

- 1) ຕ້ອງເປັນການເດີນທາງຈາກທີ່ຢູ່ອາໄສປົກກະຕິໄປບ່ອນອື່ນເປັນຊົ່ວຄາວ.
- 2) ຕ້ອງເປັນການເດີນທາງດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ
- 3) ຕ້ອງເປັນການເດີນທາງດ້ວຍວັດຖຸປະສົງໃດໆກໍຕາມເພື່ອປະກອບອາຊີບຫຼືຫາລາຍໄດ້ໃນການ ເດີນທາງນັ້ນ.

ການທ່ອງທ່ຽວ (ອັງກິດ: tourism, ຝຣັ່ງ: tourisme) ໝາຍເຖິງການເດີນທາງເພື່ອພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ຫຼືເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນຕື່ນເຕັ້ນຫຼືເພື່ອຫາຄວາມຮູ້. ອົງການການທ່ອງທ່ຽວຂອງສະຫະປະຊາ ຊາດ (ອັງກິດ: World Tourism Organization) ກໍາໜົດໄວ້ວ່າ ການທ່ອງທ່ຽວໝາຍເຖິງການເດີນທາງ ໂດຍໄລຍະທາງຫຼາຍກວ່າ 80 ກິໂລແມັດຈາກເຮືອນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ.

ການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນການເດີນທາງຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປຍັງອີກຈຸດໜຶ່ງເພື່ອເປັນການພັກຜ່ອນ, ເພື່ອ ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ເພື່ອການບໍລິຫານງານທາງດ້ານທຸລະກິດ, ເພື່ອການກິລາ, ເພື່ອວຽກງານທາງ ລັດຖະການ.. ຄຳວ່າ “ ການທ່ອງທ່ຽວ ” ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມໝາຍແຕ່ສະເພາະການເດີນທາງເພື່ອການພັກຜ່ອນທໍ່ ນັ້ນ, ແຕ່ຍັງໝາຍເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປະຊາກອນຈາກແຫ່ງໜຶ່ງໄປອີກແຫ່ງໜຶ່ງລວມທາງການເພີນທາງ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ການເດີນທາງລະຫວ່າງປະເທດ. ການທ່ອງທ່ຽວເປັນຂະບວນການທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນອັນ ດີຕໍ່ກັນ, ມີກິດຈະກຳຮ່ວມກັນ, ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້. ຄວາມສະໜຸກສະໜານເພີດເພີນ... ອົງການທ່ອງທ່ຽວໂລກ (www.unwto.org) ໄດ້ມີການກຳນົດຮູບແບບການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ 3 ຮູບແບບຫຼັກຄື: ຮູບແບບທ່ອງ ທ່ຽວໃນແຫຼ່ງທຳມະຊາດ (Nature based tourism), ຮູບແບບທ່ອງທ່ຽວໃນແຫຼ່ງວັດທະນະທຳ (Cultrure based tourism), ຮູບແບບທ່ອງທ່ຽວໃນຄວາມສົນໃຈພິເສດ (Special interest tourism).

ຮູບພາບການຂີ່ເຮືອຊົມວິວ ເພື່ອຝັກຜ່ອນ

1.2 ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

ກ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ບຸກຄົນ

ການທ່ອງທ່ຽວເປັນກິດຈະກຳພື້ນຖານທີ່ມະນຸດຕ້ອງການທີ່ສຸດລັດຖະບານຂອງທຸກປະເທດ ແລະ ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນ, ການເປີດໂລກະທັດເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດມີທັດສະນະຄະຕິກວ້າງໄກ ສາມາດຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈພາບຄວາມເປັນຈິງ, ເຊິ່ງເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການສຶກສາທີ່ມະນຸດທຸກລະດັບ ສາມາດມີປະສິບການຮ່ວມກັນໄດ້, ການເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງມະນຸດດ້ວຍກັນ, ເຮັດໃຫ້ເກີດມີ ການແລກປ່ຽນວັດທະນະທຳລະຫວ່າງຄົນໃນຊາດ ແລະ ທຸກໆນາຊາດ ແລະ ໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີເຊິ່ງ ກັນ ແລະ ກັນດີ.ດັ່ງຄຳຂວັນຂອງປີການທ່ອງທ່ຽວສາກົນທີ່ວ່າ: ການທ່ອງທ່ຽວເປັນສີ່ນ້ຳໄປສູ່ສັນຕິພາບ (Tourism Passport to Peace).

ພາບການທ່ອງທ່ຽວວັງຮ່າລອງ ສສ ຫວຽດນາມ

ຂ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ສັງຄົມ

ການທ່ອງທ່ຽວພາໃຫ້ມີການສືບທອດດ້ານວັດທະນະທຳ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄຸນຄ່າຂອງວັດທະນະທຳ ແລະ ເອກະລັກປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ, ເກີດຄວາມພາກພູມໃຈ, ມີຄວາມຮັກ ແລະ ຫວງແຫນວັດທະນະທຳປະຈຳທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ພ້ອມໃຈການເຊີດຊຸ້ບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ມາຢາມ, ເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນຟູ ແລະ ອະນຸລັກສິລະປະວັດທະນະທຳເຊັ່ນ: ວັດທະນະທຳການນຸ່ງຖື, ສິລະປະຝືນເມືອງ ແລະ ບຸນປະເພນີຕ່າງປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ, ນຳຄວາມຈະເລີນໄປສູ່ທ້ອງຖິ່ນທາງດ້ານການຄົມມະນາຄົມ, ການບໍລິໂພກ ແລະ ມາດຖານການຄອງຊີບ, ເກີດມີວັດທະນະການດ້ານວິຖີຊີວິດຂອງປະຊາກອນນັບທັງເຈົ້າຖິ່ນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍສະເພາະທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.

ຮູບພາບຈັດງານບຸນປະເພນີປະຈຳປີຂອງເມືອງສະໝ້ວຍ ແຂວງສາລະວັນ

ຄ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ເສດຖະກິດ

ການທ່ອງທ່ຽວເປັນແຫຼ່ງລາຍໄດ້ໃນຮູບເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຊ່ວຍສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງໃຫ້ກັບຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານການຊຳລະເງິນຂອງຕ່າງປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ເກີດມີການລົງທຶນໃນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມເຊັ່ນ: ທຸລະກິດການຂົນສົ່ງ, ທຸລະກິດການນຳທ່ຽວ, ທຸລະກິດອາຫານ ແລະ ການບັນເທີງ, ທຸລະກິດໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນຝັກ, ທຸລະກິດການຄ້າຂອງທີ່ລະນຶກ ແລະ ອື່ນໆອີກ. ເກີດມີການລົງທຶນໃນ

ທຸລະກິດທີ່ສ້າງງານໃຫ້ແກ່ສັງຄົມໃນຂະແໜງບໍລິການຕ່າງໆໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ການໝູນວຽນຂອງເງິນຕາ ແລະ ການກະຈາຍລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ສະຖານີຂົນສົ່ງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຮູບຟາບທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປລາວ ບໍລິການແລກປ່ຽນເງິນຕາ

2. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

2.1 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງການທ່ອງທ່ຽວໂລກ

ກ. ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝບູຮານ

ໃນໄລຍະອັນຍາວນານຂອງການດຳລົງຊີວິດເລື່ອນລອຍນັ້ນໃນທີ່ສຸດມະນຸດກໍ່ໄດ້ພົບສະຖານທີ່, ທີ່ອຸດົມສົມບູນປອດໄພຈາກອັນຕະລາຍຕ່າງໆມະນຸດເລີ່ມຢູ່ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງຢ່າງຖາວອນກາຍເປັນໝູ່ບ້ານເກີດຂຶ້ນ. ໃນໄລຍະຕົ້ນມະນຸດຍັງຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການສ້າງບ້ານແປງເຮືອນ ແລະ ປັບປຸງຮູບແບບການດຳລົງຊີວິດໃໝ່, ບໍ່ມີເວລາໃນການເດີນທາງຫຼາຍຈົນມາເຖິງເກີດມີຫລາຍສັງຄົມ, ຫຼາຍກຸ່ມຄົນ, ມີອານາຈັກນ້ອຍໃຫຍ່ເກີດຂຶ້ນ

ແຜ່ກະຈ່າຍຢູ່ທົ່ວໂລກບໍ່ວ່າຈະຢູ່ທະວີບອາຊີ, ເອີຣົບ ແລະ ອາຟຣິກາ, ເລີ່ມມີການເດີນທາງເພື່ອໄປເຮັດສິ່ງຄາມ ເພາະຢາກໄດ້ອານານິຄົມ, ບາງເທື່ອເປັນການເດີນທາງເພື່ອປະຈຸນໄພ, ຊາວເອຢິບບູຮານໄດ້ສິ່ງເຮືອເພື່ອອອກ ສຳຫຼວດທາງທະເລເປັນຊາດທຳອິດ, ການສຳຫຼວດທາງທະເລເປັນສິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະທ່ອງທ່ຽວ ໄປໃນທະເລ. ນອກຈາກນັ້ນຊາວເອຢິບ, ເກຣັກ, ເອເຊຍໄມເນີໄດ້ມີການຈັດກິລາໂອລິມປິກ, ການອາບນ້ຳແຮ່ ການສະແດງລະຄອນ, ງານປະເພນີ ແລະ ອື່ນໆ ສິ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຝັກ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆສຳຄັນຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນ.

ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝບູຮານ

ຂ. ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝກາງ:

ຕອນຕົ້ນຂອງສະໄໝກາງ (Middle of Ages) ໃນປີ ຄສ 500-1500 ນັກປະຫວັດສາດເອີ້ນຍຸກ ນີ້ວ່າ: ຍຸກມືດ(Dark Ages) ເພາະວ່າເປັນຍຸກທີ່ປະເທດຕ່າງໆໄດ້ເຮັດສິ່ງຄາມຍາດຍິງອຳນາດກັນເປັນໄລຍະ ເວລາສິ້ນສຸດຂອງອານາຈັກໂຣມັນ ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າສູ່ການທ່ອງທ່ຽວຄວາມນິຍົມໃນຄຣິສຕະສາສະໜາ, ແຕ່ໃນ ຕອນປາຍຂອງສະໄໝກາງເປັນໄລຍະຝັນຜູ້ສິລະປະໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຊີວິດຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຄົນສະໄໝນັ້ນກໍ່ເລີ່ມດີ ຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວປະກອບກັບນັກດາລາສາດຊາວອິຕາລີຊື່ວ່າ: ກາລິເລໂອ ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າໂລກເປັນໜ່ວຍມົນກົມ , ໃນຊ່ວງນັ້ນພໍ່ຄ້າໄດ້ມີການຕິດຕໍ່ກັນທາງເຮືອຫຼາຍກວ່າເພາະທາງບົກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເດີນທາງ ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການເດີນທາງ ທາງບົກຍັງເດີມຢູ່ເທົ່າທີ່ສະພາບທາງພູມມີສາດຈະເື້ອອຳນວຍ ແລະ ຂຶ້ນ ກັບຄວາມປອດໄພຈາກການຮຸກຮານຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ, ຈຸດປະສົງຂອງການເດີນທາງແມ່ນເພື່ອໄປຄ້າຂາຍ, ສະແຫວງບຸນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສາສະໜາຄຣິສ, ອິສລາມ. ສາດສະໜາຄຣິສຕຽນ ແລະ ອິສລາມໄດ້ມີການສົ່ງເສີມ ການເດີນທາງໄປສະແຫວງບຸນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຊັ່ນ: ມີໜ່ວຍຮັກສາຄວາມປອດໄພໄປກັບຜູ້ເດີນທາງ, ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ໂບດ, ວັດເປັນທີ່ຝັກຂອງນັກສະແຫວງບຸນ ແລະ ນັກເດີນທາງອີກດ້ວຍ. ປ່ອນຝັກ ດັ່ງກ່າວ ເອີ້ນວ່າ: Hospice (ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະສະຕະວັດທີ 13 ແລະ ເປັນຕົ້ນກຳເນີດໂຮງແຮມໃນປະຈຸບັນ) ຕໍ່ມາໄດ້

ມີຜູ້ລິເລີ່ມສ້າງທີ່ຝັກຄົນເດີນທາງຂຶ້ນເອີ້ນວ່າ: Inn ແມ່ນມາຈາກ Hotel ຫຼື Ostel ໃນພາສາຝຣັ່ງເສດ ແລະ ເລີ່ມໃຊ້ໃນສະຕະວັດທີ 18.

ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝກາງ

ຄ. ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝໃໝ່:

❖ ການທ່ອງທ່ຽວໃນສະໄໝຫຼັງການປະຕິບັດອຸດສາຫາກຳ:

ໃນໄລຍະນີ້ໂລກແມ່ນມີການປ່ຽນໄປຫຼາຍມີປະເທດຕ່າງໆເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີການຄົ້ນພົບດິນແດນໃໝ່ໆ ຂຶ້ນເຊັ່ນ: ທະວີບອາເມລິກາ, ອອສເຕຣເລຍ ຮູບແບບທາງການຄ້າ ແລະ ເສັ້ນທາງການຄ້າປ່ຽນໄປທຸກຢ່າງ ດຳເນີນແບບທຸລະກິດການຄ້າທີ່ຝັກແຮມແບບ Hosplice ໄດ້ໝົດໄປກາຍເປັນໂຮງແຮມທີ່ມີການເຊົ່າ, ຈຳໜ່າຍອາຫານ ແລະ ຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກປາຍສະໄໝການເຊິ່ງເປັນສະໄໝຂອງການຝຶ້ນຟູສິລະປະກຳ, ຕະຫຼອດຈົນຮອດສະຖາປັດຕະຍາກຳຕ່າງໆມີການກໍ່ສ້າງບ້ານເມືອງທີ່ງົດງາມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ດຶງດູດໃຫ້ເກີດການທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຂຶ້ນ.

❖ ການທ່ອງທ່ຽວໃນປະຈຸບັນ:

ຄຳວ່າ: ສະໄໝປະຈຸບັນໝາຍເຖິງໄລຍະເວລາຫຼັງສົມຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2 ເປັນຕົ້ນມາເຖິງວ່າການທ່ອງທ່ຽວໃນປາຍສະຕະວັດທີ 19 ຈະມີລັກສະນະບໍ່ສະດວກສະບາຍໃນການເດີນທາງເຊິ່ງຕ້ອງໃຊ້ເວລາຍາວນານ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນຂອບເຂດຈຳກັດກໍ່ຕາມ, ການທ່ອງທ່ຽວກໍ່ຍັງດຳເນີນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການ ທ່ອງທ່ຽວໄປສູ່ຕ່າງປະເທດກໍ່ຍັງເປັນທີ່ນິຍົມ ແລະ ຂະຫຍາຍຫຼາຍຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນພ້ອມກັບຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າຕັກນິກວິຊາການ, ການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ເຫດການກ່ຽວກັບດິນແດນຕ່າງໆໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນສົນໃຈທີ່ຈະທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຢູ່ຂຶ້ນ.

ຮູບພາບການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝໃໝ່

2.2 ປະຫວັດການທ່ອງທ່ຽວຂອງລາວ

ກ. ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝກ່ອນອານາຈັກລ້ານຊາງ.

ເຖິງແມ່ນວ່າການພັດທະນາທ່ອງທ່ຽວຂອງລາວຍັງບໍ່ທັນດຳເນີນການຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ ແລະ ເປັນລະບົບກວ້າງຂວາງກໍຕາມແຕ່ການຄົ້ນພົບເຄື່ອງມືທີ່ມີລັກສະນະທຶບໜາຢູ່ຕາມຖ້ຳໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ການຄົ້ນພົບຂວານຫີນຂັດແບບມີຫອນ(ປາ) ແລະ ບໍ່ມີຫອນໃນແຂວງຄຳມ່ວນ ແລະ ປ່ອນອື່ນອີກຫຼາຍແຫ່ງກະແຈກກະຈາຍກັນໄປເຊັ່ນ: ຕາມລຳນ້ຳກະດິງ ແລະ ເຊບັ້ງໄຟທີ່ເມືອງຍົມມະລາດ, ແຄມນ້ຳເຊບັ້ງໄຟທີ່ບ້ານດ້ານ ແລະ ບ້ານສະໝານໄຊ, ແຄມແມ່ນ້ຳຂອງທີ່ບ້ານນ້ຳໂດນທາງໃຕ້ເມືອງປາກເຊ ແລະ ແຂວງວຽງຈັນ. ກໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: ເມື່ອປະມານ 300-2500 ປີມາແລ້ວ.ດິນແດນບໍລະເວນສອງຝາກຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງມີກຸ່ມຄົນຕັ້ງຖິ່ນຖານເປັນຫຼັກເປັນແຫຼ່ງ ແລະ ກຸ່ມຄົນນີ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຕົນເອງຢູ່ສະເພາະປ່ອນໃດປ່ອນໜຶ່ງ.

ຫາກມີການພົວພັນໄປມາຕິດຕໍ່ຫາກັນກັບກຸ່ມຄົນໃນແຖບອື່ນໆອີກດ້ວຍໂດຍສະເພາະມີແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ເສັ້ນທາງແມ່ນ້ຳຂອງເປັນເສັ້ນທາງຄົມມະມາຄົມເຊື່ອມໂຍງຫາກັນປະກອບກັບການເດີນທາງຕາມເສັ້ນທາງບົກ.

ສະຫຼຸບແລ້ວອີງຕາມຫຼັກຖານທາງຮູບຮ່າງຄະດີທີ່ພົບກະຈາຍຢູ່ທົ່ວໄປໃນດິນແດນປະເທດລາວນັ້ນ, ບົ່ງບອກວ່າກຸ່ມຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນດິນແດນບໍລິເວນທີ່ເປັນປະເທດລາວໃນບູຮານໂດຍສະເພາະໃນສະໄໝກ່ອນອານາຈັກລ້ານຊາງກໍ່ໄດ້ມີການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄປມາເຊິ່ງລັກສະນະການເດີນທາງສ່ວນໃຫຍ່ສັນນິຖານວ່າເປັນການເດີນທາງໄປມາເພື່ອການຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ການເດີນທາງເພື່ອແລກປ່ຽນຄ້າຂາຍ, ການເດີນທາງເພື່ອການເຮັດສິນຄ້າ ແລະ ການເດີນທາງໄປມາຫາສູ່ກັນທັງພາຍໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຕ່າງເມືອງທີ່ຫ່າງໄກໃນອານາຈັກ. ເສັ້ນທາງໃນການເດີນທາງສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນທາງບົກໂດຍມີສັດເປັນພາຫະນະຊ່ວຍໃນການເດີນທາງໄດ້ແກ່: ມ້າ, ຊາງ, ສ່ວນທາງນ້ຳຈະໃຊ້ເຮືອ ແລະ ແຜເປັນພາຫະນະໃນການເດີນທາງ.

ພາບການທ່ອງທ່ຽວກ່ອນອານາຈັກລ້ານຊ້າງ

ຂ. ການທ່ອງທ່ຽວໃນສະໄໝລ້ານຊາງ

❖ ການທ່ອງທ່ຽວໃນສະໄໝລ້ານຊ້າງຊຽງທອງ

ຫຼັງຈາກທີ່ເມືອງລາວບູຮານໄດ້ທ້ອນໂຮມເຂົ້າກັນເປັນອານາຈັກເອກະພາບໃນປີ ຄສ 1357 ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເຈົ້າຟ້າງຸ່ມຊື່ວ່າ: ອານາຈັກລ້ານຊາງ ແລະ ດຳເນີນການປົກຄອງແບບລະບອບສັກດິນາລວມສູນ, ມີສູນກາງການປົກຄອງຢູ່ທີ່ນະຄອນຊຽງທອງໃນສະໄໝນີ້ກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຂອງເຈົ້າຊຸນມູນນາຍໃນລະບອບສັກດິນາຄື:

- ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄປມາເພື່ອພາລະກິດທາງການປົກຄອງໃນຕົວເມືອງຕ່າງໆການເດີນທາງໃນລັກສະນະແບບສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການເດີນທາງຂອງຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຈຳພວກເສນາມົນຕີ ເພາະຕາມຫຼັກຖານປະຫວັດສາດຂອງອານາຈັກລ້ານຊາງໃນຊ່ວງເວລານີ້ແລ້ວຜູ້ປົກຄອງເມືອງແຕ່ລະເມືອງຕ້ອງໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນມາລາຍງານສະພາບການບ້ານເມືອງຕົນໃຫ້ກະສັດ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ສູນກາງ.

ຕົວຢ່າງ: ສະໄໝການປົກຄອງຂອງເຈົ້າຟ້າງຸ່ມໄດ້ມີພະລາຊະອົງການໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງເມືອງໃນທົ່ວອານາຈັກ ເດີນທາງຂຶ້ນມາຖະຫວາຍການລາຍງານສະພາບການເມືອງໃຫ້ກະສັດທີ່ສູນກາງໄດ້ຮັບຊາບ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາພາລາຊະກິດຂອງກະສັດລົງໄປປະຕິບັດໃນທຸກໆສອງເດືອນ.

- ການເດີນທາງເພື່ອໄປນະມັດສະການທີ່ສັກສິດ ແລະ ປະກອບພິທີກຳທາງສາດສະໜາການເດີນທາງໃນລັກ ສະນະແບບນີ້: ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ພະເຈົ້າໂພທິສາລາດປະກາດການລົບລ້າງການຖືຜິດຢ່າງເປັນທາງການໃນ ຄສ 1527 ປະກອບກັບມີການບຳລຸງຜຸດທະສາດສະໜາ ແລະ ການສຶກສາທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ການເດີນທາງໄປປະກອບພິທີກຳຕາມສະຖານທີ່ສັກສິດຕ່າງໆຂອງເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍທີ່ປົກຄອງຫົວເມືອງຕ່າງໆ, ການເດີນທາງໄປບູລະນະປະຕິສັງຂອນວັດວາອາຣາມ ແລະ ອື່ນໆ.

ຕົວຢ່າງ: ສະໄໝການປົກຄອງຂອງເຈົ້າໂພທິສາລາດໄດ້ມີການເດີນທາງລົງໄປນະມັດສະການ ແລະ ບູລະນະປະຕິສັງຂອນພະທາດພະນົມໃນປີ ຄສ 1539.

-ການເດີນທາງເພື່ອການຄ້າຂາຍດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ເພື່ອປົກແຜ່ນຂອງອານາຈັກລ້ານຊາງສະໄໝຊຽງທອງນີ້: ເດີນທາງມາເພື່ອສຳພັນທະວະໄມຕີ, ເພື່ອຄ້າຂາຍ ແລະ ອື່ນໆ. ຫຼັກຖານທີ່ບົ່ງບອກເຖິງການເດີນທາງໄປມາຄ້າຂາຍຕ່າງປະເທດ ແລະ ຊາວຕ່າງປະເທດເດີນທາງເຂົ້າມາຄ້າຂາຍພາຍໃນອານາຈັກນັ້ນປະກົດໃນເອກະສານການບັນທຶກຂອງຊາວຕ່າງປະເທດທີ່ກ່າວເຖິງເຊັ່ນ: ສະໄໝການປົກຄອງຂອງພະເຈົ້າສາມແສນໄທຂ້າລາດສະການ ແລະ ຄະນະທູດທັງສອງຂອງອານາຈັກລ້ານຊາງ ແລະ ອານາຈັກກາຍຫວຽດໄດ້ມີການເດີນທາງໄປມາຫາສຸກັນເປັນປົກກະຕິເພື່ອສົ່ງລາຊະສານ ແລະ ເຄື່ອງບັນນາການແລກປ່ຽນການຄ້ານຳກັນ.

ເສັ້ນທາງການເດີນທາງໄປມາໃນສະໄໝນີ້ສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ເສັ້ນທາງບົກ ແລະ ທາງນ້ຳ, ພາຫານະເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວທາງບົກໄດ້ແກ່: ສະລ່ຽງ, ຄານຫາມ, ກວຽນ, ລີ້ ແລະ ສັດເຊັ່ນ: ມ້າ ແລະ ຊາງ, ສ່ວນພາຫະນະທາງນ້ຳໄດ້ແກ່: ເຮືອ, ແຜ. ສະຖານທີ່ຝັກແຮມຕາມເສັ້ນທາງເດີນໄດ້ແກ່ສາລາວັດ, ເຮືອນຂອງປະຊາຊົນຕາມບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ທີ່ຝັກແຮມທາງທີ່ຊາວບ້ານປຸກສ້າງໄວ້ທາງໃນບ້ານ ແລະ ນອກບ້ານ.

❖ ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝອານາຈັກລ້ານຊາງວຽງຈັນ

ການເດີນທາງສະໄໝລ້ານຊາງວຽງຈັນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ພະເຈົ້າໄຊເສດຖາທິລາດຍ້າຍສູນກາງການປົກຄອງຈາກນະຄອນຊຽງທອງມາຢູ່ວຽງຈັນລັກສະນະຂອງການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໃນຍຸກນີ້ມີຄື:

- ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄປມາເພື່ອນະມັດສະການສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະ ປະກອບພິທີການທາງສາດສະໜາ.

ຕົວຢ່າງ: ສະໄໝການປົກຄອງຂອງພະເຈົ້າໄຊຍະເສດຖາທິລາດໄດ້ມີການເດີນທາງໄປຍັງຫົວເມືອງຕ່າງໆໃນອານາຈັກລ້ານຊາງເພື່ອບູລະນະປະຕິສັງຂອນວັດວາອາຣາມ ແລະ ສ້າງສາສາດສະໜາສະຖານທີ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕາມແດນສອງຝາກຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງ.

-ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄປມາເພື່ອການປະຕິບັດພາລະກິດທາງການປົກຄອງໃນຫົວເມືອງຕ່າງໆ ແລະ ການເດີນທາງເຄື່ອນທັບໄປມາທັງທາງບົກ ແລະ ທາງນ້ຳເພື່ອເຮັດສົງຄາມຂັບໄລ່ສັກດີນາຕ່າງດ້າວຄື: ພະມ້າ ແລະ ປັບປຸງຫົວເມືອງຕ່າງໆພາຍໃນອານາຈັກ.

- ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄປມາເພື່ອຢ້ຽມຍາດ ແລະ ຄ້າຂາຍ, ຫຼັກຖານທີ່ບົ່ງບອກວ່າຍຸກສະໄໝນີ້ມີການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄປມາ ເພື່ອການຕິດຕໍ່ຄ້າຂາຍຄື: ການຍ້າຍສູນກາງການປົກຄອງອານາຈັກຂອງລ້ານຊາງ. ໂດຍສະເພາະໃນລະຫວ່າງສະຕະວັດທີ 16-17 ລັດສູນກາງການຄ້າໃນພາກພື້ນທະວີບ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງມາເປັນລັດການຄ້າແຄມທະເລ ຈາກບັນຫານີ້ພະເຈົ້າໄຊຍະເສດຖາທິລາດຈຶ່ງໄດ້ມີການຍ້າຍສູນກາງການປົກຄອງຂອງອານາຈັກອັນທີ່ເອີ້ນວ່າ: ເມືອງຫຼວງ ຈາກເມືອງຊຽງທອງມາຢູ່ວຽງຈັນ ເພື່ອມຸ້ງຫວັງທີ່ຈະໃຫ້ວຽງຈັນເປັນລັດເຄິ່ງເມືອງທ່າທີ່ມີຄວາມຜູກພັນກັບການຄ້າທາງທະເລ ລະຫວ່າງ ລັດຢ່າງໃກ້ຊິດທັງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລ.

ຮູບພາບແຜນທີ່ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ

ຫຼັງຈາກທີ່ຜະເຈົ້າ ໄຊເສດຖາທິລາດສິ້ນພະຊົນແລ້ວ ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນອານາຈັກລ້ານຊ້າງ ຖືກຢຸດສະງັກ ອັນເນື່ອງຈາກສົງຄາມ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍພາຍໃນຂອງກຸ່ມສັກດີນາລ້ານຊ້າງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມການທ່ອງທ່ຽວກັບຄືນມາຝັນຕົວ ແລະ ເປັນຂະບວນອີກຄັ້ງຫຼັງຈາກທີ່ຜະເຈົ້າສຸລິຍະວົງສາ ທຳມິກະລາດ ຂຶ້ນປົກຄອງອານາຈັກລ້ານຊ້າງໃນຊ່ວງປີ ຄສ 1638-1695 ຜະອົງໄດ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ອານາຈັກລ້ານຊ້າງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນທຸກດ້ານຈົນເຮັດໃຫ້ພາບພົດທີ່ດີຂອງລ້ານຊ້າງ ໄດ້ກາຍເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ດຶງດູດໃຫ້ຊາວຕ່າງດ້າວເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວ. ລັກສະນະການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໃນສະໄໝນີ້ສ່ວນໃຫຍ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງຜະເຈົ້າ ໄຊເສດຖາທິລາດ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກໍ່ຄືການເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ຽວຂອງຊາວຕ່າງດ້າວທີ່ເປັນຂະບວນການພິເສດ, ໂດຍສະເພາະຂະບວນການທ່ອງທ່ຽວຂອງຊາວເອີຣົບເຊັ່ນ: ປີ ຄສ 1641 ໄດ້ມີຝ່ຳຊາວໂຮນແລນ ຊື່: ວັນຈຸດສຕິບ ທີ່ເປັນຊາດທຳອິດໃນທະວີບເອີຣົບເດີນທາງຈາກ Batavia (ເກາະ java) ເຂົ້າມາໃນອານາຈັກລ້ານຊ້າງຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງຜ່ານຫຼີ້ຜີ ໃຊ້ເວລາເດີນທາງ 12 ວັນ ມາເຖິງນະຄອນວຽງຈັນ. ຜະເຈົ້າສຸລິຍະວົງສາໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຄະນະທູດເຂົ້າເຝົ້າຢູ່ເດີ່ນພະທາດຫຼວງ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ຝ່ຳໂຮນແລນດຳເນີນການຂາຍສິນຄ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນຕະຫຼາດນັດທາດຫຼວງ.

ການທ່ອງທ່ຽວຂອງລາວສະໄໝອານາຈັກລ້ານຊາງ

ຄ. ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝພະຣາຊາອານາຈັກລາວ.

ການທ່ອງທ່ຽວໃນສະໄໝພະຣາຊາອານາຈັກລາວເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ຝຣັ່ງເສດເອົາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນໃນ ຄສ 1893 ແລ້ວຝຣັ່ງກໍ່ດຳເນີນການຈັດການປົກຄອງລາວຕາມແຜນການແບ່ງແຍກ ເພື່ອການປົກຄອງແບ່ງລາວອອກເປັນສອງພາກ ຄື: ພາກເໜືອ ແລະ ພາກໃຕ້. ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສະດວກໃນການຕິດຕໍ່ກັນລະຫວ່າງ ຫົວເມືອງ ແລະ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນເອົາຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນດິນແດນລາວ ແລະ ເພື່ອການຮັບໃຊ້ຍຸດທະສາດການທະຫານ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາ. ລັກສະນະການເດີນທາງການທ່ອງທ່ຽວໃນຊ່ວງນີ້ຍັງເປັນລັກສະນະໃນຮູບແບບເດີມ ເພື່ອປຽບທຽບກັບການທ່ອງທ່ຽວໃນຍຸກສະໄໝດຽວກັນກັບພາກສ່ວນອື່ນຂອງໂລກໂດຍສະເພາະໃນທະວີບເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິການ ເຊິ່ງເປັນການທ່ອງທ່ຽວເພື່ອການຄ້າຂາຍແລກປ່ຽນ, ການເດີນທາງເພື່ອການສຶກສາ, ເພື່ອການສະແຫວງບຸນບູຊາສິ່ງສັກສິດ ແລະ ການເດີນທາງໄປມາເພື່ອຢ້ຽມຢາມຍາດຕິພົນ້ອງ.

ການທ່ອງທ່ຽວຂອງລາວສະໄໝອານາຈັກລ້ານຊາງ

ງ. ການທ່ອງທ່ຽວໃນສະໄໝ ສປປ ລາວ

❖ ການທ່ອງທ່ຽວໃນຊ່ວງປີ 1975-1998

ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວ ໃນຊ່ວງປີ ຄສ 1975 ມາມີລັກສະນະເປັນແບບທຳມະຊາດຄື: ມີລັກສະນະເປັນການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວແບບຢ້ຽມຢາມຍາດຕິຜົນ້ອງຍັງບໍ່ທັນມີການຈັດການເດີນທາງໃນ ຮູບແບບທີ່ມີລັກສະນະຂອງທຸລະກິດທາງການທ່ອງທ່ຽວເທື່ອ. ເຫດຜົນທີ່ເປັນແບບນີ້ເນື່ອງຈາກວ່າໃນຊ່ວງ ນັ້ນປະເທດລາວຫາກໍ່ໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍ, ພາລະກິດຕົ້ນຕໍຂອງລັດໃນເວລານັ້ນແນໃສ່ຂະແໜງເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ບັນຫາຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງປະເທດຊາດເປັນການສຳຄັນ.

ລັກສະນະການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວສະໄໝນີ້ ສະເພາະນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການ ເດີນທາງເຂົ້າຢ້ຽມຢາມປະເທດລາວໃນນາມແຂກຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຫຼາຍກວ່ານັກ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາດ້ວຍຕົນເອງ. ເຖິງແມ່ນປະເທດລາວມີເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມທີ່ອຳນວຍຄວາມ ສະດວກໃຫ້ຊາວຕ່າງປະເທດສາມາດເດີນທາງເຂົ້າເຖິງໄດ້ສະດວກກວ່າແຕ່ກ່ອນບໍ່ວ່າຈະເປັນເສັ້ນທາງບົກ ແລະ ທາງອາກາດ, ແຕ່ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວຍັງມີຈຳນວນຈຳກັດຢູ່. ເຫດຜົນມາຈາກສະພາບພາຍໃນປະເທດລາວໃນເວລານັ້ນຍັງດຳເນີນການປົກຄອງແບບປິດປະຕູ ເພື່ອແນໃສ່ ການປັບປຸງບູລະນະປະເທດໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ.

ເມືອງວັງວຽງໃນຊ່ວງປີ 1975-1998

❖ ການທ່ອງທ່ຽວໃນຊ່ວງປີ 1986-1998

ນັບແຕ່ປີ ຄສ 1986 ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວໄດ້ມີການພັດທະນາຂະຫຍາຍຕົວກ້າວຂຶ້ນ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວກໍ່ຄ່ອຍໆກ້າວມາມີບົດບາດໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ. ໂດຍສະເພາະຫຼັງຈາກຝັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດແນວທາງການປ່ຽນແປງໃໝ່ຮອບດ້ານ ແລະ ດຳເນີນການເປີດກວ້າງຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພ້ອມທັງກຳນົດ ແລະ ປະກາດແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ທຳມະຊາດ ແລະ ປະຫວັດສາດໃນລາວ. ລັກສະນະການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຫັນມາດຳເນີນການແບບທຸລະກິດ ໂດຍມີການຈັດການດ້ານການຕະຫຼາດ, ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ. ສິ່ງທີ່ບົ່ງເຖິງການພັດທະນາ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນສະແດງອອກດັ່ງນີ້:

- ປີ ຄສ 1998 ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນບໍລິສັດດຽວໃນເວລານັ້ນ ໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດນຳທ່ຽວໃນນາມຂອງລັດຖະບານ ແລະ ມາໃນປີ ຄສ 1991 ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດແບບຫຸ້ນສ່ວນລັດ ກັບ ເອກະຊົນຕ່າງໆ ຂອງປະເທດ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.
- ໃນປີ ຄສ1992 ມີດຳລັດເລກກທີ100/ນຍ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ1992 ກຳນົດໃຫ້ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວເປັນອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດທຽບເທົ່າກັບກຸ່ມໜຶ່ງ.
- ປີ ຄສ 1993 ລັດຖະບານໄດ້ອອກຂໍ້ກຳນົດດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 1150/ສນຍ, ລົງວັນທີ 25 ຕຸລາ 1993.
- ປີ ຄສ 1997 ລັດຖະບານໄດ້ອອກຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໂຮງແຮມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຮືອນພັກ ສະບັບເລກທີ 159/ສນຍ, ລົງວັນທີ 30 ກໍລະກົດ 1997.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມສະພາບການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວ ກໍ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ການເປີດກວ້າງເທົ່າທີ່ຄວນ. ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວກໍ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ເປັນນັກທຸລະກິດ ແລະ ສະມາຊິກຜູ້ແທນຈາກບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາປະເທດລາວໃນນາມແຂກລັດຖະບານ, ສ່ວນນັກທ່ອງທ່ຽວປະເພດບຸກຄົນ ຫຼື ນັກທ່ອງທ່ຽວອິດສະຫຼະນັ້ນມີໜ້ອຍຂ້ອນຂ້າງຈຳກັດ.

❖ ການທ່ອງທ່ຽວໃນຊ່ວງປີ ຄສ 1999-2009

ການທ່ອງທ່ຽວໃນລາວໃນຊ່ວງນີ້ມີທ່າຂະຫຍາຍຕົວກ້າວຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໂດຍສະເພາະນັບແຕ່ລັດຖະບານລາວໄດ້ປະກາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທ່ອງທ່ຽວລາວຂຶ້ນ ໃນ ຄສ 1999-2000 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຕເລກນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາປະເທດລາວເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງກະໂດດຂຶ້ນເຊັ່ນ: ໃນປີ ຄສ 2000 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວເຖິງ 737.208 ຄົນ, ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຊາດເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້ເຖິງ 113.898.285 USD ຢູ່ໃນອັນດັບທີ 1 ຂອງບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດສິ່ງອອກ.

- ປີຄສ1999 ລັດຖະບານໄດ້ອອກຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ພະນັກງານການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 626/ກຄທ, ລົງວັນທີ 7 ກໍລະກົດ 1999 ແລະ ອອກຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍເງື່ອນໄຂພື້ນຖານຂອງເຮືອນພັກສະບັບເລກທີ 1107/ກຄທ, ລົງວັນທີ 30 ສິງຫາ 1999.
- ປີ ຄສ 2004 ລັດຖະບານໄດ້ມີດຳລັດເລກທີ 91/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2004 ວ່າດ້ວຍການຍົກລະ

ດ້ບອີງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດຂຶ້ນເປັນກະຊວງ ມີລັດຖະມົນຕີເປັນປະທານ ແລະ ມີງົບປະມານຍົກຂຶ້ນເປັນຂັ້ນໜຶ່ງ.

- ໃນໄລຍະຜ່ານມາລັດຖະບານກໍ່ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມສູງເພື່ອຂະຫຍາຍດ້ານເຂົ້າ - ອອກປະເທດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາປະເທດຕ່າງໆໃນໂລກ, ຍົກເວັ້ນວິຊາໃຫ້ແກ່ປະເທດອາຊຽນຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ຂະຫຍາຍສະໜາມບິນເພື່ອຮອງຮັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ປະຈຸບັນປະເທດລາວມີດ່ານສາກົນທົ່ວປະເທດທັງໝົດ 16 ແຫ່ງ ແລະ ສາມາດເອົາວິຊາກັບດ່ານໄດ້ 13 ແຫ່ງ, ມີສະໜາມສາກົນ 3 ແຫ່ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແລະ ເມືອງປາກເຊ. ການຍົກເວັ້ນວິຊາໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດອາຊຽນແມ່ນໄດ້ເຮັດກັບ 7 ປະເທດແລ້ວນອກຈາກອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມຽນມາ, ໄດ້ກຳນົດວິຊາກັບດ່ານຈາກ 15 ຕໍ່ຄັ້ງໃນເມື່ອກ່ອນ ເປັນ 30 ຕໍ່ຄັ້ງຕາມຄຳສັ່ງເລກທີ 15/ນຍ, ລົງວັນທີ 20 ມີນາ 2006.

ຫຼັງຈາກລັດຖະບານແຫ່ງປະເທດລາວໄດ້ດຳເນີນການເປີດກວ້າງນະໂຍບາຍການອອກວິຊາໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ປະເທດຕາມເດີນສາກົນຕ່າງໆໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດແລ້ວ ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງຊາດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ.

ການທ່ອງທ່ຽວສະໄໝປະຈຸບັນ

2.3 ສະພາບທົ່ວໄປຂອງການທ່ອງທ່ຽວສາກົນ ແລະ ຂອງ ສປປ ລາວ

ກ. ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວຂອງໂລກ

ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວຂອງໂລກໃນປະຈຸບັນ ເວລານີ້ແມ່ນຈະໄປເມືອງທ່ອງທ່ຽວຂອງໂລກລວມທັງ ເກົາຫຼີ, ໄທ, ຢີ່ປຸ່ນ, ຝຣັ່ງເສດ, ອິຕາລີ, ອົດສະຕາເລຍ ແລະອີກຫຼາຍແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວຂະໜາດໃຫຍ່ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວຈີນ ແມ່ນປະກົດເຫັນຢູ່ທຸກບ່ອນຫຼາຍໆປະເທດທີ່ມັກປະສົບກັບບັນຫານັກທ່ອງທ່ຽວໃນ ກຸ່ມຄົນຈີນກຳລັງເດີນທາງຈາກການທ່ອງທ່ຽວແບບກຸ່ມທົ່ວ.

ຈຸດທ່ອງທ່ຽວທີ່ປະເທດຈີນ

ມະນີລາ, ສະພາ ການເດີນທາງ ແລະການທ່ອງທ່ຽວໂລກ (WTTC) ຄາດການວ່າການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວໂລກ ຈະຟື້ນຕົວກັບໄປຢູ່ໃນລະດັບກ່ອນເຊື້ອພະຍາດໂຄວິດ - 19 ລະບາດພາຍໃນປີ 2022. ຂະນະທີ່ເອເຊຍຈະກັບມາຟື້ນຕົວຢ່າງຊາງ ຫຼັງຈາກ WTTC ເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານລະຫວ່າງກອງປະຊຸມມະນາວິລາ ໃນວັນທີ 21 ເມສາ ນີ້ ວ່າ: ອຸດສາຫະກຳນີ້ ຈະຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍ 5.8 ຕໍ່ປີ ຕັ້ງແຕ່ປີນີ້ຈົນຮອດປີ 2032 ລື່ນກາຍຍອດລວມ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນປະເທດ (GDP) ຂອງໂລກທີ່ຈະຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍ 2.7% ຕໍ່ປີໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ ແລະຈະສ້າງວຽກເຮັດງານທຳປະມານ 126 ລ້ານຕຳແໜ່ງ.

ຂະນະທີ່ການເດີນທາງ ແລະການທ່ອງທ່ຽວ ຈະມີມູນຄ່າ 8,35 ພັນຕື້ໂດລາ ສະຫະລັດ ໃນປີນີ້ ແລະ 96 ພັນຕື້ໃນປີໜ້າເຊິ່ງເປັນລະດັບກ່ອນເກີດການແຜ່ລະບາດໂຄວິດ-19 ໃນປີ 2019. ຂະນະດຽວກັນ ການຈ້າງງານຈະກັບຄືນມາສູ່ລະດັບ 300 ລ້ານຄົນໃນປີນີ້ ແລະ 324 ລ້ານຄົນໃນປີໜ້າ ເປັນຕົວເລກໃກ້ຄຽງກັບ 333 ລ້ານຄົນໃນປີ 2019. ສະເພາະພາກພື້ນ ເອເຊຍ ປາຊີຟິກ GDP ຂອງອຸດສາຫະກຳນີ້ຄາດວ່າຈະບັນລຸ 3,4 ພັນຕື້ ໂດລາ ສະຫະລັດ ໃນປີໜ້າ ແຕ່ຂະນະນີ້ພື້ນຕົວຊາກວ່າ ອາເມລິກາເໜືອ ແລະເອີຣົບ ເນື່ອງຈາກຫຼາຍປະເທດຍັງຄົງໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມຊາຍແດນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ສ່ວນເອເຊຍ ຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ) ເລີ່ມມີຜູ້ໂດຍສານເຮືອບິນກັບມາ ໃຊ້ບໍລິການແລ້ວ ຍ້ອນຍົກເລີກລະບຽບເຂົ້າປະເທດ ແລະການກັກໂລກແຕ່ການຟື້ນຕົວຍັງເປັນໄປຢ່າງຊາງ ແບບໝື່ນຄົງ.

ຈຸດທ່ອງທ່ຽວທີ່ປະເທດມາເລເຊຍ

ຂ. ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ

ການທ່ອງທ່ຽວໃນສ ປປລາວ ເປັນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນ ສປປລາວ, ລັດຖະບານລາວ ເປີດປີການທ່ອງທ່ຽວລາວ 2018 ໃນໂອກາດດຽວກັນ ກັບບຸນນະມັດສະການພະທາດຫຼວງ ປະຈຳປີ 2017 ໂດຍຄາດໝາຍວ່າ ຈະດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງຊາດ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 5 ລ້ານຄົນ. ພິທີ ເປີດປີການທ່ອງທ່ຽວລາວ 2018 ໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງການ ໃນວັນທີ 28 ຕຸລາ 2017 ທີ່ຜ່ານມາ ໂດຍ ມີທ່ານທອງລຸນ ສີສຸລິດ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນປະທານໃນພິທີ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ໃນໂອກາດດຽວກັນກັບ ງານ ບຸນນະມັດສະການພະທາດຫຼວງ ປະຈຳປີ 2017 ແລະໃນພິທີການຄັ້ງນີ້ ກໍໄດ້ມີການເຊີນສື່ມວນຊົນ ແລະ ແຂກຈາກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະພູມິພາກອື່ນໆ ຈາກທົ່ວໂລກເຂົ້າຮ່ວມດ້ວຍ.

ພິທີເປີດປີທ່ອງທ່ຽວລາວ ປີ 2018

ໂດຍລັດຖະບານລາວ ໄດ້ວາງຄາດໝາຍທີ່ຈະດຶງດູດເອົາຊາວຕ່າງຊາດ ໃຫ້ເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນລາວ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 5 ລ້ານຄົນ ແລະເຮັດໃຫ້ພາກບໍລິການໃນລາວມີລາຍຮັບເກີນກວ່າ 900 ລ້ານໂດລາ ໃນ

ຕະຫຼອດປີ 2018 ດ້ວຍການຈັດກິດຈະກຳແລະງານບຸນປະເພນີຕ່າງໆ ໃນ 18 ແຂວງທົ່ວປະເທດ ເຊັ່ນ ການຈັດຄາລາວານລົດທ່ອງທ່ຽວແຕ່ເໜືອຮອດໃຕ້ ບຸນມະໂຫລານ ການສະແດງສິນລະປະ ວັດທະນະທຳພື້ນເມືອງ ບັນດາເຜົ່າ ການແຂ່ງລົດວິບາກ ກິດຈະກຳປີນໜ້າຜາ ການຈັດງານວັນລາວໃນຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ: ໄທ ຫວຽດນາມ ຍີ່ປຸ່ນ ເຢຍຣະມັນ ຝຣັ່ງ ແລະ ອັງກິດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຮົາ ເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຈະສາມາດດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງຊາດໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ດັ່ງທີ່ ທ່ານບໍ່ແສງຄຳ ວົງດາລາ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໄດ້ຖະແຫລງຢືນຢັນໃນໂອກາດເປີດປີການທ່ອງທ່ຽວລາວ 2018 ວ່າ: “ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນປີ 2018 ນັ້ນ ແມ່ນບັນດາກິດຈະກຳ ທີ່ບັນດາແຂວງໄດ້ສະເໜີມາວ່າ ແຕ່ລະແຂວງຈະມີກິດຈະກຳແນວນັ້ນ ເພື່ອເປັນທາງເລືອກໃຫ້ແກ່ບັນດານັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ເຂົ້າມາປະເທດເຮົາ ເພື່ອເຂົ້າເຈົ້າຢາກຈະໄປເບິ່ງກິດຈະກຳໃດຢູ່ແຂວງໃດຕ່າງໆ ແຕ່ວ່າກິດຈະກຳທີ່ເຮົາຈະເຮັດ ໃຫ້ເປັນລັກສະນະ ໃນລະດັບຊາດຊຶ່ງພວກເຮົາຈະໄດ້ສົມທົບກັນ ລະຫວ່າງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ປີທ່ອງທ່ຽວລາວ ກັບແຂວງນັ້ນ ຈະພະຍາຍາມໃຫ້ເປັນກິດຈະກຳ 1 ຕໍ່ແຂວງ 1 ເຮັດແນວໃດໃຫ້ມັນມີລັກສະນະ ລະດັບສາກົນ ເພື່ອຈະເຊີນແຂກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາເບິ່ງ ມາຊົມມາໂຄສະນາ ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້.”

ທ່ານ ທອງລຸນ ສີສຸລິດ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ພ້ອມດ້ວຍຄະນະ ທ່ຽວຊົມ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າຂອງລາວ ທີ່ໄດ້ວາງສະແດງຢູ່ທຶງງານບຸນນະມັດສະການ ພະທາດຫຼວງ

ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນ ປີການທ່ອງທ່ຽວລາວ 2018 ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ທັງຍັງຈະສົ່ງເສີມໃຫ້ພົນລະເມືອງຂອງຕົນເດີນທາງມາທ່ອງທ່ຽວໃນລາວຫຼາຍຂຶ້ນອີກດ້ວຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ (ACMECS).

ທ່ານ ບໍ່ແສງຄຳ ຢືນຢັນດ້ວຍວ່າ ເປົ້າໝາຍສຳຄັນໃນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວໃນລາວ ໃນປັດຈຸບັນ ຄືການປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານທຸກດ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ACMECS ກໍ່ຄືກຸ່ມອາຊຽນນັ້ນໃຫ້ເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງດຽວກັນ ສຳລັບບັນດານັກທ່ອງທ່ຽວຈາກພູມິພາກອື່ນໆ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງເປັນຮູບປະທຳພາຍໃນປີ 2025 ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ແລະໃກ້ຊິດ.

2.4 ຄາດໝາຍສູ່ຊີນລວມຂອງການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ

ເພື່ອພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວລາວ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ຕາມທິດສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ການທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາ ກາຍເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງ ການທ່ອງທ່ຽວຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກທົ່ວໂລກ, ເປັນຜູ້ນຖານໃນການເຊື່ອມຕົວເຂົ້າກັບການທ່ອງທ່ຽວໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ກາຍເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເປັນຂະແໜງເສດຖະກິດນຳໜ້າ, ຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຫຼຸດຜົນຈາກຄວາມທຸກຍາກ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ.

- ສູ່ຊີນດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມສປປ ລາວໃຫ້ໄດ້ປະມານ 8 ລ້ານຄົນຕໍ່ປີ, ສະເລ່ຍ ໄລຍະການພັກເຊົາ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 12 ວັນ/ຄົນ, ແລະ ສ້າງລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ໄດ້ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 1,500 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ.
- ສູ່ຊີນພັດທະນາຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວ ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ສຳເລັດການກໍ່ສ້າງ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ໄດ້ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 300 ແຫ່ງ. ປັບປຸງ ໝາຍຂອບເຂດແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ສຳເລັດ ໃນແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ສູ່ຊີນໃຫ້ມີຫ້ອງຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ການທ່ອງທ່ຽວພ້ອມທັງປະກອບອຸປະກອນການສື່ສານໃຫ້ເປັນລະບົບຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ດ່ານສາກົນ.
- ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວ ແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 150 ຜະລິດຕະພັນ.
- ຮອດປີ 2025 ສູ່ຊີນໃຫ້ຜະນິດການທີ່ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບວິຊາການຢ່າງໜ້ອຍ 6,000 ຄົນ.
- ສູ່ຊີນສ້າງນິຕິກຳ ແລະ ມາດຕະຖານການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານອາຊຽນ. ສຳເລັດການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບັນດານິຕິກຳ ຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- ສູ່ຊີນໃຫ້ມີເອກະສານ ແລະ ສິ່ງຝັມໂຄສະນາກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວລາວ (ແຜນທີ່, ແຜນພັບ, ປຶ້ມຄູ່ມື, ປິດສະເຕີ, CD, DVD, TV Sport, ສາລະຄະດີ ແລະ ອື່ນໆ) ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການທັງສາມາດລົງໂຄສະນາໃນສື່ຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ພາບນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ຽວລາວ ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ

2.5 ການວາງແຜນພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ

ການວາງແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແຜນພັດທະນາ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ເປັນທາງການ ຫຼື ບໍ່ເປັນທາງການນັ້ນ ຄວນແນໃສ່ການຄວບຄຸມ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວໃນເມືອງນັ້ນ ເຊັ່ນ: ການແບ່ງເຂດ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສຳລັບເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ລາຍການນຳທ່ຽວ, ການວາງແຜນຂົນສົ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ແຜນອານຸລັກວັດທະນະທຳ, ມໍລະດົກ ແລະ ອື່ນໆ.

ສູນຂໍ້ມູນ, ປ້າຍຊີ້ບອກ ແລະ ແຜນທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ປະເມີນວິທີ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນການທ່ອງທ່ຽວໃນເມືອງນັ້ນ ເຊັ່ນ: ຂະໜາດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງ ຂອງສູນຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງອຸປະກອນທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນສູນຂໍ້ມູນ, ປ້າຍຊີ້ບອກຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນເມືອງນັ້ນ ແລະ ມີ ແຜນທີ່ບອກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕາມຈຸດຕ່າງໆຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ.

ທີ່ຕັ້ງສູນການຄ້າ ແລະ ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງ ປະເມີນສະຖານທີ່ທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດຊອກຊື້ເຄື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ, ສະຖານທີ່ຂາຍສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ໃກ້ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ຢູ່ໃຈກາງເມືອງ, ເຂົ້າເຖິງງ່າຍ, ມີຄຸນນະພາບ, ລາຄາສິນຄ້າມີຄວາມເໝາະສົມ.

ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ (ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສວນສາທາລະນະ, ເດີ່ນກິລາ ແລະ ປ່ອນພັກຜ່ອນ) ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໃຊ້ປະເມີນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ຈັດໄວ້ໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນກໍສາມາດໃຊ້ບໍລິການ ແລະ ຊື້ໄດ້.

ລະດັບຄວາມເຝິງໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກວດສອບເບິ່ງວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມເຝິງໃຈກັບເມືອງດັ່ງກ່າວຫຼາຍປານໃດ ເຊັ່ນ: ຄວາມສະອາດ, ການບໍລິການ, ການຕ້ອນຮັບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເຝິງໃຈຕໍ່ການຕົບແຕ່ງ ລວມທັງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ເພື່ອຊອກຫາຈຸດທີ່ຄວນປັບປຸງ. ການສຳຫຼວດແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍໃນການປະເມີນ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຊຶ່ງຕົວຊີ້ວັດນີ້ຈະປະເມີນວ່າການສຳຫຼວດນີ້ມີປະສິດທິພາບ ຫຼືບໍ່, ການດຳເນີນການສຳຫຼວດເລື້ອຍໆ ປານໃດ ແລະ ຖ້າມີມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອປັບປຸງເມືອງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດນັ້ນ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາວຽກງານພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ການສ້າງແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ: ສຳເລັດການສ້າງແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວລະດັບພາກແຕ່ປີ 2016 - 2020 ສຳລັບ 3 ພາກ; ສຳເລັດການສ້າງແຜນພັດທະນາ, ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງຈຸດໝາຍປາຍທາງການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ; ສຳເລັດການສ້າງແຜນພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ 22 ການທ່ອງທ່ຽວ 2 ແຫ່ງຄື: ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດພູກູດ ຈອມເຫຼັກ ແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳນອນ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ. ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ: ໃນຈຳນວນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ 2.208 ແຫ່ງໃນທົ່ວປະເທດໃນນັ້ນ; ມີ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ 1.318 ແຫ່ງ, ວັດທະນະທຳ 596 ແຫ່ງ, ປະຫວັດສາດ 294 ແຫ່ງ. ໃນນັ້ນ; ໄດ້ສຳຫຼວດຂຶ້ນພື້ນຖານແລ້ວ ຈຳນວນ 1.040 ແຫ່ງ, ໄດ້ເປີດບໍລິການແລ້ວ ຈຳນວນ 817 ແຫ່ງ, ໄດ້ຮັບການພັດທະນາສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຈຳນວນ 590 ແຫ່ງ; ສຳເລັດການສຳຫຼວດຈັດສັນ -ກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ກຳນົດແນວຄວາມຄິດການພັດທະນາແລ້ວ ຈຳນວນ 42 ແຫ່ງ, ໃນນັ້ນ; ສຳເລັດການປັກຫຼັກ ໝາຍ 20 ແຫ່ງ. ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານການທ່ອງທ່ຽວ: ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກເພື່ອຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວ, ມາຮອດປັດຈຸບັນທົ່ວປະເທດດ່ານສາກົນ 27 ດ່ານ, ສາມາດອອກວິຊາກັບດ່ານໄດ້ 14 ດ່ານ, ມີສະໜາມບິນສາກົນ 4 ແຫ່ງ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ

ແຂວງຈຳປາສັກ). ໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຫ້ອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການທ່ອງທ່ຽວ 28 ແຫ່ງ, ສ້າງຫ້ອງນໍ້າ ສາທາລະນະຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ 18 ແຫ່ງ, ສ້າງສະຖານທີ່ຈອດລົດຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ 8 ແຫ່ງ, ສ້າງ ກະດານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ 10 ແຫ່ງ, ສ້າງສາລາຊິມວິວ 8 ແຫ່ງ, ສ້າງທ່າເຮືອ, ຂັ້ນໄດ ຂັ້ນ-ລົງເຮືອ ໄດ້ 8 ຈຸດ ແລະ ສ້າງ ສູນຫັດຖະກຳ ໄດ້ 8 ແຫ່ງ. ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວ: ການພັດທະນາຕົວແບບການທ່ອງທ່ຽວປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃນປະເທດມີຈຳນວນ 91 ລາຍການ.

ການຄົ້ນຄ້ວາວາງແຜນພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ

ທັງພາກລັດ , ພາກທຸລະກິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ແລະ ປະຊາຊນີທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ເປັນເຈົ້າການທັງ ດ້ານວິຊາການ ແລະ ທຶນຮອນສຸມໃສ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃໝ່ຫຼາຍແຫ່ງເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບ ລາງວັນການທ່ອງທ່ຽວດີເດັ່ນ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຈຳນວນຫຼາຍລາງວັນເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ອຸທິຍານນ້ຳຕົກຕາດຄອນຝະຜັງ, ນ້ຳຕົກຕາດເຍືອງ ແຂວງຈຳປາສັກ; ນ້ຳກັດຍໍລະປາ ແຂວງອຸດົມໄຊ; ສວນ ຊຽງຄວນ, ສວນພິກສາ ແລະ ສວນດອກຈຳປາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ; ພູຜາມ້ານ ແຂວງຄຳມ່ວນ; ສວນຮອ້ຍ ຄົວ ແລະ ຝາມຄວາຍແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆ. ວຽກສະຖິຕິ ແລະ ການວິໄຈການຕະຫຼາດ ການທ່ອງທ່ຽວ: ສຳລັບສະຖິຕິນັກທ່ອງທ່ຽວສາກົນ ແລະ ລາຍຮັບ : ປີ 2016 ໄດ້ຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ສາກົນຈຳນວນ 4.239.047 ເທື່ອຄົນ, ສ້າງລາຍຮັບໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 724 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ.

2.6 ຄາດຄະເນຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລາຍຮັບຂອງອົງການທ່ອງທ່ຽວ

- 1) ສຸ່ຊົນດົງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໃຫ້ໄດ້ 1.400.000 ເທື່ອຄົນ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບ 340.000.000 ໂດລາສະຫະລັດ ສະເລ່ຍໄລຍະພັກເຊົາ 07 ວັນຕໍ່ຄົນ.
- 2) ສຸ່ຊົນສິ່ງເສີມນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ “ ລາວທ່ຽວລາວ ” ໃຫ້ໄດ້ 1.200.000 ເທື່ອຄົນ ສ້າງລາຍຮັບ

ໄດ້ 1,3 ຕື້ກີບ ສະເລ່ຍໄລຍະພັກເຊົາ 02 ວັນ ຕໍ່ຄົນ; ໂດຍມີການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດໃນການສ້າງກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວ

3) ສຸ່ຊືນປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກຂອງ ສປປ ລາວ (Lao National Ecotourism Strategy) ສຳລັບປີ 2023 – 2030 ໃຫ້ສຳເລັດ.

4) ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນໃນການວາງແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະສຳຫລວດຈັດສັນກຳນົດຂອບເຂດ, ປັກຫຼັກໝາຍ ແລະອອກໃບຢັ້ງຢືນຂອບເຂດແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ໄດ້ 05 ແຫ່ງ.

5) ປັບປຸງບັນດາເມືອງທ່ອງທ່ຽວສະອາດອາຊຽນໃຫ້ໄດ້ 03 ແຫ່ງ.

6) ປັບປຸງຄຸນນະພາບເຮືອນພັກແຮມປະຊາຊົນ ແລະການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ສປປ ລາວ ມາດຕະຖານອາຊຽນໃຫ້ໄດ້ 02 ແຫ່ງ ເພື່ອກະກຽມສະເໜີຮັບລາງວັນມາດຕະຖານລະດັບອາຊຽນ.

2.7 ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈາກການພັດ ທະນາການທ່ອງທ່ຽວ

1) ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ແຜນພັດທະນາວຽກງານທ່ອງທ່ຽວປີ 2023 ໃຫ້ກົມກອງ, ສະຖາບັນ, ໂຮງຮຽນ ພາຍໃນກະຊວງ, ພະແນກ ຖວທ ນະຄອນຫຼວງ ແລະແຂວງ, ຫ້ອງການ ຖວທ ເມືອງ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ແລະນຳໄປຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງວຽກງານຕົວຈິງ.

2) ສືບຕໍ່ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງອຸດຕັນໃນຂົງເຂດ ຖວທ, ສົມທົບກັບຂະແໜງການອົງການທ້ອງຖິ່ນ ແລະຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອສະໜັບສະໜູນ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະປະເທດເພື່ອນມິດເພື່ອພັດທະນາວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວ.

3) ຊຸກຍູ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະເອກະຊົນ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະທົ່ວສັງຄົມໃຫ້ເປັນເຈົ້າການ ແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາວຽກງານທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

4) ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາວຽກງານທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ແລະສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຕົວຈິງ.

2.8 ການຮ່ວມມືກັບສາກົນ

ລັດຊາຊຸກຍູ້ການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບສາກົນທາງດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ກໍ່ສ້າງ, ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວຂອງລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະການບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

ສ ປປ ລາວ ໄດ້ເພີ່ມທະວີການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຂອງບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ຍຸດທະສາດ ແລະ ລັດຖະສະພາປະເທດເພື່ອນມິດ ບົນຜືນຖານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງການຕ່າງປະເທດ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ. ພ້ອມທັງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສົນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ກັບ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ກໍ່ຄື ສະພາແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ລົງນາມ ໃນກອບສອງຝ່າຍ ເພື່ອນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ກໍ່ຄື ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຂອບການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ

- ໃນປີ2018 ໄດ້ເປັນເຈົ້າພາບຮ່ວມກັບ ສປປ ຈີນຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມສຸດຍອດສື່ມວນຊົນແມ່ນ້ຳຂອງ-ແມ່ນ້ຳລ້ານຊ້າງ;
- ໃນປີ2019 ເປັນ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງຂະບວນການປີທ່ອງທ່ຽວລາວຈີນ ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ວຽກງານພົວພັນການຕ່າງປະເທດ ສືບຕໍ່ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໄປຕາມທິດຊີ້ນຳ ຂອງພັກ -ລັດ ບົນຫຼັກການສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ມິຕະພາບ ແລະ ການຮ່ວມມືຢ່າງສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ;
- ໄດ້ລົງນາມໃນບົດບັນທຶກການຮ່ວມມືກັບປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ເຊັ່ນ: ສສ ຫວຽດນາມ, ສປ ຈີນ ແລະ ສປປ ເກົາຫຼີ ນອກຈາກນັ້ນກໍຍັງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮ່ວມມືສອງຝ່າຍກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ ອອ້ມ ຂ້າງ ແລະ ສາກົນ.
- ໄດ້ຊຸກຍູ້ບັນດາກົມກອງຕ່າງໆ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອການພັດທະນາ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ;
- ໄດ້ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ; ຄົ້ນຄວ້າບັນດາ ເອກະສານຕ່າງໆ ໃນຂອບການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ, ວຽກງານການຮ່ວມມືດ້ານການທ່ອງທ່ຽວໃນ ຂອບຮ່ວມມືກຳປູເຈຍ - ລາວ - ມຽນມາ - ຫວຽດນາມ (CLMV); ກຳປູເຈຍ - ລາວ-ຫວຽດນາມ (CLV), ການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດພາຍໃຕ້ຂອບການຮ່ວມມື (ACMECS).

ຂອບການຮ່ວມມື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

- ໄດ້ຊຸກຍູ້ກັນກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະສານງານກັບອົງການອຸຍແນສໂກ ເພື່ອຮັບຮອງເອົາສຽງແຄນເຊື້ອຊາດລາວເຂົ້າ ເປັນມໍຣະດົກໂລກທາງດ້ານວັດທະນະທຳນາມມະທຳ ແລະ ຮັບຮອງເອົາທົ່ງໄຫຫີນ ແຂວງຊຽງຂວາງ ເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກທາງດ້ານວັດທະນະທຳແຫ່ງທີ3 ຂອງສປປ ລາວ ;
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ບັນດາຊ່ຽວຊານໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອການພັດທະນາໃນຂົງເຂດ ຖວທ;
- ໄດ້ມີການຮ່ວມມືໃນຂອບຂອງອົງການທ່ອງທ່ຽວໂລກ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແລະ ສຳມະນາ;
- ໄດ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ; ຄົ້ນຄວ້າບັນດາ ເອກະສານຕ່າງໆ ໃນຂອບການຮ່ວມມືອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;

ຂອບການຮ່ວມມືອາຊຽນ

- ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ໄດ້ມີເຫດການທີ່ສຳຄັນຫຼາຍຢ່າງຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ: ໃນປີ2016 ໄດ້ຮັບກຽດເປັນ ປະທານກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຄົມວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ອາຊຽນຕາມຮອບວຽນ;
- ໄດ້ເປັນເຈົ້າພາບຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ຢ່າງມີຜົນສຳເລັດ ເປັນຕົ້ນ: ກອງປະຊຸມ COCI (ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມາທິການຖະແຫຼງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳອາຊຽນ) ຄັ້ງທີ 51; ກອງປະຊຸມອະນຸກຳມະການດ້ານຖະແຫຼງຂ່າວ ຄັ້ງທີ17 (SCI); ໂຄງການຖາມ-ຕອບຄວາມຮູ້ອາຊຽນ (ASEAN QUIZ) ລະດັບພາກພື້ນ ຄັ້ງທີ7;
- ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍການນຳໃຊ້ກອງທຶນວັດທະນະທຳອາຊຽນ (ACF);
- ໄດ້ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສັນຍາຕ່າງໆ ໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນເປັນຕົ້ນ ແມ່ນວຽກງານມາດຕະຖານການ ທ່ອງທ່ຽວອາຊຽນ 9 ມາດຕະຖານ;

- ໄດ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ; ຄົ້ນຄວ້າ ບັນດາ ເອກະສານຕ່າງໆ ວຽກງານການຮ່ວມມື ໃນຂອບອາຊຽນ;

ຮູບພາບການຮ່ວມມືກັບສາກົນ

3. ປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ

3.1 ດ້ານເສດຖະກິດ.

- **ຫຼຸດຜ່ອນການຂາດດຸນການຊຳລະເງິນ:** ເນື່ອງຈາກການລົງທຶນທາງດ້ານກົດຈະກຳການທ່ຽວທ່ຽວຈະ ບໍ່ຫຼາຍ, ແຕ່ຈະໄດ້ຜົນຕອບແທນອອກມາຢ່າງໄວວາໂດຍສະເພາະປະເພດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ຄ່ອຍ ພັດທະນາຈະມີວັດຖຸດິບເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳຢູ່ຫຼາຍເມື່ອມີການພັດທະນາທີ່ ດີຈະມີວັດຖຸດິບເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳຢູ່ຫຼາຍເມື່ອມີການພັດທະນາທີ່ດີຈະມີ ນັກທ່ອງທ່ຽວທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕ່າງແດນເດີນທາງເຂົ້າມາໃຊ້ບໍລິການຫຼາຍເຮັດໃຫ້ມີລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນລາຍໄດ້ທີ່ ໄດ້ຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວຈຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜ່ອນຜ່ອນການຂາດດຸນການຊຳລະເງິນໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ:

- **ສ້າງວຽກໃໝ່:** ເມື່ອກົດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ວ່າຈະເປັນທີ່ ພັກພາອາໄສເຊິ່ງໄດ້ແກ່: ໂຮງແຮມ, ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກ, ສະຖານທີ່ຮີມເຢັນ, ພັດທະນາ ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງປັບຕົວເພື່ອຮັບນັກທ່ຽວທີ່ຈະເດີນທາງເຂົ້າມາໃຊ້ບໍລິການຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແຮງງານລະດັບຕ່າງໆຄື: ເລີ່ມແຕ່ຕັ້ງຄົນງານກໍ່ສ້າງ, ຄົນງານຜະລິດສິນຄ້າພື້ນເມືອງຜະນຶກງານບໍລິການຝ່າຍຕ້ອນຮັບອາຫານ,ເຮັດ ຄວາມສະອາດ, ຮັກສາຄວາມປອດ ໄພ ແລະ ຜະນຶກງານຂັບລົດເພື່ອນຳແຂກໄປຊົມສະຖານທີ່ຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ.

- **ສິນຄ້າພື້ນເມືອງ ແລະ ການກະເສດຈຳໜ່າຍໄດ້ລາຄາດີ:** ຍາມຫວ່າງຈາກການເຮັດນາກໍ່ຈະຜະລິດສິນຄ້າ ພື້ນເມືອງເພື່ອໃຊ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ຈະມີບາງສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອກໍ່ຈະມີການສົ່ງອອກຖ້າຫາກມີການ

ພັດທະນາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃກ້ຄຽງຈະເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າການກະເສດບໍ່ວ່າຈະເປັນຜັກສິດ, ໝາກໄມ້, ຊີ້ນສັດ ແລະ ສິນຄ້າຝື້ນເມືອງຂາຍໄດ້ລາຄາດີ ແລະ ມີປະລິມານຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຂຶ້ນ.

ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ (2016-2018): ຕົວເລກເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (ຈີດີພີ) ບັນລຸ 219.853 ຕື້ກີບ, ລະດັບການເຕີບໂຕສະເລ່ຍ 6,9% ຕໍ່ປີ, ຂະນະທີ່ຕົວເລກການລົງທຶນທັງຫມົດ ບັນລຸເກືອບ 62 ພັນຕື້ກີບ.

ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດກໍ່ໄດ້ຫັນປ່ຽນຈາກກະສິກອນທຳມະຊາດ ໄປເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກິນໄກຕະຫຼາດ, ໃນນັ້ນ ຈີດີພີ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 4% ກວມເອົາ 30,4%, ອຸດສາຫະກຳເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 12,6% ກວມເອົາ 26% ແລະ ບໍລິການເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 8,4% ກວມເອົາ 37,2% ຂອງຈີດີພີ ມີການລົງທຶນທັງຫມົດປະມານ 62 ພັນຕື້ກີບທຽບໃສ່ແຜນ ການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ V ເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າ, ໃນນັ້ນຈາກງົບປະມານລັດ 3.980 ພັນຕື້ກີບ, ຈາກທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການໂ (ODA) 20,76 ພັນຕື້ກີບ ແລະ ການລົງທຶນຈາກເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ 37,26 ພັນຕື້ກີບ.

ການຜະລິດເຂົ້າສະເລ່ຍໄດ້ 2,9 ລ້ານໂຕນຕໍ່ປີ, ສາລີໄດ້ 760.000 ໂຕນ, ອ້ອຍໄດ້ 703.000 ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍ 9,4% ຕໍ່ປີ, ມີ 24.331 ຫົວໜ່ວຍກວມ 19,2% ຂອງຈຳນວນວິສາຫະກິດທັງຫມົດ. ເຂື່ອນໄຟຟ້າທັງຫມົດມີ 61 ແຫ່ງ ແລະ ເຂື່ອນຂະໜາດນ້ອຍອີກ 15 ແຫ່ງ ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ 7.207,24 ເມກາວັດ, ສາມາດຜະລິດກະແສໄຟຟ້າໄດ້ທັງໝົດ 37.366,66 ກິກາວັດໂມງຕໍ່ປີ. ມີສາຍສົ່ງ ໄຟຟ້າທັງຫມົດຍາວ 19.503 ກິໂລແມັດ. ຊຸດຄື້ນ ແລະ ຫຼອມຄຳແທ່ງບັນລຸ 38,01 ໂຕນ, ທອງແຜ່ນ 321.487 ໂຕນ ແລະ ທອງຝຸ່ນ 585.607 ໂຕນ. ການສ້າງເສັ້ນທາງສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ 4,6% ຕໍ່ປີ ຫຼື ປະມານ 1.846 ກິໂລແມັດຕໍ່ປີ, ປະຈຸບັນທາງມີຄວາມຍາວທັງຫມົດ 52.230 ກິໂລແມັດ ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາລາວ 4,1 ລ້ານເທື່ອຄົນຕໍ່ປີ ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 15,8% ຕໍ່ປີ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບສະເລ່ຍໄດ້ 624,04 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ.

ທາງດ້ານການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານ ກໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ 38.658,26 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 17,6% ຂອງຈີດີພີ, ລາຍຈ່າຍ 48.116,41 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 21,9% ຂອງຈີດີພີ ເທົ່າກັບ 97% ຂອງແຜນການ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ການສົ່ງອອກກໍ່ບັນລຸ 5,69 ຕື້ໂດລາ, ການນຳເຂົ້າ 6,61 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, ຂາດດຸນ 0,92 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ເທົ່າກັບ 3,8% ຂອງຈີດີພີ.

ລັດຖະບານລາວ ຈະສືບຕໍ່ນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຈະປັບປຸງ ສະພາບແວດ ລ້ອມການລົງທຶນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນຕື່ມອີກ ທັງໃນດ້ານຝື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ດ້ານການບໍລິການ, ດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ດ້ານລະບຽບການພິຈາລະນາອະນຸມັດ. ກ່ອນອື່ນຈະໄດ້ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ, ຮັດກຸມ ແລະ ໂປ່ງໄສ. ການລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຍັງມີຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນໃນ ຂົງເຂດ ການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງກະສິກຳ ຫຼື ກະສິກຳ-

ອຸດສາຫະກຳ; ຂົງເຂດຜະລິດໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນ, ຜະລິດຊີວະພາບ ແລະ ຜະລິດງານທົດແທນ, ຂົງເຂດການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ແຮ່ທາດ ໃນນັ້ນ ລວມທັງແຮ່ທາດປະສິດ ແລະ ແຮ່ທາດທີ່ຫາຍາກ; ຂົງເຂດການບໍລິການໂຮງແຮມ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ; ການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບົບ logistic, ຕະຫຼອດ ທັງຂົງເຂດການສຶກສາ ວິຊາຊີບ ແລະ ການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ທັນສະໄຫມ.

ດ້ານການຄ້າ ອັນພື້ນເດັ່ນແມ່ນໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ຫັນເອົາຫົວຫນ່ວຍທຸລະກິດເຂົ້າສູ່ການຈັດຕັ້ງ, ມີການນຳພາ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວເຂົ້າສູ່ລະບົບລະບຽບ, ຕັ້ງເປັນກຸ່ມຕາມໝວດສິນຄ້າ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ໃຫ້ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດ ແຜນດຸນສິນຄ້າຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ເຮັດໃຫ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດດີຂຶ້ນ, ອັດຕາສ່ວນການຂາດດຸນການຄ້າກັບຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຫຼຸດລົງ ຂາອອກ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ, ຊຶ່ງມີຕົວເລກສະແດງອອກ ດັ່ງນີ້: ສົກປີ 1990-1991 ຂາເຂົ້າປະຕິບັດໄດ້ 249,18 ລ້ານໂດລາ, ຂາອອກ 137 ລ້ານໂດລາ; ສົກປີ 2000-2001 ການນຳເຂົ້າ ສາມາດ ປະຕິບັດໄດ້ 528,271 ລ້ານໂດລາ, ການສົ່ງອອກ 324,885 ລ້ານ ໂດລາ; ສົກປີ 2004-2005 ຂາເຂົ້າຄາດຄະເນປະຕິບັດໄດ້ 596 ລ້ານໂດລາ ແລະ ຂາອອກ ຄາດຄະເນປະຕິບັດໄດ້ 420 ລ້ານໂດລາ. ຂອດຂັ້ນ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆ ໃນການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ຄ່ອຍໆໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເປັນກ້າວໆ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາບໍລິສັດ ທີ່ເຮັດຂາເຂົ້າ-ຂາອອກ ຫັນມາເຮັດການຜະລິດ ເປັນສິນຄ້າ. ລາຄາສິນຄ້າປະເພດຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນຄ້າຍຸດທະສາດ ແລະ ສິນຄ້າຈຳເປັນຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄຸ້ມຄອງໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ການຄຸ້ມຄອງຕາມຂະແໜງການໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັບມື້ດີ ຂຶ້ນ. ໄດ້ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນການສ້າງໂຄງການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ໄດ້ມີການປົກປ້ອງການຜະລິດພາຍໃນສຳລັບບາງປະເພດສິນຄ້າ,ໄດ້ວາງມາດຕະການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການຄ້າຂາຍ ນອກລະບົບ, ການຄຸ້ມຄອງຮ້ານຄ້າປອດພາສີ, ລະບຽບການນຳເຂົ້າ ແລະ ອື່ນໆ. ໝູນໃຊ້ວິທີການເພື່ອເຈາະຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າລາວ ດ້ວຍຫຼາຍ ຮູບການ: ດຳເນີນການເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາການຄ້າກັບຫຼາຍປະເທດ, ຈັດການ ພົບປະຜູ້ແທນຂັ້ນສູງໃນລະດັບມະຫາພາກເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການພົບປະລະຫວ່າງນັກ ທຸລະກິດລາວ ກັບ ນັກທຸລະກິດ ແລະ ນັກລົງທຶນຂອງຕ່າງໆປະເທດ ເພື່ອຊອກຊ່ອງທາງພົວພັນຄ້າຂາຍ ແລະ ຮ່ວມມືກັນດ້ານການຜະລິດ, ເຈລະຈາຕໍ່ລອງຍາດແຍ່ງເອົາສິດທິພິເສດ ດ້ານການຄ້າກັບ ບັນດາປະເທດສະຫະພາບ ເອີລົບ (EU), ການພົວພັນການຄ້າແບບປົກກະຕິ ກັບສະຫະລັດ ອາເມລິກາ (NTR), ເຈລະຈາ ກັບປະເທດໃກ້ຄຽງເພື່ອໃຫ້ຊ່ວຍຮັບເອົາສິນຄ້າຂອງລາວ, ເຂົ້າຮ່ວມວາງສະແດງສາກົນ ລະດັບຕ່າງໆ ເພື່ອມີໂອກາດສະເໜີສິນຄ້າຂອງລາວ ຕໍ່ຊາວໂລກ, ສ້າງສູນສົ່ງເສີມ ການຄ້າລາວ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບອິນເຕີເນັດເຂົ້າຊ່ວຍ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນວຽກງານການຄ້າກັບຕ່າງປະເທດ, ໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາການຮ່ວມມືວ່າດ້ວຍເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ (AFTA) ແລະ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງ ອົງການການຄ້າໂລກ (WTO) ໃນວັນທີ 2 ກຸມພາ ປີ 2013. ຄາດຫມາຍສູ້ຊີນຕົ້ນຕໍຂອງວຽກງານການຄ້າໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນການສົ່ງອອກໃນແຜນການ 2006-2010 ສູ້ຊີນໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍໃນອັດຕາ 15,8% ຕໍ່ປີ, ອັດຕາການຂະຫຍາຍ ຕົວດ້ານການນຳເຂົ້າແຕ່ປີ 2006-2010 ຄາດຄະເນໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບ 8% ຕໍ່ປີ, ເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າຂາອອກ-ຂາເຂົ້າມີຄວາມສົມດຸນກັນໃນປີ 2010.

3.2 ດ້ານການເມືອງ

ການໄປມາຫາສູ່ກັນ ຫຼື ການມີໂອກາດເດີນທາງໄປຍັງຮູບຢາມກັນຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຄົນຕ່າງໆ ເກີດມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີຕໍ່ກັນ, ເມື່ອມີຊາວຕ່າງຖິ່ນ ຫຼື ຕ່າງແດນເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຂຶ້ນຈະເຮັດໃຫ້ ມີການພົວພັນກັນແລ້ວສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເມືອງໃນທ້ອງຖິ່ນກໍ່ຄືໃນປະເທດ ຫຼື ລະຫວ່າງ ປະເທດໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການເປີດຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ ມີ ປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສຸຂະ ພາບຂອງ ຜູ້ ບໍລິການ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມໄດ້ມີສ່ວນ ຮ່ວມໃນການເປັນ ເຈົ້າພາບ ທີ່ດີ ຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວ ສປປ ລາວ ເພື່ອຝຶ້ນຟູ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກະຕຸ້ນເສດຖະກິດຂອງປະເທດໃຫ້ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນຕາມແຜນການທີ່ ລັດຖະບານວາງອອກ.

ສໍາລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນແລະ ການ ເຊື່ອມໂຍງການທ່ອງທ່ຽວກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ; ສືບຕໍ່ປະຕິບັດແຜນການຝຶ້ນຟູການທ່ອງທ່ຽວທີ່ ລັດຖະບານໄດ້ຮັບ ຮອງແລ້ວ; ສືບຕໍ່ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການບໍລິການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈັດຕັ້ງຜັນຂະ ຫຍາຍມາດຕະຖານດ້ານສຸຂະພາບໄມ ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການໂຮງແຮມ ຫຼື LaoSafe; ສືບຕໍ່ ປັບປຸງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ຮ້ານອາຫານ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກເທິງ ແລະ ສົ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຢຸດເຊົາການບໍລິການເປັນເວລາ 2 ປີ.

ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ລວມທັງພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງ ຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມ ແຮງຮ່ວມໃຈກັນ ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃນການເປັນເຈົ້າພາບທີ່ດີ ດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແກ້ໄຂນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການທ່ອງທ່ຽວ, ການບໍລິການເຂົ້າ-ອອກ ປະເທດຕາມ ດ່ານສາກົນຕ່າງໆ, ການເດີນ ທາງພາຍໃນປະເທດ, ການກິນຢູ່ພັກເຊົາ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການທ່ຽວ ຊົມຕາມສະຖານ ທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປະທັບໃຈ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານ.

ພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ບັນດາແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການເປີດຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ. ຮຽກຮ້ອງໄປຍັງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການໃນຂະແໜງການ ທ່ອງທ່ຽວ ຈົ່ງສືບຕໍ່ພ້ອມກັນບູລະນາປັບປຸງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ພັກແຮມ, ຮ້ານອາຫານ, ສະຖານທີ່ພັກເທິງ, ການບໍລິການ ແລະ ການຂົນສົ່ງຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມສໍາລັບບໍລິການ ແລະ ສ້າງ ຄວາມປະທັບໃຈແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ພ້ອມທັງໂຄສະນາຢ່າງກວ້າງ ຂວາງ ສູ່ກຸ່ມຕະຫລາດເປົ້າໝາຍ.

3.3 ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວມາໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ.

ຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳເຊິ່ງປະກົດກະແຈກກະຈາຍຢູ່ໃນສ່ວນ ຕ່າງໆຂອງປະເທດ, ຖ້າຫາກບໍ່ນຳມາໃຊ້ຈະປາສະຈາກຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງແນ່ນອນຫຼາຍໄປກວ່າ ນັ້ນຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການດູແລເອົາໃຈໃສ່ ຫຼື ບູລະນະສ້ອມແປງຈະເຮັດໃຫ້ມີ ການເຊື່ອມໂຊມໄປຕາມການເວລາ. ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ວ່າບູຮານສະຖານ, ມໍລະດົກທາງປະຫວັດສາດ, ຂະໜົບ

ທຳນຽມປະເພນີ, ເກາະ, ແກ້ງ, ນ້ຳຕົກ, ຖ້ຳ ແລະ ທິວທັດທີ່ງົດງາມອື່ນໆ ເມື່ອມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາຊົມໃຊ້ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດຂຶ້ນມາ.

ການພັດທະນາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຈະເປັນສິ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີການພັດທະນາສິ່ງ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວທາງດ້ານຕ່າງໆຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນເຊັ່ນ: ການສ້າງທາງເຂົ້າໄປ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການຂະຫຍາຍກະແສໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ໂທລະເລກ, ໂທລະສັບ, ການຕິບແຕ່ງ ສະຖານທີ່ງົດງາມ, ການກໍ່ສ້າງທີ່ຝັກ ພາອາໄສ ແລະ ອື່ນໆ

ເນື່ອງຈາກຂະນົບທຳນຽມປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳບາງປະການຂອງປະເທດກຳລັງຈະຈາກຫາຍໄປ ຈາກສັງຄົມໃນປະຈຸບັນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຫຼິ້ນ, ການສະແດງປະເພນີ ຫຼື ເທດສະການຕ່າງໆຖືໄດ້ວ່າເປັນວັດຖຸ ທີ່ສຳຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເປັນສິ່ງດຶງດູດໃຈຕໍ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງຖິ່ນຕາມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວຖືວ່າເປັນສິ່ງແປກໃໝ່ເຊັ່ນ: ບຸນນະມັດສະການພະທາດຫຼວງວຽງຈັນເປັນຕົ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຝຶນຟູຂຶ້ນ ມາໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະໝົດໄປຕາມສັງຄົມ.

ຮູບພາບການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວເຂດວັງວຽງ

ບົດທີ 2

ອົງປະກອບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

1. ອົງປະກອບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ

1.1 ນັກທ່ອງທ່ຽວ

ນັກທ່ອງທ່ຽວໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ເດີນທາງຈາກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຕົນໄປທ່ອງຖິ່ນອື່ນ ຫຼືປະເທດອື່ນເພື່ອຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງ ຖືວ່າເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ, ນັກທ່ອງທ່ຽວປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບຕ່າງໆຄື:

- ລັກສະນະຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ: ຈຳແນກຕາມເພດ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ລະດັບການສຶກສາ, ລາຍໄດ້, ສັນຊາດ ຫຼື ເຊື້ອຊາດ.
- ການກະຈາຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ: ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາປະເທດໜຶ່ງນັ້ນ, ເດີນທາງມາແຕ່ໃສ ແລະ ມີຈຳນວນໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ, ຕົວຢ່າງ: ປະເທດລາວມີນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກທະວີບຕ່າງໆເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ຈາກທະວີບອາຊີ, ເອີຣົບ, ອາເມລິກາ, ອົດສະຕາລີ ແລະ ອາຟຣິກາ.
- ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ: ເດີນທາງເຂົ້າມາເພື່ອການປະຊຸມ, ເພື່ອການຝັກຜ່ອນຢ້ອນໃຈ, ເພື່ອການກິລາ, ເພື່ອການເຈລະຈາທຸລະກິດ ຫຼື ຢ້ຽມຢາມ.
- ທັດສະນະຄະຕິຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ: ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ມີທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ປະເທດທີ່ຕົນໄປທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ ແນວໃດ.

ຮູບພາບນັກທ່ອງທ່ຽວ

1.2 ສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ

ສິນຄ້າທ່ອງທ່ຽວ: ເປັນສິນຄ້າລັກສະນະພິເສດ ທີ່ລວບລວມເອົາສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການຫຼາຍປະເພດ ທັງເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ນາມມະທຳໄວ້ນຳກັນເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ນ້ຳໃຈໄມຕີ...

ສິນຄ້າທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໄປທ່ຽວແລ້ວເກີດຄວາມປະທັບໃຈ, ເປັນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ໃຫ້ຄວາມເພີດເພີນແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄຸນຄ່າຕ່າງໆລຸ່ມນີ້:

- ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳເຊັ່ນ: ມີສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈດ້ານບູຮານຄະດີ, ປະຫວັດສາດ, ສະຖານບັນເທີງທາງການເມືອງ, ສະຖານທາງການສຶກສາ, ຫໍພິພິຕະພັນແຫ່ງຊາດ, ອະນຸສາວະລີ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງໃໝ່ໆ...
- ວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນປະເທດນັ້ນໆເຊັ່ນ: ຂະນົບທຳນຽມ, ປະເພດນິສິລະປະ ແລະ ຫັດຕະກຳຕ່າງໆ.
- ທິວທັດ ຫຼື ທັດສະນີຍະພາບຕ່າງໆເຊັ່ນ: ແມ່ນ້ຳ, ນ້ຳຕົກຕາດ, ທະເລ, ປ່າໄມ້, ສັດປ່າ...
- ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການແຂ່ງຂັນກິລາ, ການສະແດງຕ່າງໆ, ສວນສະໝຸກ, ສວນສັດ, ຊີວິດຍາມລາຕີເປັນຕົ້ນ.
- ຄວາມປະທັບໃຈຈາກລົມຝ້າອາກາດເຊັ່ນ: ອາກາດເຢັນສະບາຍ, ບໍ່ຮ້ອນແຮງ ແລະ ບໍ່ໜາວແຮງ.

ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທ່າຝຣັ່ງວັງສີຄາມ

1.3 ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ

ການພັດທະນາລະ ບົບຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ເປັນລະບົບທັນສະໄຫມນັ້ນ ຈະເປັນປັດໄຈສໍາຄັນ ແຫ່ງການຫັນປ່ຽນ ປະເທດລາວ ຈາກການເປັນ Land Lock ສູ່ການເປັນ Land Link ຫຼື ເຮັດໃຫ້ປະເທດລາວ ເປັນໃຈກາງເຊື່ອມໂຍງ ດ້ານການຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ, ການຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ດ້ານອື່ນໆອີກ ໃນອະນຸພາກຜື່ນ. ສ່ວນ ແຜນການ ພັດທະນາ ຂະແໜງກະສິກໍາ ໄປຕາມ ທິດຍົກສູງສະມັດຖະພາບ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງຜົນຜະລິດ, ສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຈະສົ່ງເສີມການ ກະສິກໍາ ອິນຊີ-ປອດສານພິດ ແລະ ການປຸກພືດສິນຄ້າມູນຄ່າສູງ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຈະປະຕິບັດຍຸດທະ ສາດດ້ານປ່າໄມ້ໃຫ້ເປັນຈິງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການເພີ່ມເນື້ອທີ່ປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ ໃຫ້ກວມເຖິງ 65% ຂອງ ເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ ໃນປີ 2015.

- ເສັ້ນທາງບົກ

ປະເທດລາວມີທາງຫຼວງດ້ວຍກັນທັງໝົດ 52.201 ກິໂລແມັດ ໃນນັ້ນ, ທາງປູຢາງ ກວມເອົາ 18,326.5 ກິໂລແມັດ ແລະ ທີ່ເຫຼືອອີກ 27,089 ກິໂລແມັດ ແມ່ນເປັນທາງດິນແດງ ແລະ ປູຫີນອ່ອນ. ບັນດາເສັ້ນທາງທີ່ສໍາຄັນຂອງ ສປປ ລາວເຮົາ ແມ່ນ ເສັ້ນທາງເລກທີ 13 ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ແຕ່ເໜືອສຸດ ຮອດໃຕ້ສຸດ, ເລກທີ 9 ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ໄປຫາ ຊາຍແດນ ລາວ-ປ່າວ, ເລກທີ 12 ຈາກແຂວງຈໍາມ່ວນ ໄປຫາ ຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມ, ແລະ ທາງເລກທີ 8 ຈາກບໍລິຄໍາໄຊ ຫາຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີເສັ້ນທາງເລກທີ 11 ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ ຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ລຽບຕາມແຄມແມ່ນໍ້າຂອງ ໄປຫາແຂວງໄຊຍະບູລີ ຊຶ່ງມີລວງຍາວທັງໝົດ ປະມານ 400 ກິໂລແມັດ, ຊຶ່ງໃນນີ້ 80% ແມ່ນໄດ້ປູຢາງ ມາດຕະຖານແລ້ວ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ແມ່ນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນ ກໍາລັງປັບປຸງການກໍ່ສ້າງ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ, ຍັງມີເສັ້ນທາງ ເລກທີ 11A ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກ ແຂວງໄຊຍະບູລີ ໄປຫາຊາຍແດນ ພຸດູ ລາວ-ໄທ, ເສັ້ນທາງ ເລກທີ 7 ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ ແຕ່ເມືອງພູຄູນ ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄປຫາ ແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ ໄປຫາ ດ່ານນໍ້າກັນ ຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ.

- ເສັ້ນທາງລົດໄຟ

ລົດໄຟລາວ-ຈີນ (ຂະບວນລ້ານຊ້າງ)

ໃນປັດຈຸບັນປະເທດລາວເກືອບບໍ່ມີລະບົບລົດໄຟ ໃນປີ ຄ.ສ. 2007 ຈິງໄດ້ມີການກໍ່ສ້າງລາງຕໍ່ຈາກ ເຄືອຂ່າຍລົດໄຟປະເທດໄທ ອອກໄປ 3.5 ກິໂລແມັດ ຂ້າມຂົວມິດຕະພາບລາວ - ໄທ ແຫ່ງທຳອິດ ເຂົ້າສູ່ ປະເທດລາວ ແລະ ໄດ້ມີການສຳຫຼວດເພື່ອສ້າງຕໍ່ໄປອີກ 12 ກິໂລແມັດ ໄປຍັງວຽງຈັນ ນອກຈາກນັ້ນ ປະເທດ ລາວ ກໍ່ຍັງບໍ່ມີການຄົມມະນາຄົມຕິດຕໍ່ກັບປະເທດອື່ນອີກທາງລົດໄຟ ເຖິງວ່າ ຈະມີຂໍ້ສະເໜີໃນການສ້າງ ລົດໄຟຕິດຕໍ່ກັບປະເທດຫວຽດນາມ ມາກ່ອນກໍ່ຕາມ ປະເທດເພື່ອນບ້ານຕ່າງໆ ໃຊ້ຮາງຂະໜາດ 1000 ມິນລິ ແມັດ ຮວມທັງຮາງທີ່ໄປຮອດຍຸນນານໃນປະເທດຈີນ.

ໂຄງການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງລົດໄຟລາວ - ຈີນ ອີງໃສ່ການພົວພັນລະຫວ່າງອາຊຽນ - ຈີນທີ່ນັບມື້ ຂະຫຍາຍຕົວທັງໄດ້ຕົກລົງສ້າງເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ - ຈີນນັບແຕ່ປີ 2010 ເປັນຕົ້ນໄປ. ການສ້າງ ເສັ້ນທາງລົດໄຟເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ, ສປປ ຈີນ ໄດ້ເລືອກເອົາເສັ້ນທາງທີ່ຜ່ານປະເທດລາວທີ່ເຫັນ ວ່າມີໄລຍະທາງ ສັ້ນທີ່ສຸດໃນຈຳນວນ 3 ເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນໃນປີ 1996.

ເສັ້ນທາງລົດໄຟທີ່ຖືກເລືອກແມ່ນເປັນເສັ້ນຜ່ານກາງເລີ່ມແຕ່ສົງກະໂປ ຜ່ານມາເລເຊຍເຂົ້າ ບາງກອກ ປະເທດໄທ ແລ້ວຕໍ່ໃສ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນຂອງ ສປປ ລາວ ຂຶ້ນໄປຫາຊາຍແດນລາວ-ຈີນແລ້ວ ກ້າວສູ່ ຄຸນມົງລວມຄວາມຍາວ 3.640 ກິໂລແມັດ ແຕ່ດ້ວຍການຕົກລົງເຫັນດີຂອງການນຳສອງປະເທດເພື່ອ ຍົກລະດັບການພົວພັນລາວ - ຂຶ້ນເປັນຄູ່ຮ່ວມຍຸດທະສາດຮອບດ້ານ ຈະສ້າງເສັ້ນທາງເຊື່ອມຕໍ່ແຕ່ຊາຍແດນ ຈີນ - ລາວເຂົ້າຫາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບໄທກ່ອນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈິງຂະຫຍາຍຕໍ່ຈາກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ລົງໄປທ່າແຂກຕໍ່ໃສ່ຊາຍແດນລາວ - ຫວຽດນາມ.

ໄລຍະທາງແຕ່ຈຸດຊາຍແດນລາວ - ຈີນ ເຖິງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີລວງຍາວທັງຫມົດປະມານ 427ກິໂລແມັດ ໃນນັ້ນ ເສັ້ນທາງຕ້ອງຜ່ານອຸບມຸງໃນຄວາມຍາວ 190 ກວ່າກິໂລແມັດ ແລະ ໄດ້ສ້າງຂົວຍາວ 90 ກິໂລແມັດ ຫຼື ສະເລ່ຍເສັ້ນທາງຜ່ານທັງອຸບມຸງ - ຂົວກວມເອົາ 2/3 ຂອງເສັ້ນທາງທັງຫມົດ ແລະ ຈະໄດ້

ໃຊ້ທຶນສູງເຖິງ 7 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງຕາມແຜນ ຈະເລີ່ມລົງມືກໍ່ສ້າງໃນວັນທີ 25 ເມສາປີ 2011 ທີ່ຈະມາເຖິງ ໂດຍຈະໃຊ້ເວລາ 4 ປີໃຫ້ສຳເລັດເພື່ອເປັນຂອງຂວັນຮັບຕ້ອນວັນສະຖາ ປະນາ ສປປ ລາວ ຄົບຮອບ 40 ປີ. ເພື່ອກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງສາຍສຳຄັນນີ້ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມແຜນໄດ້ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຮ່ວມ ທຶນລາວ - ຈີນໂດຍແບ່ງອັດຕາສ່ວນ ໃນການປະກອບຮຸ້ນຄື: ຝ່າຍຈີນປະກອບເປັນເງິນສົດ, ອຸປະກອນ ແລະ ຖືຮຸ້ນ 70%, ສ່ວນຝ່າຍລາວກໍ່ປະກອບເປັນເງິນສົດ, ວັດຖຸກໍ່ ສ້າງຈຳນວນໜຶ່ງຖືຄ່ອງຮຸ້ນ 30% ແລະ ຍັງ ສາມາດເພີ່ມຮຸ້ນໄດ້ຕາມການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ. ລາງລົດໄຟໃນສາຍນີ້ ແມ່ນເອົາຕາມມາດຕະຖານ ສາກົນທີ່ມີລວງກວ້າງ 1,435 ແມັດ, ແລ່ນດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າສາມາດປ້ອງກັນການສັ່ນສະເທືອນຂອງ ແຜ່ນດິນໄຫວ ໃນລະດັບ 7 ລິກເຕີ. ສຳລັບມາດຕະຖານຄວາມໄວແມ່ນກຳນົດ 200 ກິໂລແມັດຕໍ່ ຊົ່ວໂມງ (ສະເພາະລົດໄຟໂດຍສານ) ແລະ 120 ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ (ສຳລັບລົດໄຟຂົນສົ່ງສິນຄ້າ). ດ້ານການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນອີງໃສ່ມາດ ຖານເຕັກນິກຂອງຈີນທີ່ໂລກຍອມຮັບແລ້ວ ແລະຈະມີດ້ວຍກັນ 5 ສະຖານີໃຫຍ່ຄື: ສະຖານີ ບໍ່ເຕັມ, ເມືອງໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ວັງວຽງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ຈະມີສະຖານີນ້ອຍອີກຈຳນວນ ໜຶ່ງລວມ 21 ສະຖານີ. ຫຼັງຈາກເສັ້ນທາງສ້າງສຳເລັດຈະກາຍເປັນແຮງດັນອັນສຳຄັນຕໍ່ການຍູ້ການເຕີບໂຕ ທາງເສດຖະກິດຂອງສປປ ລາວ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ ເວລາກໍ່ສ້າງກໍ່ເປັນຜົນດີບໍ່ໜ້ອຍສຳລັບພະນັກງານວິຊາການ, ກຳມະກອນ ເພາະໂຄງການດັ່ງກ່າວ ຄາດຈະຕ້ອງການແຮງງານຫຼາຍ ເຖິງ 50 ພັນ ຄົນເຂົ້າຮ່ວມ. ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍ່ຕາມ ສາຍທາງເສັ້ນປະຫວັດສາດນີ້ ແມ່ນແນໃສ່ສ້າງເພື່ອຂົນສົ່ງສິນຄ້າເປັນຄວາມຫວັງໃຫຍ່ ແຕ່ປະຈຸບັນ ລາວຍັງມີສິນຄ້າບໍ່ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ ສະນັ້ນ ປະຊາຊົນລາວຕ້ອງເພີ່ມການຜະລິດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

- ເສັ້ນທາງນໍ້າ

ປະເທດລາວມີແມ່ນໍ້າທີ່ໃຊ້ໃນການຄົມມະນາຄົມໄດ້ 4,587 ກິໂລແມັດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນໍ້າຂອງ ແລະ ສາຂາຂອງມັນທີ່ແຍກອອກໄປ ແລະ ອີກ 2,897 ກິໂລແມັດ ທີ່ບາງສ່ວນໃຊ້ໃນການຄົມມະນາຄົມໄດ້ ດ້ວຍເຮືອທີ່ເລີກໄປຈາກຜົວນໍ້າບໍ່ກາຍເຄິ່ງແມັດ.

- ທາງອາກາດ

ສະໜາມບິນສາກົນວັດໄຕ

ປະເທດລາວມີສະໜາມບິນທັງໝົດ 52 ແຫ່ງເຊິ່ງມີຢູ່ພຽງ 9 ແຫ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີລັນເວລາດຍາງ ສ່ວນອີກ 43 ແຫ່ງບໍ່ມີ ແລະ ສະໜາມບິນທີ່ລາດຍາງ ສະໜາມບິນສາກົນວັດໄຕ, ສະໜາມບິນສາກົນປາກເຊ ແລະ ສະໜາມສາກົນຫຼວງພະບາງ ທີ່ມີລະຍະທາງຫຼາຍກວ່າ 2,438 ແມັດ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອມີລັນເວລາດຍາງ ສະໜາມບິນສີ່ແຫ່ງມີລັນເວລາຍາວ 1,524 - 2,437 ແມັດ ແລະ ສີ່ແຫ່ງທີ່ເຫຼືອມີລະຍະທາງລະຫວ່າງ 914 - 1,523 ແມັດ ສະໜາມບິນທີ່ເຫຼືອບໍ່ມີລັນເວລາດຍາງມີຈຳນວນ 43 ແຫ່ງ ມີສະໜາມບິນພຽງແຫ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຍາວຫຼາຍກວ່າ 1,524 ແມັດ; 17 ແຫ່ງມີຄວາມຍາວລະຫວ່າງ 914 - 1,523 ແມັດ ສ່ວນອີກ 25 ແຫ່ງສຸດທ້າຍມີຄວາມຍາວນ້ອຍກວ່າ 914 ແມັດ.

❖ ສາຍການບິນ

- ລັດວິສາຫະກິດການບິນລາວ
- ລາວ ເຊັນໂທ ແອລາຍ
- ລາວເດີນອາກາດ

❖ ສະໜາມບິນ

- ສະໜາມບິນສາກົນວັດໄຕ
- ສະໜາມບິນສາກົນປາກເຊ
- ສະໜາມບິນສາກົນຫຼວງພະບາງ
- ສະໜາມບິນສາກົນສາມຫຼ່ຽມຄຳ
- ສະໜາມບິນສາກົນເຊໂນ(ສະຫວັນນະເຂດ)
- ສະໜາມບິນສາກົນສະຫວັນນະເຂດ
- ສະໜາມບິນບໍ່ແກ້ວ
- ສະໜາມບິນຫຼວງນ້ຳທາ
- ສະໜາມບິນອຸດົມໄຊ
- ສະໜາມບິນຊຽງຂວາງ
- ສະໜາມບິນຫົວພັນ
- ສະໜາມບິນໄຊຍະບູລີ
- ສະໜາມບິນຜຶ້ງສາລີ
- ສະໜາມບິນອັດຕະປື

ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຫຼືສະຖານທີ່ທ່ອງແມ່ນເປັນປັດໃຈສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເກີດຄວາມເຝິງໃຈ ແລະ ນັກທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວສາມາດດຳເນີນຕໍ່ໄປໄດ້ເຊິ່ງໃນເລື່ອງການຄົມມະນາຄົມຈະຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

- ຮູບແບບຂອງການຄົມມະນາຄົມຂຶ້ນສິ່ງ, ການຄົມມະນາຄົມຂຶ້ນສິ່ງແຕ່ບູຮານແບບຈະແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມແຕ່ລະລັກສະນະຂອງການປະກອບການ ແລະ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ.
- ການຄົມມະນາຄົມຂຶ້ນສິ່ງສຸ່ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ: ສະພາບການເດີນທາງສະດວກ, ປອດໄພວ່ອງໄວ ແລະ ມີມາດຕະຖານດີ.

- ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງພາຍໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ: ໜາຍເຖິງຮູບແບບ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງພາຍໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ລົດນໍາທ່ຽວມີຈຳນວນພຽງພໍ ຫຼືບໍ່, ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຍານພາຫະນະຕະຫຼອດຈົນເຖິງຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.
- ແບບແຜນການເດີນທາງຂອງນັກທ່ຽວຕ້ອງຝຶກລະນາວ່າເປັນແນວໃດເຊັ່ນ: ແບບໜູ່ຄະນະ, ກຸ່ມນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່, ພາຫະນະທີ່ໃຊ້ເປັນຂອງສ່ວນຕົວ ຫຼື ສາທາລະນະ.
- ບໍລິເວນ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການແກ່ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ອຸປະກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນການໃຊ້ພາຫະນະປະເພດນັ້ນໆເຊັ່ນ: ສະຖານີຂົນສົ່ງ, ບໍລິການຕົ້ນທາງ, ລະຫວ່າງທາງ ແລະ ປາຍທາງ

ຮູບພາບການການຂົນສົ່ງຈາກຕົວເມືອງໄປຫາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ

1.4 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການບໍລິການ

ຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານເປັນເອກະສານເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງຕ່າງໆແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເພື່ອຊັກຈູງໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ຽວໃນປະເທດຢຶ່ງຂຶ້ນເຊັ່ນ: ໜັງສືແນະນຳກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ແຜນພື້ນແຜນທີ່ ແລະ ເອກະສານແນະນຳຕ່າງໆເຊັ່ນ:

- ການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນເພື່ອຊັກຈູງໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ຽວ.
- ການສົ່ງເສີມ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ໃໝ່ເພື່ອເຜີຍແຜ່ເອກະສານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.
- ອົບຮົມການນຳທ່ຽວ ຫຼື ໜາກກຸເທບເປັນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສົນໃຈໃນອາຊີບການຈັດນຳ

ທ່ຽວ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.

- ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວແຕ່ລະແຫຼ່ງຈັດຝຶມເປັນເອກະສານເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.
- ຈັດທຳແຜນທີ່ເສັ້ນທາງ ແລະ ແຜນທີ່ທ່ອງທ່ຽວ

ພາບການສະໜອງຂໍ້ມູນບໍລິການນຳທ່ຽວ

1.5 ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນດ້ານການເຂົ້າ - ອອກເມືອງ

ຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນສິ່ງທີ່ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຈະຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຫຼາຍທີ່ສຸດ ອາດ ຈະປະຕິບັດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ:

- ການແນະນຳເຈົ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອນັກທ່ອງທ່ຽວເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມເຫຼືອດຮ້ອນ.
- ການແນະນຳນັກທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວກັບເລື່ອງການປ້ອງກັນ ແລະ ລະມັດລະວັງຕົວເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮັບອັນຕະລາຍ ໃນດ້ານຕ່າງໆ.
- ກຳນົດມາດຕະຖານຕ່າງໆເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ.
- ຂໍ້ຄວາມຮ່ວມມືຈາກໜ່ວຍງານຕ່າງໆໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມປອດໄພແກ່ນັກທ່ອງ ທ່ຽວ.
- ຈັດໜ່ວຍພິເສດເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການດ້ານຕ່າງໆແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການອຳນວຍຄວາມ ສະດວກໃນການເຂົ້າເມືອງຄວນຈະມີການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນເລື່ອງບໍລິການໆເຂົ້າເມືອງຂອງ ນັກທ່ອງ ທ່ຽວໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດເພາະວ່າຈະເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເກີດຄວາມປະທັບໃຈຕັ້ງແຕ່ມື້ທຳອິດທີ່ເດີນທາງເຂົ້າ ປະເທດນັ້ນໆ ໂດຍຈະໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນເລື່ອງຕ່າງໆດັ່ງນີ້:
- ລະບຽບພິທີການເຂົ້າເມືອງເຊັ່ນ: ການເຮັດບັດຜ່ານແດນ.
- ການຂົນສົ່ງກະເປົາຂອງຜູ້ໂດຍສານ.

- ບໍລິການງຸຂົນສົ່ງລະຫວ່າງທ່າອາກາດຍານ ຫຼື ສະຖານນີຂົນສົ່ງກັບບ່ອນຝັກຜ່ອນ.
- ການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆແກ່ສະຖານີຂົນສົ່ງທ່າອາກາດ.

ຮູບພາບຄະນະນຳລົງຕິດຕາມຊຸກຍູ້ບັນດາດ່ານຕ່າງໆໃນ ສ ປປລາວ

1.6 ອົງປະກອບດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ

ອົງປະກອບທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວສາມາດດຳເນີນໄປໄດ້ດ້ວຍດີ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສະດວກວ່ອງໄວໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ແກ່:

- ໄຟຟ້າມີພຽງພໍ ແລະ ໃຊ້ການໄດ້ດີເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການລວມທັງມີຄວາມປອດໄພພ້ອມ.
- ນ້ຳປະປາສະອາດຖືກຫຼັກອະນາໄມ ແລະ ມີປະລິມານພຽງພໍແກ່ການບໍລິການ.
- ການສື່ສານໂທລະເລກໂທລະສັບສະດວກວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະມານຂອງໜ່ວຍພຽງພໍ.
- ດ້ານສາທາລະນະສຸກມີຄວາມທັນສະໄໝສະດວກວ່ອງໄວປອດໄພແລະຄ່າຮັກສາປີ້ນປົວໃນອັດຕາທີ່ຢຸດຕິທຳ

ລາວໂທລະຄົມເປີດນຳໃຊ້ລະບົບ 5 ຈີ

ອົງການອະນາໄມໂລກໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລາວດ້ານສາທາລະນະສຸກ

2. ການບໍລິການ ການນຳທ່ຽວ

ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວຈະເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວຈະແມ່ນດ້ວຍຈຸດໝາຍການທ່ອງທ່ຽວໃດກໍຕາມ, ບໍ່ວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວຈະພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຕ່າງໆກໍຕ້ອງການມີຜູ້ນຳທ່ຽວທີ່ມີຄວາມສຳນິສຳນານໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ. ເພື່ອຊ່ວຍວາງແຜນການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວເພື່ອຫາຈຸດທ່ອງທ່ຽວທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເດີນທາງ. ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີທຸລະກິດນຳທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງກັນກັບນະໂຍບາຍທ່ອງທ່ຽວຂອງລັດຖະບານ, ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງທຸລະກິດນຳທ່ຽວໃນການບໍລິການໄດ້ແກ່:

- ຈ່ອງ-ຊື້ບໍລິການດ້ານການຂົນສົ່ງ.

- ຈ່ອງໂຮງແຮມ ຫຼື ທີ່ຜັກ.
- ຈ່ອງອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມຕະຫຼອດຮອດການເຮັດວິຊາ. ແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ນຳມາຂາຍໃນລັກສະນະແບບເໝົາຈ່າຍ ຫຼື ນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍກົງ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ຕົວແທນຈຳໜ່າຍການທ່ອງທ່ຽວ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຫຼີດຂ້າງຕອນການດຳເນີນງານຕ່າງໆທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຈະໄດ້ເຮັດເອງ ຫຼື ທັງເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຂຶ້ນທຸລະກິດນຳທ່ຽວແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເພດຄື:
- ທຸລະກິດນຳທ່ຽວທີ່ໃຫ້ບໍລິການຈັດນຳທ່ຽວສະເພາະນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາຈາກຕ່າງປະເທດແມ່ນທຸລະກິດນຳທ່ຽວທີ່ຈັດການນຳທ່ຽວພາຍໃນປະເທດໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ.
- ທຸລະກິດນຳທ່ຽວທີ່ໃຫ້ບໍລິການພາຍໃນປະເທດໄປທ່ຽວຕ່າງປະເທດແມ່ນທຸລະກິດທີ່ຈັດການນຳທ່ຽວຕ່າງປະເທດໃຫ້ກັບນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນປະເທດຕົນ.
- ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໃຫ້ບໍລິການຈັດນຳທ່ຽວສະເພາະນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນປະເທດທ່ອງທ່ຽວຕ່າງພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນ.

ຮູບພາບລົດບໍລິການນຳທ່ຽວ

ໃນການບໍລິການນຳທ່ຽວນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີພະນັກງານນຳທ່ຽວເປັນຜູ້ນຳພານັກທ່ອງທ່ຽວໄປຊົມສະຖານທີ່ຕ່າງໆຕາມບໍລິສັດນຳທ່ຽວກຳນົດໄວ້ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ອະທິບາຍໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຮູ້ຢ່າງທີ່ຖືກກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຄວາມເປັນມາຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ສິລະປະວັດທະນະທຳຕ່າງໆຂອງສະຖານທີ່ນຳຊົມຕະຫຼອດຮອດການອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວາມປອດໄພໃນຄະນະນຳທ່ຽວ, ທັງກຳ ນົດເວລາໃນການທ່ຽວຊົມ, ຈັດຫາຫ້ອງຝັກ, ຈັດຫາບ່ອນນຳນັກທ່ອງທ່ຽວໄປຊື້ສິນຄ້າທີ່ລະນຶກ ແລະ ຕອບຄຳຖາມ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງການ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງເຮັດໜ້າທີ່ຄວບຄຸມພາຫະ ນະທີ່ໃຊ້ໃນການນຳທ່ຽວ, ການນັດໝາຍເວລາ, ຈັດອາຫານເຄື່ອງດື່ມສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວຮອດການຮັບສິ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວເຖິງທີ່ຝັກຕາມກຳນົດເວລາ.

ພາບບໍລິການນຳທ່ຽວ

ບົດທີ 3

ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ

1. ຄວາມໝາຍຂອງຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ

ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວໝາຍເຖິງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວເຊິ່ງລວມເຖິງສະຖານທີ່ຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນ ເອງຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ຂະນົບທຳນຽມຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງວັດທະນະທຳຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີລັກສະນະເດັ່ງດຶງຄວາມສົນໃຈ ຂອງນັກນັກທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວນ້ຳຕົກຕາດກວາງຊີ, ຊັບພະຍາກອນ ການທ່ອງທ່ຽວນ້ຳຕົກຕາດແສ້, ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວປາກຖ້ຳຕິ່ງ, ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ ຫໍ່ພິທະພັນ(ພະຣາຊະວັງເກົ່າ), ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວວັດວິຊຸນ, ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວການ ຫລິ້ນບຸນປີໃໝ່ທີ່ຫລວງພະບາງ.

ນ້ຳຕົກຕາດກວາງຊີ: ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດທີ່ມີຄວາມສວຍງາມ ແລະ ຍັງຄົງຮັກສາສະພາຍ ແວດລ້ອມທຳມະຊາດໄດ້ດີພໍສົມຄວນ ສາມາດດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວທັງຄົນ ລາວ ແລະ ຊາວຕ່າງຊາດໄດ້ ພາກັນເດີນທາງ ໄປທ່ອງທ່ຽວທີ່ນ້ຳຕົກຕາດກວາງຊີ ຫຼາຍຂຶ້ນນັບມື້. ມີສາຍນ້ຳໄຫລອາບມາຕາມໜ້າຜາຜ່ານ ໂຂດຫີນນ້ອຍໃຫຍ່ ຮູບຊົງແປກຕາລົງສູ່ແອ່ງນ້ຳເບື້ອງລຸ່ມ ມີນ້ຳຕະຫລອດປີແຕ່ໃນລະດູຮ້ອນນ້ຳຂ້ອນຂ້າງ ນ້ອຍ ສະພາບປ່າມີຄວາມຮົ່ມເຢັນ ດ້ານລຸ່ມມີຂົວ ແລະ ເສັ້ນທາງເດີນຊົມອ້ອມຮອບນ້ຳຕົກ ແລະ ບ່ອນນັ່ງໃຫ້ ຊົມວົວທົວທັດນະ ລວມທັງມີຫ້ອງສຳລັບປ່ຽນເຄື່ອງແຕ່ງຕົວສຳລັບທ່ານທີ່ຕ້ອງການລົງຫລິ້ນນ້ຳຕົກອີກດ້ວຍ. ແຕ່ຫາກຕ້ອງການຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ເປັນສ່ວນຕົວສາມາດຢ່າງລັດເລາະຂຶ້ນໄປເທິງນ້ຳຕົກຊັ້ນເທິງ ເມື່ອ ມ່ວນຊຶ້ນ ກັບທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມສວຍງາມຂອງນ້ຳຕົກຕາດພາຍໃນນ້ຳມີການຈັດການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງ ເປັນລະບຽບ ແລະ ສາມາດເລາະຂ້າງນ້ຳຕົກໄປຊົມນ້ຳຕົກຊັ້ນເທິງນອກຈາກຈະຂຶ້ນຊົມຄວາມງາມຂອງນ້ຳຕົກ ແລ້ວຍັງສາມາດຊື້ຂອງທິລະນິກທີ່ທາງເຂົ້ານ້ຳຕົກເຊິ່ງເປັນສິນຄ້າພື້ນເມືອງທີ່ເຮັດຈາກໄມ້ໄຜ່ເປັນຂອງໃສ່ຫຼາຍ ຊະນິດ ແລະ ສ່ວນຄ່າເຂົ້າຊົມແມ່ນ 10.000ກີບ ຕໍ່ຄົນ.

ຮູບ: ນ້ຳຕົກຕາດກວາງຊີ

ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວນ້ຳຕົກຕາດແສ້: ເປັນຕາດທີ່ສວຍງາມທີ່ໄຫຼມາຕາມພະຫລານຫີນ ແລະ ບາງບ່ອນກໍ່ກາຍເປັນແອ່ງນ້ຳ ຄືເປັນສະລອຍຕາມທຳມະຊາດຂະໜາດໃຫຍ່ເໝາະແກ່ການລົງຫລິ້ນນ້ຳເປັນຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ນ້ຳຕົກຕາດແສ້ຍັງອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍທຳມະຊາດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຂຽວງາມ ແລະ ສາດ ມາດດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດມາທ່ຽວຊົມທຳມະຊາດໃນບໍລິເວນນັ້ນ ພ້ອມທັງ ເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຊື່ສຽງ ເປັນບ່ອນທີ່ເໝາະແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວ ແລະ ຄ່າທຳນຽມການເຂົ້າ ຊົມຕາດແສ້ນັ້ນແມ່ນ 15,000 ກີບຕໍ່ຄົນ.

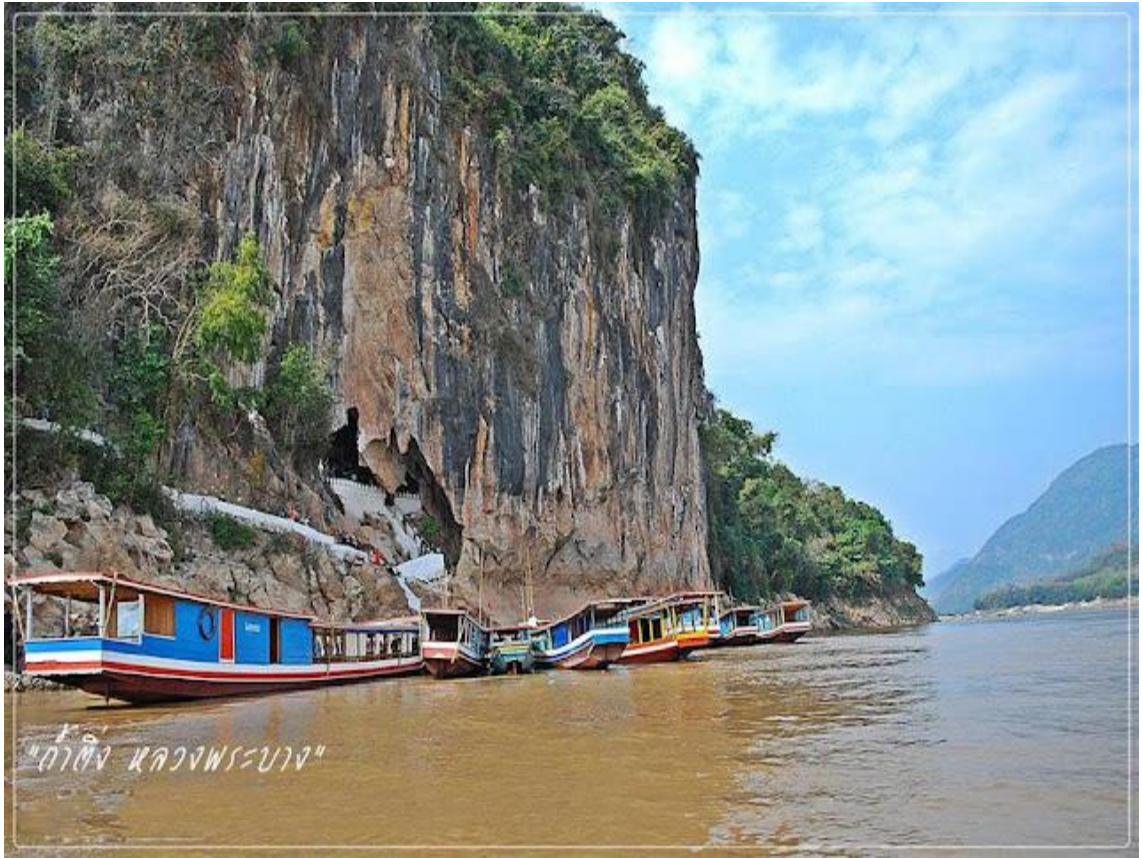

ຮູບພາບ: ຕາດແສ້

ໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງລະດູຝົນຊຶ່ງຈະມີນ້ຳຫລາຍເປັນພິເສດ ນອກຈາກນັ້ນບໍລິເວນຮອບນອກຂອງຕົວ ນ້ຳຕົກຍັງມີສະຖານທີ່ສຳລັບຈັດສະແດງ ໂຊຊ້າງແສນຮູ້ ຊຶ່ງການສະແດງຈະມີ 2 ຮອບ / ມື້ ຄືໃນ ເວລາ 11:00 ແລະ 15:00 ແລະ ຄ່າເຂົ້າເບິ່ງການສະແດງແມ່ນ 30,000 ຕໍ່ຄົນ ຫາກນັກທ່ອງທ່ຽວທ່ານໃດ ທີ່ມັກການຜະຈົນໄພແບບກາງແຈ້ງ ກໍ່ສາມາດຂີ່ຊ້າງຊົມຄວາມງາມຂອງສະພາບປ່າໂດຍຮອບໄດ້ດ້ວຍເຊັ່ນກັນ ທາງດ້ານຂ້າງຕິດກັບນ້ຳຕົກຕາດແສ້ ມີຮ້ານອາຫານຕາມສັງໄວ້ຄອຍຖ້າບໍລິການອີກດ້ວຍ.

ປາກຖ້ຳຕິ່ງ ມີຍອຍຫີນບັງ ປາກຖ້ຳບ່ອນຕ່ຳ ບ່ອນສູງ ເໝືອນດັ່ງນັກສິລະປິນບັນຈົງສ້າງໃຫ້ມີຄວາມ ແປກແຫວນວໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ແລະ ທາງໃນຂອງຖ້ຳເປັນຖ້ຳທີ່ມີພະພຸດທະຮູບປະດິດສະຖານຫຼາຍ ທີ່ສຸດມີພະພຸດທະຮູບນ້ອຍໃຫຍ່ປາງຕ່າງໆຫຼາຍອົງທີ່ສວຍງາມ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຈະເຮັດມາຈາກໄມ້ ແລະ ເມື່ອ ຕອນຄື້ນຝົບໃໝ່ມີພະພຸດທະຮູບຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນແລະທອງຄຳເຊິ່ງເປັນທີ່ດຶງດູດໃຈຂອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ທັງໄດ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວສຳຄັນອີກແຫ່ງໜຶ່ງ ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ຄ່າເຂົ້າຊົມໃນຖ້ຳ ແມ່ນ 20,000 ກີບ ການມາທ່ຽວຖ້ຳຕິ່ງ ນອກຈາກຈະເຫັນທຳມະຊາດ ສວຍງາມ ສາຍນ້ຳໃສປ່າໄມ້ຂຽວ ສາຍພູຍາວອີກດ້ວຍ ເຊິ່ງເປັນຖ້ຳທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປ່າໄມ້ປົກຫົມເໝາະແກ່ການໄປທ່ຽວຊົມທິວທັດກັບອາກາດ ທີ່ບໍລິສຸດໃນບໍລິເວນນັ້ນແລ້ວຍັງເປັນການມາທ່ຽວພ້ອມກັບການເຮັດບຸນເພື່ອຄວາມເປັນສິລິມຸງຄຸນແກ່ຊີວິດ

ອີກດ້ວຍ.ນອກຈາກນັ້ນກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວຖ້າຕຶ່ງສາມາດໄດ້ທຸບທຽນບູຊາພຣະພຸດທະຮູບນັ້ນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຮູບ: ເຮືອທີ່ໃຫ້ບໍລິການປາກຖ້າຕຶ່ງ

ຫໍພິພິທະພັນ(ພະຣາຊະວັງເກົ່າ):ຢູ່ພາຍໃນຫໍພິພິທະພັນຫລວງພະບາງປະກອບດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ແລະ ຊິວະປະຫວັດຂອງອະດີດເຈົ້າຊີວິດ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພະອົງ. ເທິງຝາເປັນພາບຂຽນເທິງຜ້າໃບຜົນໃຫຍ່ ກ່ຽວກັບຊີວິດປະຈຳວັນຂອງຊາວລາວ. ທາງປົກຊ້າຍ ແລະ ຂວາ ຂອງຫ້ອງທ້ອງພະໂລງ ເປັນຕັ້ງຈັດສະແດງພະພຸດທະຮູບທີ່ເຮັດດ້ວຍ ຄຳ, ແກ້ວ, ສຳລິດ ຫລືໄມ້ຕີຄຳຫຸ້ມ ສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຍຸປະມານພຸດທະສະຕະວັດທີ 20-21. ເຂົ້າຊົມສາມາດກາບບູຊາຂ້າງນອກໄດ້ຂ້າງໆມົນທົບພະບາງມີງາຊ້າງຄູ່ໜຶ່ງແກະສະຫລັກເປັນຮູບພະພຸດທະເຈົ້າຫລາຍອົງ ເປັນຂອງເກົ່າບູຮານທີ່ນຳມາຈາກວັດວິຊຸນນະຣາດ.

ໃນນັ້ນ ຫໍພິພິທະພັນເປັນສິລະປະຂະແໜນສະໄໝຫລັງບາຍິນ ອາຍຸປະມານ 3000 ປີມາແລ້ວຫລໍ່ດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ 90% ໜັກ 54 ກິໂລກຣາມ, ສູງ 80-85 ຊມ. ຊຶ່ງເປັນທີ່ມາຂອງຊື່ “ເມືອງຫລວງພະບາງ” ອັນໝາຍເຖິງເມືອງທີ່ມີ “ພະບາງ” ປະດິດສະຖານຢູ່ນັ້ນເອງ ທຸກມື້ຂຶ້ນປີໃໝ່ລາວ ເດືອນເມສາຈະມີການອັນເຊີນ “ພະບາງ” ລົງມາປະດິດຖານທີ່ “ວັດໃຫມ່” ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສົງນ້ຳສັກກາລະບູຊາ ເພື່ອຄວາມເປັນສິລິມົງຄົນຂອງຊາວຫລວງພະບາງ ແລະ ຊາວລາວທີ່ວປະເທດ ພາຍໃນຫ້ອງພຣະນີ້ຍັງເປັນທີ່ປະດິດສະຖານພຣະພຸດທະຮູບນາກປົກ ສະຫລັກດ້ວຍຫີນ ໃນຮູບແບບສິລະປະຂະແໜນອີກ 4 ອົງ. ຫໍພິພິທະພັນປັດຈຸບັນເປັນບ່ອນປະດິດສະຖານຂອງພຣະບາງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າທາງໃນສາມາດກາບໄຫວ້ພຣະບາງເຊິ່ງເປັນພຣະທີ່ສັກສິດເປັນພຣະຄູ່ບ້ານຄູ່ເມືອງຂອງຊາວຫລວງພະບາງ.

ຮູບພາບຫໍພິພິທະພັນ(ພະຣາຊະວັງເກົ່າ)

ວັດວິຊຸນ: ມີລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງຈາກວັດວາອາຮາມທົ່ວໄປທັງເປັນຮູບຊົງຫຼັງຄາ ແລະ ການໃສ່ສີຜົ້ນ. ສໍາລັບເອກະລັກຂອງວັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສັງເກດເຫັນໄດ້ຈາກປະຕູໄມ້ທີ່ມີການຄວັດລາຍຢ່າງສວຍງາມ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປັນສະຖາປັດຕະຍະກຳແບບຂອມ,ທີ່ບໍ່ມີວັດແຫ່ງໃດຄືເພາະໄດ້ເອົາແບບ ມາຈາກວັດພູຈຳປາສັກ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພາກໃຕ້ຂອງລາວ, ສ່ວນທາງດ້ານໃນຂອງ ວັດແຫ່ງນີ້ແມ່ນມີພະພຸດທະຮູບເກົ່າແກ່ ແລະ ຫີນສີລາ ຈາລຶກຮູບແບບຕ່າງໆແຈກຢາຍເປັນຈຳນວນຫລາຍ.

ເປັນວັດທີ່ມີຄວາມໂດດເດັ່ນເບິ່ງເຫັນແຕ່ໄກແມ່ນພຽງແຕ່ນັ່ງລົດຜ່ານໄປຍັງຖະໜົນວິຊຸລິນລາດ“ວັດ ພະທາດໝາກໂມ” ແລະ ພະທາດຮູບຊົງແປກຕານີ້ເອງ. ນອກນັ້ນພຣະພຸດທະຮູບທີ່ເກົ່າແກ່ ເຊິ່ງເປັນປ່ອນທີ່ ສັກສິດ ແລະ ເປັນປ່ອນທີ່ຄົນລາວຊາວພຸດທົ່ວປະເທດ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນຊາວ ຫລວງພະບາງ ມາເຄົ້າລົບ ບູຊາ ກາບໄຫວ້ ເພື່ອຂໍຜອນ ເຊິ່ງໃນນັ້ນເປັນທ່າແຮງທີ່ສາດມາດດຶງເອົານັກທ່ອງທ່ຽວຫລາຍໆປະເທດເຂົ້າມາ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຈັບອີກຈັບໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ.

ຮູບພາບວັດວິຊຸນ

ການຫລິ້ນບຸນປີໃໝ່ທີ່ຫລວງພະບາງ: ແມ່ນໄດ້ຈັດຂຶ້ນຫຼາຍມື້ ແລະ ມີກິດຈະກຳຫຼາຍຢ່າງງານບຸນ ແມ່ນເລີ່ມຕັ້ງໃນວັນທີ10 ເມສາເປັນເປັນມື້ເປີດຕະຫຼາດນັດ ແລະ ວາງສະແດງສິນຄ້າ. ວັນທີ11 ແລະ 12 ມີ ການປະກວດນາງສັງຂານ ຫຼື ລູກສາວທັງ 7 ຂອງພະຍາກະບິນລະພິມ. ວັນທີ13 ເປັນມື້ສັງຂານລວງ ແລະ ວັນທີ 14 ມື້ສັງຂານເນົາ ໃນຕອນເຊົ້າຈະມີການສະແດງສິລະປະທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຊົນເຜົ່າລື້ທີ່ບ້ານຜານິມ, ຕອນປາຍເວລາ 13:00 ໂມງ ເປັນພິທີແຫວ້ແຕ່ວັດມະຫາທາດໄປຫາວັດຊຽງທອງ. ໃນພິທີດັ່ງກ່າວນີ້ມີຂະ ບວນແຫ່ງທີ່ສຳຄັນຄືຂະບວນນາງແກ້ວ, ຂະບວນປູເຍີຢາເຍີກັບສິງແກ້ວສິງຄຳ, ຂະບວນວໍພະສິງສຳມະເນນ, ຂະ ບວນນາງສັງຂານ ແລະ ຂະບວນອື່ນໆ.

ຮູບ: ຂະບວນນາງສັງຂານ

ວັນທີ 15 ມື້ສັງຂານຂຶ້ນ ຕອນເຊົ້າບັນດາການນຳຝັກລັດ ແລະ ປະຊາຊົນຮ່ວມກັນຕັກບາດຢູ່ເດີນ ຫໍ່ຝີພະພັນ ຫຼື ພະລາຊະວັງເກົ່າ ແລະ ເຂົ້າໄຫວ້ພະບາງ, ຕອນແລງແມ່ນແຫວ່ກັບຄືນຈາກວັດຊຽງທອງຫາວັດ ມະຫາທາດຄືກັບມື້ແຫ່ງຂຶ້ນໃນເວລາ 13:00 ໂມງ. ວັນທີ 16 ຕອນເຊົ້າຈະມີການເຮັດພິທີກຳທາງສາສະໜາ, ອາລາທະນາພະບາງ ແລະ ອັນເຊີນແຫ່ໄປປະດິດສະຖານຢູ່ວັດໃໝ່ສຸວັນນະພູມາລາມເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຫົດສິງ ເປັນເວລາ 3 ມື້ ສວນຕອນແລງຂະບວນນາງສັງຂານທັງ 7 ໄປຫົດສິງນ້ຳພະຢູ່ຖ້ຳຕິ່ງຕາມຮີດຄອງປະເພນີ. ວັນ ທີ 17 ສືບຕໍ່ຫົດສິງພະບາງ ແລະ ຊົມການສະແດງສິລະປະວັນນະຄະດີເລື່ອງພະລັກພະລາມທີ່ວັດໃໝ່ ສຸວັນນະພູ ມາລາມ ແລະ ທີ 18 ຕອນເຊົ້າມີການເຮັດພິທີກຳທາງສາສະໜາຄືອັນເຊີນພະບາງໄປປະດິດສະຖານຢູ່ຫໍ່ຝີພະພັນ ແຫ່ງຊາດຫຼວງພະບາງ.

ໃນນັ້ນການຫຼິ້ນບຸນສິງການ ຫຼື ບຸນປີໃໝ່ລາວໃນຫລວງພະບາງແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກແຕ່ລະ ແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ. ຫລວງພະບາງຈະມີການຈັດງານ ຫຼື ກຽມງານເປັນເວລາຫຼາຍມື້ມີການຈັດງານປະກວດ ນາງສັງຂານຄັດເລືອກເອົາຜູ້ທີ່ງາມທີ່ສຸດໃຫ້ເປັນນາງສັງຂານເຊິ່ງເປັນປະເພນີມາແຕ່ດັງເດີມ. ສິງການໃນ ຫລວງພະບາງມີຄວາມຄືກຄືນຫລາຍລວມມີທັງຊາວຕ່າງຊາດກໍຢາກມາທ່ຽວຊົມມາຫຼິ້ນສິງການໃນຫລວງພະ ບາງເປັນທ່າແຮງດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວມາທ່ຽວພາຍໃນປະເທດອີກດ້ວຍ.

ຮູບພາບ: ການຕັກບາດ

2. ປະເພດຂອງຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ

2.1 ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ

ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ທຳມະຊາດສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ມີອິດທິພົນຕໍ່ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວທາງໃນວັດຖຸດິບ ແລະ ຕົວສະໜັບສະໜູນທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນມາເຊັ່ນ:

ກ. ທໍລະນີວິທະຍາ.

ເປັນການທ່ອງທ່ຽວໃນທຳມະຊາດທີ່ມີລັກສະນະພູມິປະເທດແບບຕ່າງໆທີ່ເກີດມາຈາກການປ່ຽນແປງຂອງເບືອກໂລກເຊັ່ນ: ບໍ່ນ້ຳຮ້ອນ ແຂວງຊຽງຂວາງ, ມູເຂົາ, ໜ້າຜາ, ດິນທະຖິ້ມ, ຖ້ຳ ແລະ ອື່ນໆເປັນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມສະໜຸກເຜີດເຜີນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທາງທໍລະນີໄປຄຽງຄູ່ດ້ວຍເຊິ່ງມີປັດໃຈເສີມດັ່ງນີ້:

- ເປັນການທ່ອງທ່ຽວໄປໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດທີ່ມີລັກສະນະພູມິປະເທດງົດງາມ ຫຼື ແປກປະຫຼາດ.
- ເປັນແຫຼ່ງທີ່ສາມາດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທາງທໍລະນີວິທະຍາ, ການປ່ຽນແປງຂອງເບືອກໂລກແຮ່ທາດຕະຫຼອດຈົນລະບົບນິເວດວິທະຍາໃນບໍລິເວນນັ້ນ.
- ເປັນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເກີດຄວາມຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ, ໜ່ວຍງານ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດການໃຫ້ເກີດການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ.

- ມີຜູ້ນຳທ່ຽວເປັນຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເພື່ອໄດ້ຄວາມຮູ້ຄວາມສະດວກປອດໄພ.

ບໍ່ນ້ຳຮ້ອນ ແຂວງຊຽງຂວາງ

ຂ. ພູມອາກາດ

ສປປ ລາວ ຢູ່ໃນພູມອາກາດຂອງເຂດຮ້ອນ, ມີລົມມໍລະສຸມ ແຕ່ບໍ່ມີພາຍຸ, ສຳລັບເຂດພູດອຍພາກເໜືອ ແລະ ເຂດສາຍພູຫຼວງອາກາດ ມີລັກສະນະເຄິ່ງຮ້ອນເຄິ່ງໜາວ ອຸນຫະພູມສະສົມ ສະເລ່ຍປະຈຳປີສູງເຖິງ 15-30 ອົງສາເຊ, ການຜິດດ່ຽງອຸນຫະພູມລະຫວ່າງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນມີປະມານ 10 ອົງສາເຊ. ຈຳນວນ ຊົ່ວໂມງ ທີ່ມີແສງແດດຕໍ່ປີປະມານ 2.300-2.400 ຊົ່ວໂມງ (ປະມານ 6,3-6,5 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້), ຄວາມຊຸ່ມ ຊື່ນ ສຳຜັດຂອງອາກາດ ມີປະມານ 70 - 85%, ປະລິມານ ນ້ຳຝົນນັບແຕ່ 75-90% ໃນລະດູຝົນ (ແຕ່ ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນຕຸລາ). ສ່ວນໃນລະດູແລ້ງ (ເດືອນພະຈິກ ຫາເດືອນເມສາ) ປະລິມານນ້ຳຝົນມີ ພຽງ 10-25% ແລະ ປະລິມານສະເລ່ຍຕໍ່ປີ ຂອງແຕ່ລະເຂດກໍ່ຜິດໂຕນກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຊັ່ນວ່າ: ສາຍພູ ຫຼວງ ຢ່ານເຂດໃຕ້ໄດ້ຮັບນ້ຳຝົນ ສະເລ່ຍປີລະ 300 ຊັງຕີແມັດ ຂະນະທີ່ເຂດແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ຫຼວງພະບາງ, ໄຊຍະບູລີ ໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ 100-150 ຊັງຕີແມັດ, ສ່ວນວຽງຈັນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ ໄດ້ຮັບລະຫວ່າງ 150-200 ຊັງຕີແມັດ ເຊັ່ນດຽວກັບ ຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ບໍ່ແກ້ວ.

ສາຍພູຫຼວງ ຫຼື ພາສາອັງກິດເອີ້ນວ່າ Annamite Range, Annamese Mountains, Annamese Range, Annamese Cordillera, Annamite Mountains, Annamite Cordillera ເປັນສາຍພູທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນແຫຼມອິນດູຈີນ ມີຄວາມຍາວປະມານ 1,100 ກິໂລແມັດ ເປັນຊາຍແດນ ຕະຫຼອດແນວຕາມທິດຕາເວັນຕົກຂອງປະເທດຫວຽດນາມຕໍ່ກັບທິດຕາເວັນອອກຂອງປະເທດລາວ ແລະ ທາງ ພາກເໜືອຂອງປະເທດກຳປູເຈຍ, ມີຊື່ເອີ້ນໃນພາສາຫວຽດນາມວ່າ "ສາຍເຈືອງເຊິນ" (Dãy Trường Sơn).

Son) ແລະ ພາສາລາວເອີ້ນວ່າ "ສາຍພູຫຼວງ". ສາຍພູຫຼວງປະກອບມີພູ ແລະ ຈອມພູທີ່ສູງຊັນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ໂດຍຈອມພູທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນສາຍພູຫຼວງຄື "ພູເບ້ຍ" ທີ່ມີຄວາມສູງ 2,819 ແມັດ ຕັ້ງຢູ່ເມືອງອານຸວົງ ແຂວງໄຊສົມບູນ ສປປ.ລາວ, ທີ່ສຳຄັນສາຍພູຫຼວງເປັນຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງຕ່າງໆ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ລວມທັງເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງແມ່ນ້ຳສາຍສຳຄັນຫຼາຍສາຍ.

ໃນທາງດ້ານຊີວະທະຍາກ່າວວ່າ ສາຍພູຫຼວງເປັນບ່ອນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ ແລະ ພືດພັນນານາຊະນິດ ເຊິ່ງມີຫຼາຍຊະນິດເປັນການຄົ້ນພົບໃໝ່ ຫຼື ບໍ່ເຄີຍມີການສຶກສາທາງສັດຕະວະວິທະຍາມາກ່ອນເປັນຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: ຝານເຂົາໃຫຍ່ (*Muntiacus vuquangensis*), ເສົາລາ (*Pseudoryx nghetinhensis*) ຯລຯ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ໂດຍກອງທຶນສັດປ່າໂລກ (WWF) ເຊື່ອວ່າ ເປັນເພາະປ່າດົງດິບໃນເຂດນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກລົບກວນຈາກມະນຸດມາເປັນເວລາຫຼາຍພັນປີແລ້ວ ແລະ ເຊື່ອວ່າຍັງມີອີກຫຼາຍຊະນິດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບ.

ການຜະລິດກະສິກຳຢູ່ເຂດສາຍພູຫຼວງ

ເມືອງປາກຊ່ອງ ແມ່ນເມືອງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອຂອງແຂວງຈຳປາສັກຫ່າງຈາກເທດສະບານແຂວງ 50 ກິໂລແມັດ. ຕັ້ງຢູ່ເຂດພູພຽງບໍລະເວນມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 355,235 ເຮັກຕາ ເຊິ່ງນອນຢູ່ໃນເສັ້ນຂະໜານເໜືອທີ່ 150 10' 48" N ຫາ 150 28' 39" N ແລະເສັ້ນແວງຕາເວັນອອກທີ່ 1060 13' 42" E ຫາ 1060 23' 22" E, ມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບເມືອງແລະບັນຫາແຂວງດັ່ງນີ້:

1. ທິດເໜືອຕິດກັບເມືອງເລົ່າງາມ, ແຂວງສາລະວັນແລະເມືອງທ່າແຕງ, ແຂວງເຊກອງ.
2. ທິດໃຕ້ຕິດກັບເມືອງສະໜາມໄຊແລະເມືອງສະມັກຄີໄຊ ແຂວງອັດຕະປື.
3. ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບເມືອງລະມາມແຂວງເຊກອງແລະເມືອງໄຊເສດຖາແຂວງອັດຕະປື.
4. ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບເມືອງບາຈຽງ ແລະ ເມືອງປະທຸມພອນ ແຂວງຈຳປາສັກ.

ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູພຽງບໍລະເວນ ທີ່ຊາວຕ່າງປະເທດຕັ້ງສາຍານາມເມືອງນີ້ວ່າ “The Capital of coffee” ໃນ ຊ່ວງສິງຄາມພື້ນທີ່ແຖບນີ້ຖືກທຳລາຍ ຈາກລະເບີດ ແລະ ສານເຄມີ ພາຍຫລັງຈາກພົກພື້ນຜືນດິນມາປູກ ກາແຝຈິນມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງໄປທົ່ວໂລກ ໃນຊ່ວງເຊົ້າຂອງທຸກມື້ຈະພົບເຫັນວິຖີຊີວິດຂອງຊາວບ້ານທີ່ນຳກາແຝ ດິບມາຂາຍໃຫ້ ພໍ່ຄ້າຄົນກາງທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ມາຈາກໃນເມືອງປາກເຊເບິ່ງຄືກັກເຕັມໄປດ້ວຍຊົນເຜົ່າ.

ເມືອງປາກຊ່ອງມີເນື້ອທີ່ນອນໃນເຂດພູພຽງບໍລະເວນທີ່ມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລຕໍ່າສຸດ ປະມານ 600 ແມັດ ແລະສູງສຸດປະມານ 1400 ແມັດ ສະພາບພື້ນທີ່ເປັນລັກສະນະຫູບ ໂນນເປັນເນີນສູງ ແລະຄ້ອຍຊັນເຊິ່ງໄດ້ຈຳແນກສະພາບພື້ນທີ່ຂອງເມືອງເຊັ່ນ:

- ສະພາບພື້ນທີ່ຮາບພຽງ:

ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 0-8% ມີເນື້ອທີ່ກວມສ່ວນຫຼາຍກະຈາຍແຕ່ເໜືອຫາໃຕ້ ຊຶ່ງກວມເນື້ອທີ່ແຕ່ ສອງຝັ່ງສາຍຫ້ວຍຈຳປີ, ໜອງຫີນ, ທົ່ງເສັດ, ຫ້ວຍນ້ຳໃສເຖິງເມືອງທ່າແຕງ ແຂວງ ເຊກອງ. ທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງ(ນອກຈາກເຂດປ່າສະຫງວນ ພູໄຟໄໝ້). ເຂດດັ່ງກ່າວນີ້ມີປະຊາກອນອາໄສຢູ່ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ດິນມີຄວາມສະດວກໃນການຜະລິດກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນປູກກາແຝ, ເຂົ້າ, ແລະ ພືດອື່ນໆ.

- ສະພາບພື້ນທີ່ເຄິ່ງພູພຽງ:

ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 16-30% ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວກະຈາຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອ. (ລຽບ ຕາມຊາຍແດນເມືອງລະມາມ ແຂວງເຊກອງ, ເມືອງໄຊເສດຖາ ແຂວງອັດຕະປື) ສ່ວນຫຼາຍເປັນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະສ່ວນເນື້ອທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນໄດ້ສຳປະທານຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ອາລູມິນຸມ, ພືດອຸດສະຫະກຳ, ພືດຜັກ ແລະ ພືດອື່ນໆ.

- ສະພາບພື້ນທີ່ພູສູງ:

ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ 30-55% ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຮງທີ່ສຸດ>55% ແມ່ນນອນຢູ່ໃນ ເທດສະບານກຸ່ມໜຶ່ງ ໃຈກາງຂອງເມືອງ, ເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນປົກຄຸມດ້ວຍປ່າທຳມະຊາດ ປ່າຕໍ່າ ແລະ ເຂດຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນປ່າກາແຝຂອງປະຊາຊາວເມືອງປາກຊ່ອງ ທີ່ກະຈາຍຢູ່ໃກ້ແຄມເທດສະບານຂອງ ເມືອງ.

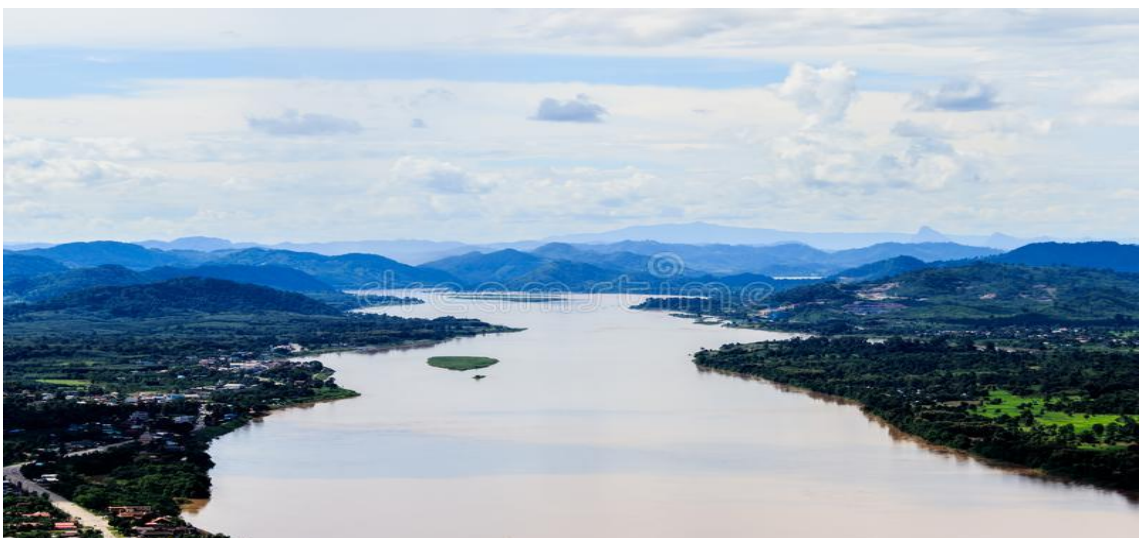

ທຳມະຊາດປ່າສະຫງວນດົງຫົວສາວ ບ້ານໜອງຫຼວງເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈຳປາສັກ

ພູມອາກາດເປັນອົງປະກອບທາງຊີວະພາບທີ່ສຳຄັນ ແລະ ມີອິດທິພົນຕໍ່ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍ, ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວສ່ວນໃຫຍ່ຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບສະພາບລົມຝ້າອາກາດ. ທັງນີ້ເພື່ອຈະເລືອກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມ ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ: ລະດູຮ້ອນຈະເດີນທາງໄປທ່ຽວເຂດແມ່ນ້ຳ, ນ້ຳຕົກຕາດ... ສ່ວນລະດູໜາວເຂົ້າໄປທ່ຽວຕາມພູເຂົາເພາະສະດວກໃນການບິນ ແລະ ຊ່ວງນີ້ຈະມີດອກໄມ້ປານາງຜັນຊະນິດປະຜະລິດອອກປະດັບຄວາມງາມຂອງທຳມະຊາດຢູ່ຂຶ້ນ.

ຄ. ແຫຼ່ງນ້ຳ:

ແຫຼ່ງນ້ຳເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວອີກສຳຄັນອີກດ້ານໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ແຫຼ່ງນ້ຳນອກຈາກຈະນຳມານຳໃຊ້ ແລະ ບໍລິໂພກແລ້ວຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອການນັ້ນທະການໄດ້ເປັນຢ່າງດີ. ຕາມແຄມຝັ່ງຂອງແມ່ນ້ຳຈະຈັດໃຫ້ສະຖານທີ່ຝັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ແລະ ຮ້ານອາຫານເພື່ອບໍລິການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຢຶ່ງກວ່ານັ້ນ, ໜອງບຶງບາງແຫຼ່ງຍັງຈັດເຮືອຮັບສິ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໄປຊົມຄວາມງາມທັດສະນີຍະພາບໃນແຫຼ່ງນ້ຳດັ່ງກ່າວ.

ແມ່ນ້ຳຂອງ

ແມ່ນ້ຳຂອງ: ເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ອັນດັບໜຶ່ງ ໃນແຫຼມອິນດູຈີນ ແລະ ທີ່ສາມໃນອາຊີ. ແມ່ນ້ຳຂອງ ກຳເນີດຈາກພູພຽງຕິເບດ(ປະເທດຈີນ) ແລ້ວໄຫຼຜ່ານເຂດ ແຂວງ ເສສວນ, ພູພຽງຢຸນນານ ແລະ ເມືອງຊຽງ ຮຸ່ງ ຂອງ ສປ ຈີນ, ມີລວງຍາວທັງໝົດປະມານ 4.880 ກມ ໄຫຼຜ່ານ 6 ປະເທດຄື: ສ.ປ.ຈີນ, ສາທາລະນະ ລັດ ແຫ່ງ ສະຫະພາບມຽນມາ, ສ.ປ.ປ ລາວ, ຣາຊະອານາຈັກໄທ, ຣາຊະອານາຈັກກຳປູເຈຍ ແລະ ສ.ສ ຫວຽດນາມ. ໃນນັ້ນໄຫຼຜ່ານລາວ 1.835 ກມ, ເປັນຊາຍແດນລະຫວ່າງ ລາວ-ໄທ 1.500 ກມ.

ແມ່ນ້ຳຂອງໄຫຼເຂົ້າສູ່ລາວ ທີ່ບ້ານປາກນ້ຳລາ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ (ຊາຍແດນລາວ-ຈີນ) ບາງບ່ອນເປັນ ຊາຍແດນ ຂອງລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ບາງບ່ອນໄຫຼຜ່ານກາງ ເຮັດໃຫ້ເຂດແດນ ຂອງປະເທດລາວ ມີທັງຢູ່ ເບື້ອງຊ້າຍມື ແລະ ເບື້ອງຂວາມື. ແລ້ວໄຫຼອອກຈາກດິນແດນປະເທດລາວ ທີ່ບ້ານເວີນຄາມ ແຂວງຈຳປາ ສັກ (ຊາຍແດນ ລາວ-ກຳປູເຈຍ) ລົງຮອດພາກໃຕ້ຫວຽດນາມ ແລ້ວຈຶ່ງໄຫຼ ລົງສູ່ທະເລຈີນໃຕ້. ແຕ່ກ່ອນ ແມ່ນ້ຳຂອງ ມີຄວາມອຸດົມ ສົມບູນຫຼາຍ, ມີປາຊະນິດຕ່າງໆ ເຖິງ 1.000 ກວ່າຊະນິດ. ປາບຶກ ເປັນປາໜຶ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ທັງເປັນປານ້ຳຈືດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ, ແຕ່ມາຮອດດຽວ ນີ້ ປາບຶກຕົກຢູ່ ໃນອັນຕະລາຍໃກ້ຈະສຸນພັນ, ແຕ່ປະຈຸບັນໄດ້ ມີອົງການອະນຸລັກແນວພັນປາບຶກ ເຂົ້າມາຊ່ວຍອະນຸລັກຮັກສາ ປາບຶກ ແລະ ໂຄງການນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມ ສົນໃຈຈາກປະຊາຊົນສອງຝັ່ງລາວ-ໄທ ເພື່ອອະນຸລັກຮັກສາ ປາບຶກ ໄວ້ ໃຫ້ ຄົງຢູ່ກັບແມ່ນ້ຳຂອງຕະຫຼອດໄປ. ນອກນີ້ຍັງມີປາ ທີ່ຫາຍາກໃນໂລກ ແຕ່ມີໃນແມ່ນ້ຳຂອງ ເຊັ່ນ: ປາ ຂ່າ ຫລື ປາສະມ່ອຍ, ຊຶ່ງເປັນສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ ຕະກູນ ດຽວກັບ ປາໂລມາ ແຫ່ງແມ່ນ້ຳອີຣະວະດີ ຢູ່ໃຕ້ ແກ້ງຫຼີ່ຜີ ລົງໄປບ່ອນນ້ຳຂອງ ແຜ່ກວ້າງເປັນວັງໃຫຍ່. ໃນສະໄໝຝຣັ່ງ ປົກຄອງລາວ ກໍ່ເຄີຍພະຍາຍາມລະເບີດ ແກ້ງຫີນ ໃນບໍລິເວນນີ້ເພື່ອໃຫ້ ການເດີນເຮືອສະດວກ, ແຕ່ບໍ່ສຳ ເລັດ ຈຶ່ງເຮັດຂົວພ້ອມທາງລົດໄຟເຊື່ອມຕໍ່ ດອນຕ່າງໆ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍກຳປັ່ນໄປຕາມທາງລົດໄຟ ອຳນວຍໃຫ້ກຳປັ່ນ ທີ່ຂຶ້ນມາ ແຕ່ທະເລນັ້ນ ສາມາດ ແລ່ນເຖິງວຽງຈັນ ແລະ ຫລວງພະບາງໄດ້.

ແມ່ນ້ຳຂອງ: ມີເສັ້ນທາງເດີນທີ່ຍາວໄກ, ທັງເປັນສາຍນ້ຳທີ່ເຕົ້າໂຮມເອົານ້ຳຈາກສາຂາຕ່າງໆ, ອັນເຮັດ ໃຫ້ປະລິມານນ້ຳໃນນ້ຳຂອງ ມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕະຫຼອດປີ. ສະເລ່ຍປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕະຫຼອດປີ ໃນລະຫວ່າງ 100.000-140.000x1.000.000 ມ³. ແຕ່ໃນນັ້ນ ປະລິມານນ້ຳຈະເຕົ້າໂຮມໃນລະດູຝົນ 70-74% ຂອງປະລິມານນ້ຳທັງໝົດ. ແມ່ນ້ຳຂອງໄຫຼຜ່ານຫຼາຍພູມສັນຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ພາໃຫ້ມີແກ້ງມີຕາດຫຼາຍ, ທັງ ໄຫຼຄົດໂຄ້ງ, ບ່ອນແຄບ, ບ່ອນເລິກ, ບ່ອນກວ້າງ...ແຕ່ເມືອງສິງເຖິງວຽງຈັນ ແມ່ນ້ຳຂອງຈະມີທ້ອງນ້ຳແຄບ 100-300 ມ, ມີບາງບ່ອນກວ້າງເຖິງ 8.000 ມ.

ໃນລະດູແລ້ງ, ນ້ຳໃນນ້ຳຂອງປົກແຫ້ງຫຼາຍ, ເຮັດໃຫ້ການຄົມມະນາຄົມບໍ່ສະດວກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຢ່ານ ເໜືອ ແລະ ຢ່ານໃຕ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແກ້ງຫຼວງ, ແກ້ງກະເບົາ, ແກ້ງເຂັມມະລາດ(ຍາວ 150 ມ), ແກ້ງຫຼີ່ ຜີ ຫຼື ຄອນພະເພັງ ເປັນແກ້ງໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ໃນພາກຝັ່ງອາຊີ ສູງ 15 ມ, ກວ້າງ 8 ມ ແລະ ຍາວ 20 ມ. ໃນ ລະດູຝົນ, ປະລິມານນ້ຳໃນນ້ຳຂອງຫຼາຍ, ບາງປີເກີດມີໄພນ້ຳຖ້ວມຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຢູ່ສອງຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງ. ໃນ ລະດູຝົນພັດມີຄວາມສະດວກໃນການຄົມມະນາຄົມທາງນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳຂອງຍັງສາມາດສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ ນ້ຳຕົກ ອີກດ້ວຍ.

ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາ ຂອງມັນ ທີ່ເປັນແມ່ນ້ຳລຳເຊ ອີກສືບກວ່າສາຍເຊັ່ນ: ນ້ຳອູ,ນ້ຳທາ,ນ້ຳແບງ,ນ້ຳຄານ,ນ້ຳງຽບ,ນ້ຳເຊືອງ,ນ້ຳງື່ມ,ນ້ຳເທິນ-ຫີນບູນ,ນ້ຳກະດິງ,ນ້ຳຊັນ,ນ້ຳເຊບັ້ງໄຟ,ນ້ຳເຊໂດນ ເປັນຕົ້ນ. ແມ່ນແຫຼ່ງຊັບ ພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ທີ່ຫຼໍ່ລ້ຽງປະຊາຊົນລາວ ແຕ່ເໝືອນຮອດໃຕ້ ແລະ ເປັນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂດຫ່າງໄກສາມາດໄປມາຫາສູ່ກັນໄດ້ຕະຫຼອດປີ. ຕາມແມ່ນ້ຳ ຂອງ ມີເກາະ-ດອນ ນ້ອຍໃຫຍ່ຢັ້ງຢາຍແຕ່ເໝືອນເຖິງໃຕ້, ບ່ອນຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນບໍລິເວນ ແຂວງຈຳປາສັກ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ ສີຝັນດອນ. ເກາະດອນ ສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຂອງ ແມ່ນກຳມະສິດ ຂອງ ສ.ປ.ປ ລາວ ຕາມ ສັນຍາສະຫຍາມ-ຝຣັ່ງ ສະບັບວັນທີ 13 ກຸມພາ ຄ.ສ. 1903, ໂດຍຖືເອົາຮ່ອງນ້ຳເລິກ ໃນແມ່ ນ້ຳ ຂອງ ເປັນ ເສັ້ນຊາຍແດນ. ເຊິ່ງແມ່ນດອນໂຂງ ເປັນດອນ ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ໃນແມ່ ນ້ຳຂອງຄື: ກວ້າງ 6 ກມ, ຍາວ 12 ກມ.

ງ. ທິວທັດ:

ທິວທັດຕ່າງໆທາງທຳມະຊາດທີ່ງົດງາມ ແລະ ແປກປະຫຼາດຈະເປັນສິ່ງທີ່ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເຂົ້າໄປຊົມເຊັ່ນ: ອຸທິຍານພູຜາສຸກ ແຂວງສາລະວັນ, ຖ້ຳນາງອັນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຕາດນ້ຳກັດ ແຂວງອຸດົມໄຊ, ສະພາບທຳມະຊາດທີ່ປ່ຽນແປງໄປຕາມລະດູການ, ການຄົມມະນາຄົມສະດວກສະບາຍສາມາດເຂົ້າໄປເຖິງທຳມະຊາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໄປຢ້ຽມຊົມບໍລິເວນນັ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ອຸທິຍານພູຜາສຸກ ແຂວງສາລະວັນ

ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວອຸທິຍານພູຜາສຸກແຫ່ງນີ້ຕັ້ງຢູ່ແຂວງສາລະວັນ, ພາກໃຕ້ຂອງລາວຫ່າງຈາກເທດສະບານແຂວງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອ, ຕາມທາງປູຢາງເລກທີ 15 ຮອດບ້ານປາກປິ່ງ ຄຳທອງ ປະມານ 20 ກິໂລແມັດ ແລ້ວມີຈຸດແວ່ ຕາມທາງດິນແດງຈາກບ້ານຄຳທອງ ໄປທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກ ປະມານ 9 ກິໂລແມັດບໍລິເວນເນື້ອທີ່ອຸທິຍານພູຜາສຸກກວມເອົາສອງບ້ານຄື: ບ້ານປາກປິ່ງ-ຕາແຫຼວ ແລະ ບ້ານຄຳທອງທີ່ຂຶ້ນກັບເມືອງສາລະວັນ.

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງນີ້ໄດ້ຄົ້ນພົບໃນປີ 2015, ຈຸດເດັ່ນຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວກໍຄືຖ້ຳຜາສຸກເຊິ່ງເປັນຖ້ຳທີ່ມີຄວາມສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງແຂວງສາລະວັນ. ຖ້ຳຜາສຸກມີຄວາມສູງ 100 ແມັດ (ຈຸດສູງສຸດ), ຈຸດກວ້າງສຸດ 120 ແມັດ ແລະຍາວສຸດ 4,630 ກິໂລແມັດພາຍໃນຖ້ຳມີຫົນງອກ, ຫົນຍ້ອຍ, ມີແສງເຫຼື້ອມລະຍິຍລະຍັບ, ອາກາດໜາວເຢັນມີສາຍນ້ຳນ້ອຍໆ ໄຫຼຜ່ານພາຍໃນຖ້ຳຕະຫຼອດປີ, ນອກຈາກຄວາມສວຍງາມຂອງຖ້ຳແລ້ວຢູ່ບໍລິເວນດ້ານລຸ່ມຂອງຖ້ຳຍັງມີນ້ຳຕົກຕາດທີ່ສວຍງາມຄື: ນ້ຳຕົກຕາດນາງລອດ, ຕັ້ງຢູ່ບໍລິເວນຍອດຫ້ວຍໂຊກ ມີຄວາມສູງຂອງນ້ຳໂຕນປະມານ 20 ກວ່າແມັດ, ນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງນີ້ມີຄວາມສວຍງາມ ນ້ຳໄຫຼຜ່ານຕະຫຼອດປີ, ນ້ຳຕົກຕາດດັ່ງກ່າວໄຫຼຜ່ານຜາຫົນປູນ ທີ່ມີຮູບຊົງຫຼາກຫຼາຍ ເຊິ່ງຄ້າຍກັບປະຕິມະກຳທາງດ້ານທຳມະຊາດໄດ້ປັ້ນແຕ່ງຂຶ້ນມາເປັນຊັ້ນໆ ເມື່ອໄດ້ຊົມໃຊ້ແລ້ວ, ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈ ຄວາມງາມມີສະເໜ່ຂອງນ້ຳຕົກຕາດໄດ້ດີ(ໂດຍສະເພາະເດືອນກໍລະກົດຫາເດືອນທັນວາ).

ຖ້ຳນາງອັນ ເປັນຖ້ຳທຳມະຊາດຢູ່ໃກ້ໆບ້ານນາສົມ ເຂດເທດສະບານຂອງເມືອງຈອມເພັດ ແຂວງຫລວງພະບາງໄປທາງຝາກຝັ່ງຂວາແມ່ນ້ຳຂອງຫ່າງ ຈາກຕົວເມືອງຫລວງພະບາງໄປ ປະມານ 20 ກິໂລແມັດ ຖ້ຳດັ່ງກ່າວຕັ້ງຢູ່ຕີນພູສູງໃກ້ໆກັບທົ່ງນາຂອງປະຊາຊົນ ເຊິ່ງມີຄວາມສູງປະມານ 320 ກວ່າແມັດ, ຈາກພື້ນພຽງຂອງທົ່ງນາໄລຍະທາງຈາກບ້ານນາສົມໄປສູ່ຕີນ ພູປະມານ 1 ກິໂລແມັດ.

ທິວທັດທຳມະຊາດ ຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍປ່າໄມ້ສີຂຽວອຸ່ມທຸ່ມສົດຊື່ນທີ່ເບິ່ງບານຕະຫລອດປີ ເພາະມັນເປັນເຂດພູສູງ ແລະ ຫມອກປົກຄຸມເກືອບວ່າຫມົດປີ, ຖ້າຫາກທ່ານໄດ້ໄປທີ່ນັ້ນແມ່ນຈະໄດ້ຂ້າມຫ້ວຍໄມ້ໄຜ່ລຽນລຳເຮັດເປັນຂົວຂ້າມຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດນັ້ນ ແລະ ຜ່ານທົ່ງນາດ້ວຍການຢ່າງ ຫລື ຂີ່ລົດຖີບເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະໄດ້ຜ່ານປ່າເຂົ້າໄປຫາຖ້ຳມີພຽງທາງຢ່າງນ້ອຍໆພໍໄດ້ຫມື່ນເຂົ້າໄປໄດ້ ເພາະປ່າໄມ້ນາໆຊະນິດປົກຄຸມຫມົດທັງສອງຝາກທາງເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກເຢັນສະບາຍ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າມາໃນທີ່ນີ້, ພໍໄປຮອດຈະສັງເກດເຫັນປາກຖ້ຳດັ່ງກ່າວ ກວ້າງປະມານ 12 ແມັດ ສູງປະມານ 20 ແມັດ ຕັ້ງຢູ່ກ້ອງຫນ້າຜາສູງຊັນ ແຕ່ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນມີຕົ້ນໄຮໃຫຍ່ໂອບກອດກ້ອນຫົນນ້ອຍ-ໃຫຍ່ດ້ວຍຮາກຂອງມັນຍັງຍາຍໄປນັບແຕ່ປາກຖ້ຳຈົນຮອດຫນ້າຜາຢູ່ທີ່ນີ້ ກ້ອນຫົນນ້ອຍ-ໃຫຍ່ຫລາຍຫນ່ວຍເປັນບ່ອນຝັກເຊົາແຮງຂອງຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້, ຈະສັງເກດເຫັນໄດ້ຢູ່ປາກຖ້ຳມີໂຕຫນັງສືຖືກຂຽນໄວ້ ເປັນໂຕທຳມະບາລີສີຂຽວເຂັ້ມ ຢູ່ສອງຈຸດຄື: ຂຽນໄວ້ທາງເທິງຫນ້າຜາທາງເທິງຈະລຽນກັນເປັນຕົວຫນັງສືສອງແຖວສ່ວນຢູ່ກ້ອງຈະເປັນໂຕຫນັງສື 3 ແຖວ ຊາວບ້ານເຂດນັ້ນເຊື່ອວ່າແມ່ນບົດບັນທຶກທີ່ຈາລຶກປະຫວັດສາດຂອງຖ້ຳນາງອັນ, ຖ້ຳນາງອັນເປັນສາວງາມປະຈຳຫມູ່ບ້ານໃນສະໄຫມນັ້ນ ເກີດຢູ່ບ້ານສົມ ເມືອງຊຽງແມນດິນແດນແຫ່ງອານາຈັກຊຽງທອງໃນໄລຍະນັ້ນ, ຈຸດພິເສດຂອງນາງເປັນຄົນງາມນິດໄສດີ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກທຸກ ຄົນໃນຫມູ່ບ້ານ ເຊິ່ງເລື່ອງລາວກໍ່ບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບທ້າວບາຈຽງ ແລະ ນາງມະໂລງສຸດ ທ້າຍເລື່ອງລາວກໍ່ຈົບດ້ວຍການຂ້າໂຕຕາຍຄືກັນ.

ນາຍບ້ານ ບ້ານນາໂຮມໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ອີງຕາມເຫດການທາງປະຫວັດສາດໃນປາງກ່ອນຂົງເຂດນີ້ ມີຕົວອັກສອນເທວະນາຄຣີ ໄດ້ແຜ່ຈາກປະເທດອິນເດຍທາງຝາກເຫນືອເຂົ້າມາສູ່ທາງ ຝາກເຫນືອຂອງລາວ ແລະ ບົດຈາລຶກອັນປົດສະຫນາດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ບອກຊື່ຂອງຜູ້ຈາລຶກ ແລະ ວັນທີເດືອນ ປີຢ່າງລະອຽດແຕ່ຢ່າງໃດ ມີພຽງແຕ່ຕົວອັກສອນລາວບູຮານທີ່ຈັດວາງທີ່ຫນ້າຜາປາກຖ້ຳເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຕົ້ນແບບມາຈາກພາສາອິນເດຍບູຮານທີ່ມີຊື່ວ່າ: ອັກສອນເທວະນາຄຣີທີ່ໃຊ້ຂຽນເປັນພາສາສັນສະກິດ ເຊິ່ງຄວາມຫມາຍຂອງມັນກໍ່ແມ່ນເປັນຖ້ຳຂອງຖ້ຳນາງອັນຫລືບຫນີຈາກການບັງຄັບໃຫ້ແຕ່ງດອງກັບຄົນທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ຮັກ ດ້ວຍການຂ້າໂຕຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ກ່ອນເຂົ້າຖ້ຳແຫ່ງນີ້ ຜູ້ພາໄປ ເພິ່ນບອກວ່າ: ຕ້ອງໃຊ້ໄຟເຍືອງທາງ ເພາະມັນເປັນຖ້ຳມິດມີຫລາຍທາງ ຍ່າງເຂົ້າໄປໃນຕ້ອງຍ່າງໄປເປັນຫມູ່ຄະນະ, ຖ້າຫາກຍ່າງໄປຄົນດຽວອາດຈະຫລົງທາງໄດ້, ຢູ່ທາງໃນຖ້ຳມີເຫວ ເລິກທີ່ອັນຕະລາຍ ເຊິ່ງຕ້ອງມີຜູ້ສຳນານທາງເທົ່ານັ້ນພາໄປ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ພາຍໃນ ຖ້ຳອາກາດເຢັນ, ພື້ນຮາບພຽງດີ, ບາງບ່ອນເປັນຫີນງອກຕັ້ງຢູ່ສູງຊັນຂຶ້ນໄປດັ່ງຮູບທາດ ຢູ່ເລດານດ້ານເທິງ ເປັນຫີນຍ້ອຍໂຕໆໂຕຍລົງມາ ເຊິ່ງຄົນທ່ອງຖິ່ນນີ້ເອີ້ນວ່າ: ນົມຜາ, ທີ່ຜາຜະຫນັງຖ້ຳກໍ່ມີຫີນຍ້ອຍລົງ ມາເກາະຢູ່ ຕາມຜາຜະຫນັງຖ້ຳມີຫລາຍຮູບຫລາຍສີເຫັນແລ້ວ ສຸດທີ່ອອນຊອນເຫລືອທີ່ຈະຜັນລະນາໃນຄວາມງາມຂອງ ທຳ ມະຊາດສ້າງໄວ້, ທັງເປັນບ່ອນ ນອນຂອງຈຳພວກເຈຍ ແລະ ນົກອື່ນໆອີກ ຫລາຍຊະນິດພວກເຮົາໃຊ້ເວ- ລາປະມານ 30 ນາທີ ທ່ຽວຊົມຄວາມງາມຢູ່ພາຍໃນຖ້ຳທີ່ທຳມະຊາດສ້າງໄວ້ຢ່າງປານິດ ຈົບງາມມີສີສັນຮູບ ລັກສະນະຕ່າງໆຫລາກຫລາຍເມື່ອໄດ້ເຫັນຮູ້ສຶກວ່າເຫມືອນມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຖ້ຳແຫ່ງນີ້.

ຮູບພາບຖ້ຳນາງອັນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ນ້ຳຕົກຕາດນ້ຳກັດ: ເມືອງໄຊຈະເປັນອີກແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວໜຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງເປັນລະບົບນັບແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2015 ເຊິ່ງຈະໄດ້ມີການປັບ ປຸງ ແລະ ກຳນົດບຸລິມະສິດ ເຂດພື້ນທີ່ອະນຸລັກທັງສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກບາງສ່ວນໃຫ້ແທດ ເຫມາະໂດຍຈະຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນບໍລິເວນຕາດນ້ຳກັດໄວ້ຄືເກົ່າ. ນ້ຳຕົກຕາດນ້ຳ ກັດເປັນຕາດທີ່ມີຄວາມງົດງາມແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ໃນແຂວງອຸດົມ ໄຊທາງຈາກເທດສະບານແຂວງປະມານ 20 ກິໂລແມັດ ຢູ່ເຂດບ້ານກັດ ແລະ ບ້ານແຟນເມືອງໄຊ ນອນຢູ່ໃນ ເຂດອະນຸລັກຫົວ ນ້ຳກັດ ມີເນື້ອທີ່ 19 ພັນ 700 ເຮັກຕາໃນແຕ່ລະປີຈະມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາຫລາຍກວ່າ

20% ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທັງຫມົດທີ່ມາທ່ຽວຊົມເມືອງໄຊເນື່ອງຈາກສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ຍັງມີທຳມະ ຊາດອັນ ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ສວຍງາມກົມກືນກັບນ້ຳຕົກຕາດທີ່ໂອບລ້ອມດ້ວຍທຳມະຊາດປ່າໄມ້ອາຍຸນັບຮ້ອຍປີ.

ຜົນຈາກການທ່ອງທ່ຽວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເຂດບ້ານໃກ້ຄຽງມີລາຍຮັບຈາກການຂາຍ ເຄື່ອງ ຫັດຖະກຳຜື້ນເມືອງຂອງເຜົ່າ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.

ແຕ່ນີ້ຮອດ 2025 ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ ແລະ ພະແນກທ່ອງທ່ຽວແຂວງອຸດົມໄຊຈະ ພັດທະນາຕາດນ້ຳກັດໃຫ້ກາຍເປັນ 1 ໃນ 3 ຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຊື່ສຽງໃນແຂວງ ອຸດົມໄຊ ໂດຍຈະ ສ້າງກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບພາກເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນ ທ້ອງຖິ່ນໃກ້ຄຽງພັດທະນາດ້ານການຕະຫລາດທີ່ເນັ້ນໃສ່ໂຄສະນາຕາດນ້ຳກັດ, ການພັດທະນາຕາດນ້ຳກັດຈະ ເປັນການອະນຸລັກເຂດອ່າງໂຕ່ງນ້ຳກັດ ເຊິ່ງເປັນແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນອັນຕົ້ນຕໍຂອງການພັດທະນາ ການທ່ອງທ່ຽວ ໃນແຂວງອັນເປັນ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກສ້າງວຽກເຮັດ ງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກຢູ່ບ້ານແຜນໂດຍຈະສ້າງໃຫ້ ປະຊາຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ເປັນແຫລ່ງລາຍຮັບດ້ານການທ່ອງທ່ຽວຂອງແຂວງອຸດົມໄຊໃນອະນາຄົດ.

ຮູບພາບຕາດນ້ຳກັດແຂວງອຸດົມໄຊ

ຈ. ສັດປ່າ:

ສັດປ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມງາມຕາມທຳມະຊາດທີ່ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໄປຫຼາຍເພາະຊີວິດຄວາມເປັນຢູ່ຂອງສັດປ່າເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ ແລະ ນັບມື້ຈະໝົດໄປແຕ່ຍັງຄົງມີທີ່ໃຫ້ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຄື: ແຫຼ່ງອະນຸລັກພັນສັດປ່າ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຕະຫຼອດແຫຼ່ງທີ່ມີສັດປ່າອາໄສຢູ່ຕາມທຳມະຊາດເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຊັ່ນ: ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງນົກເຜນຄວິນ, ແມວນ້ຳເປັນຕົ້ນ, ຊ້າງປ່າ, ເສືອ, ສິງ, ລິງ, ລິ້ນ...

ຮູບພາບສັດປ່າໃນ ສ ປປ ລາວ

2.2 ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງສັງຄົມ - ວັດທະນະທຳ

ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນເປັນມໍລະດົກຕົກທອດມາຮອດປັດຈຸບັນເຊິ່ງໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນແມ່ນແຕກຕ່າງອອກໄປຕາມອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນປັດໄຈດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ເກີດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນ:

ກ. ປະຫວັດສາດ:

ຮູບພາບພະລາດສະວັງຂອງລາວໃນຄັ້ງກ່ອນ

ສະຖານທີ່ເປັນແຫຼ່ງອາລິຍະທຳຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານນະການມັກຈະມີຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ບູຮານຄະດີປະກົດໃຫ້ເຫັນຢູ່ໄດ້ແກ່: ບູຮານສະຖານ, ບູຮານວັດຖຸ, ສະຖານທີ່ທາງສາສະໜາ, ພະລາຊະ ວັງ ແລະ ສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດສິ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວເພື່ອສະແຫວງຫາ ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຝິກເຝົ້າ.

ຂ. ບູຮານສະຖານ ແລະ ບູຮານວັດຖຸ

ເປັນຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນຕາມຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດເອງເປັນມໍລະ ດົກໃນອາ ດີດ ແລະ ສາສະໜາໄດ້ເສີມສ້າງໃນປັດຈຸບັນເຊິ່ງມີຄວາມສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດ, ບູຮານຄະດີ ແລະ ສາສະ ໜາເປັນສິ່ງສະແດງເຖິງອາລິຍະທຳ ແລະ ຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນວ່າສະໄໝ ບູຮານມີຄວາມ ຈະເລີນດ້ານໃດຈຶ່ງມີຜົນດຶງດູດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຊົມພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ຮູບພາບວັດຊຽງຄວນ

ຄ. ປູສະນີຍະສະຖານ ແລະ ປູສະນີຍະວັດຖຸ.

- **ປູສະນີຍະສະຖານ:** ເປັນຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນມາໄວ້ເຄົາລົບບູຊາເປັນສະຖານສຳຄັນສ້າງ ຂຶ້ນເພື່ອເປັນສັນຍາລັກສິ່ງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເປັນສິ່ງຂ້ວນບ້ານເມືອງເປັນຕົ້ນແມ່ນສາດສະໜາສະຖານເຊັ່ນ: ພະທາດ ຫຼວງວຽງຈັນ, ວັດສີເມືອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເຄົາລົບບູຊາ.

ທາດຫຼວງວຽງຈັນຕັ້ງຢູ່ສູນສຸດທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງຖະໜົນທາດຫຼວງ ບ້ານ ທາດຫຼວງ ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນປູສະນີຍະສະຖານບູຮານອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງປະເທດລາວ ແລະ ເປັນ ມິ່ງຂວັນຂອງປະຊາຊົນລາວກໍ່ຄືຊາວພຸດທັງສອງຟາກຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງຕາມຕຳນານອຸຣັງຄະທາດ ທາດຫຼວງຖືກ ສ້າງຂຶ້ນເທື່ອທຳອິດໃນປີພສ 236 (ກ່ອນ ຄສ 307 ປີ) ສະໄໝສ້າງເມືອງວຽງຈັນໂດຍພຣະເຈົ້າຈັນທະບຸຣີປະ

ສິດທິຈັກ ພ້ອມດ້ວຍພຣະອໍຣະຫັນຫ້າອົງ (ພຣະສົງລາວ) ທີ່ກັບມາຈາກການສຶກສາທຳມະແລະໄດ້ນຳເອົາພຣະບໍຣົມມະທາດ(ກະດູກ)ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າມາຈາກປະເທດອິນເດຍ ການສ້າງທາດຫຼວງເທື່ອທຳອິດນັ້ນ ພຽງແຕ່ກໍ່ເປັນອຸມຸງຫິນກວມພຣະບໍຣົມມະທາດເທົ່ານັ້ນ ແລະ ມີຮູບສີ່ລ່ຽມ ກວ້າງດ້ານລະຫ້ວາໜາສອງວາແລະສູງສີ່ວາສາມສອກ.

ປີຄສ 1566 ພາຍຫຼັງການຍ້າຍນະຄອນຫຼວງຈາກຫຼວງພຣະບາງລົງມາຕັ້ງຢູ່ວຽງຈັນ(ຄສ 1560) ພຣະເຈົ້າໄຊຍະເສດຖາທິຣາດ ໄດ້ກໍ່ສ້າງທາດຫຼວງເປັນເທື່ອທີສອງແລະໄດ້ສ້າງເປັນທາດໃຫຍ່ກວມອຸມຸງຫິນອັນເກົ່າ ເຊິ່ງມີທາດນ້ອຍສາມສິບອົງອ້ອມອົງທາດໃຫຍ່ເປັນບໍຣິວານ ພ້ອມດ້ວຍກົມມະລຽນແລະຫໍໄຫວ້ທັງສີ່ທິດ ໃນທາດນ້ອຍແຕ່ລະອົງນັ້ນເພິ່ນໄດ້ເອົາຄຳໜັກສີ່ບາດ ຫຼໍ່ເປັນທາດນ້ອຍໆບັນຈຸໄວ້ເຊິ່ງມີໃບລານທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳຍາວສອກປາຍ(ສອກກຳ)ແລະຈາຣຶກພາສາບາລີດ້ວຍອັກສອນທຳຮອງໄວ້ທຸກອົງ ເມື່ອກໍ່ສ້າງສຳເລັດ ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ຊື່ອົງທາດວ່າພຣະເຈດີໂລກະຈຸລາມະນີ ແຕ່ຄົນສ່ວນຫຼາຍມັກເອີ້ນວ່າທາດຫຼວງ ເຊິ່ງມີ ຄວາມໝາຍວ່າທາດທີ່ໃຫຍ່ ພາຍຫຼັງສ້າງສຳເລັດລົງໃນປີຄສ 1570 ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສະຫຼອງພຣະເຈົ້າໄຊຍະເສດຖາທິຣາດໄດ້ເດີນທາງລົງໄປເມືອງອັດຕະປືແລ້ວ ຫາຍສາບສູນໄປໃນ ປີ ຄສ 1571. ປີຄສ 1827 ສະໄໝຂອງພຣະເຈົ້າອະນຸວົງ(ວິຣະກະສັດ) ນະຄອນວຽງຈັນຖືກກອງທັບສຍາມ(ໄທຍ)ທຳລາຍລົງຢ່າງຮາບກ້ຽງ ກຳແພງນະຄອນຖືກມ້າງເຜ ຫໍໂຮງ ແລະ ວັດວາອາຮາມ ນັບເປັນຮ້ອຍໆວັດຖືກຈຸດເຜົາເປັນເທົ່າຖານ, ອົງທາດຫຼວງທີ່ສະງ່າງາມມາແຕ່ບູຮານນະການຈຶ່ງກາຍເປັນທາດຮ້າງຢູ່ກາງປ່າປີຄສ 1876 ໂຈນຫໍ້ໄດ້ມາມ້າງເຜອົງທາດນ້ອຍອ້ອມອົງທາດໃຫຍ່ນັ້ນເພື່ອຊອກຫາເງິນຄຳແລະວັດຖຸມີຄ່າທີ່ຝັງຢູ່ໃນອົງທາດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ທາດຫຼວງທີ່ເປັນເພຢູ່ແລ້ວນັ້ນຍິ່ງເປັນເພລົງຕື່ມອີກ.

ປີຄສ 1900 ເມື່ອຝຣັ່ງໄດ້ເຂົ້າມາປົກຄອງດິນແດນລາວ ພວກຝຣັ່ງເສດໄດ້ທຳການສ້ອມແປງສ່ວນຍອດຂອງອົງທາດ ແຕ່ມີຮູບຊົງແຕກຕ່າງຈາກຮູບເກົ່າ ແລະ ໃນເທື່ອນັ້ນມີຜູ້ເຖົ້າເລົ່າວ່າຜູ້ສ້ອມແປງໄດ້ເອົາຄຳຈາກຍອດອົງທາດໄປ ອີກຕໍ່ມາ ປີຄສ 1929 ຝຣັ່ງເສດໄດ້ມີການສ້ອມແປງຄັ້ງໃຫຍ່ຈົນຮອດປີຄສ 1935 ຈຶ່ງສຳເລັດ ການສ້ອມແປງເທື່ອນັ້ນແມ່ນໄດ້ສ້ອມແປງຍອດອົງທາດ ສ້ອມແປງ ກົມມະລຽນ ຫໍໄຫວ້ທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາດນ້ອຍທີ່ເພພັງໃຫ້ມີຮູບຊົງຄືເກົ່າ. ປີຄສ 1957 ເມື່ອພຣະຣາຊອານາຈັກລາວໄດ້ຮັບອິດສະຣະພາບເປັນເອກະຣາດສົມບູນ ຣັດຖະບານລາວພາຍໃຕ້ພຣະບໍຣົມມະອຸປະຖຳຂອງພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດສີສະຫວ່າງວົງ ໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນເຮັດບຸນສະເຫຼີມສະຫຼອງ.

ອາຍຸພຣະພຸດທະສາດສະໜາຄົບຮອບ 2500ປີ (ພສ 2500) ຈຶ່ງໄດ້ທຳການຟອກຄຳແຕ່ສ່ວນກາງຂຶ້ນໄປ ແລະ ໄດ້ປັ້ນພຣະບໍຣົມມະຮູບຂອງພຣະເຈົ້າໄຊຍະເສດຖາທິຣາດປະດິດສະຖານໄວ້ ທາງດ້ານຕາເວັນຕົກ ຊື່ກົງກັບປະຕູເຂົ້າກົມມະລຽນ ເພື່ອເປັນອະນຸສາວະຣີທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງທາດຫຼວງຂຶ້ນໃຫ້ເປັນທີ່ສັກກະຣະບູຊາຕໍ່ມາທາດຫຼວງສູງ 45 ແມັດ, ມີໃບສີມາອ້ອມ 228 ໃບ, ມີບໍຣິວານ(ທາດນ້ອຍ) 30 ອົງ ອ້ອມຮອບເອີ້ນວ່າປາຣະມີສາມສິບຫັດ ຕີນທາດແຕ່ດ້ານຕາເວັນອອກຫາດ້ານຕາເວັນຕົກຍາວ 69 ແມັດ, ແຕ່ດ້ານເໜືອເຖິງດ້ານໃຕ້ຍາວ 68 ແມັດ ແລະ ກົມມະລຽນດ້ານນອກອ້ອມທາດຫຼວງແຕ່ລະດ້ານຍາວ 91.75 ແມັດ.

ຮູບພາບພະທາດຫຼວງວຽງຈັນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ວັດສີເມືອງ ເປັນວັດ ທີ່ຕັ້ງ ຂອງເສົາຫຼັກ ເມືອງວຽງຈັນ, ຊາວບ້ານມັກໄປປະກອບພິທີ ບູຊາຕາມຄວາມເຊື່ອຖື. ມີເລື່ອງເລົ່າກັນມາວ່າ ໃນເວລາຊາວເມືອງ ກຳລັງທຳພິທີປັກຫຼັກເມືອງ ຢູ່ນັ້ນ; ນາງ ສີ ຜູ້ເຊິ່ງກຳລັງຖືພາ ໄດ້ສະລະຊີບໂດດລົງຊຸມ, ນາງ ຖືກຝັງພ້ອມກັບຫຼັກເມືອງ ແລະ ກາຍເປັນຜີຫຼັກເມືອງ. ວັດ ນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຊື່: ສີເມືອງ ການທຳພິທີບວງສວງຜີຫຼັກເມືອງ ຈະມີຂຶ້ນທຸກໆປີ ກ່ອນບຸນນະມັດສະການພະທາດຫຼວງ ແລະ ຂະບວນແຫ່ຜາສາດເຜິ້ງອັນງົດງາມ ກໍ່ຈະເລີ່ມແຫ່ແຕ່ວັດນີ້ໄປສູ່ພຣະ ທາດຫຼວງວຽງຈັນ.

ປະຫວັດສາດ-ບູຮານວິທະຍາໃນລາວ ປະຫວັດວັດສີເມືອງ ວັດສີເມືອງ ເປັນບ່ອນຕັ້ງຂອງເສົາຫລັກ ເມືອງ ຢູ່ເຂດບ້ານສີເມືອງ, ເມືອງຈັນທະບູລີ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເຊິ່ງມີປະຫວັດອັນເກົ່າແກ່ທີ່ເລົ່າຂານສືບຕໍ່ ກັນມາຍາວນານວ່າ ໃນສະໄໝກ່ອນ ຕອນທີ່ຊາວເມືອງ ກຳລັງພ້ອມກັນເຮັດພິທີປັກຫລັກເມືອງຢູ່ນັ້ນ ຕາມ ຄວາມເຊື່ອໃນເວລານັ້ນ ກ່ອນຈະຕັ້ງຫຼັກເມືອງຕ້ອງມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເປັນເຈົ້າ ເປັນຜູ້ເຝົ້າຫຼັກເມືອງ.

ເຊິ່ງມີແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່ານາງ ສີ ເຊິ່ງກຳລັງຖືພາຢູ່ ນາງໄດ້ອາສາສະຫລະຊີບຕົນໂດດລົງໄປໃນຊຸມ ນັ້ນ, ນາງໄດ້ຖືກຝັງໄປພ້ອມຫລັກເມືອງ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ເຝົ້າຫລັກເມືອງ ຈຶ່ງເປັນທີ່ມາຂອງຊື່ “ວັດສີເມືອງ” ແຫ່ງນີ້. ຍ້ອນວ່າວັດສີເມືອງເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນທີ່ເຝິງທາງໃຈໃຫ້ແກ່ຊາວລາວ ແລະ ເປັນ ສະຖານທີ່ ທີ່ຊາວຕ່າງຊາດໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເຂົ້າມາສຶກສາ ແລະ ທ່ຽວຊົມເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ປັດຈຸບັນ, ປະຊາຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້ພາກັນເຂົ້າມາສຶກສາກະລະບູຊາ-ກາບໄຫວ້ວັດສີເມືອງທຸກໆມື້ ໂດຍ ສະເພາະວັນອັງຄານ ແລະ ວັນສິນ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມັກມາຂໍພອນ, ເສຍເຄາະ ບູຊາໂຊກ, ມາບະ-ມາບິນນຳ ເຈົ້າແມ່ສີເມືອງໃນສິ່ງທີ່ຕົນປາດຖະໜາ ແລະ ເມື່ອສິມຫວັງແລ້ວກໍ່ມາແກ່ບະຢູ່ທີ່ນີ້ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງ ແຕ່ລະຄົນ.

ທຸກໆປີໃນມື້ຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳເດືອນ 12 ຂອງລາວ ເຊິ່ງກົງກັບມື້ບຸນນະມັດສະການພະທາດຫລວງ ຈະມີ
ພິທີແຫ່ປະສານເຜີ້ງ ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນແຮ່ຈາກວັດສີເມືອງແຫ່ງນີ້ໄປຫາ ພະທາດຫລວງວຽງຈັນ ວັດສີເມືອງເປີດ
ໃຫ້ຄົນເຂົ້າທ່ຽວຊົມ ແລະ ກາບໄຫວ້ບຸຊາທຸກມື້ຕັ້ງແຕ່ຕອນເຊົ້າມືດຈົນເຖິງຄ່ຳ, ວັດສີເມືອງສ້າງຂຶ້ນໃນປີ
ພສ. 2106 ໂດຍເຈົ້າໄຊຍະເຊດຖາທິລາດ ຕໍ່ມາຖືກກອງທັບສະຫຍາມທຳລາຍໃນປີ ພສ. 2371 ແລະ ໄດ້
ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນປີ ພສ. 2458.

ຮູບພາບວັດສີເມືອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

- ປຸສະນິຍະວັດຖຸ: ແມ່ນສິ່ງທີ່ຄວນແກ່ເຄົາລົບບຸຊາທີ່ຄົນເຮົາພາກັນສ້າງ ຫຼື ຫຼໍ່ຫຼອມຂຶ້ນມາ ແລະ ຮັກສາ ໄວ້ຢູ່
ສະຖານທີ່ທາງສາດສະໜາເຊັ່ນ: ພະພຸດທະຮູບເປັນຕົ້ນ.

ຮູບປັ້ນເຈົ້າອານຸວົງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຮູບປັ້ນຝະເຈົ້າໄຊເສດຖາທິລາດ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ງ. ສາດສະໜາ:

ສາດສະໜາເປັນແບບແຜນແນວຄວາມຄິດຂອງມະນຸດເປັນຄວາມເຊື່ອຢ່າງໜຶ່ງຂອງສັງຄົມໃນແຕ່ລະສັງຄົມຈະມີສາດສະໜາປະຈຳຊາດຂອງໃຜລາວ ແລະ ມີພິທີກຳທາງສາດສະໜາແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ພິທີເຮັດບຸນຕ່າງໆທາງສາດສະໜາພຸດມີ: ບຸນຜ້າປ່າ, ກະຖິນ, ບຸນມະຫາຊາດ, ບຸນບັ້ງໄຟ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ຮູບພາບການຈັດງານບຸນບັ້ງໄຟ

ສ. ສິລະປະວັນນະຄະດີ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີ.

ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບແບບການດຳເນີນຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນໃນສັງຄົມໂດຍປະຕິບັດສືບທອດກັນມາປະເພດສິລະປະວັດທະນະທຳໄດ້ແກ່: ຊຸມຊົນ, ບ້ານ, ຕະຫຼາດ, ສູນວັດທະນະທຳ, ດົນຕີພື້ນເມືອງ, ວິຖີຊີວິດ, ອັດທະຍາໄສໄມຕິຈິດຂອງປະຊາຊົນເປັນຕົ້ນ, ສ່ວນຮິດຄອງປະເພນີໄດ້ແກ່: ປະເພນີສົງການ, ປະເພນີແຫ່ທຽນເຂົ້າພັນສາ, ປະເພນີຊ່ວງເຮືອ, ງານບຸນບັ້ງໄຟ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາບບຸນຊ່ວງເຮືອ ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ຊ. ພິທີກຳຕ່າງໆ.

ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນທີ່ເປັນກິດຈະກຳໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາຕາມຮູບແບບຂອງຄວາມເຊື່ອຖືຕ່າງໆຂອງບັນພະບູລຸດທີ່ນຳມາປະຕິບັດສືບຕໍ່ກັນມາເພື່ອເປັນຂັ້ນກຳລັງໃຈຕໍ່ຄົນເຮົາເຊັ່ນ: ພິທີການເກີດ, ການບວດ, ການແຕ່ງດອງ ແລະ ການຕາຍເປັນຕົ້ນ.

ຮູບພາບງານແຕ່ງດອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ

2.3 ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງເຕັກນິກ ແລະ ເສດຖະກິດ

ກ. ສະຖານທີ່ເຕັກນິກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ

ສະຖານທີ່ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ອຸດສາຫະກຳໄດ້ແກ່: ເຂື່ອນໄຟ້າ, ສະຖານີອາກາດ, ໂຮງງານສະເພາະ ທ່ອງຖິ້ນເຊັ່ນ: ໂຮງງານຜະລິດກາເຟ, ທ່າເຮືອ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ອື່ນໆ. ເປັນສະຖານທີ່ໆອະນຸຍາດໃຫ້ ເຂົ້າຊົມກິດຈະການໄດ້ ແລະ ສະຖານທີ່ບາງແຫ່ງຈະມີສະຖານທີ່ໃຫ້ພັກໄວ້ພ້ອມ.

ຮູບພາບເຂື່ອນໄຟ້ານ້ຳງື່ມ 1 ແຂວງ ວຽງຈັນ

ໂຮງງານກາເຟສຳເລັດຮູບດາວ

ຂ. ສະຖານທີ່ຜະລິດຫັດຖະກຳ ແລະ ກະສິກຳ.

ເປັນການນຳທ່ຽວອີກຮູບແບບໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຫຼາຍໂດຍການທ່ອງທ່ຽວໃນພື້ນທີ່ກະສິ ກຳ, ສວນກະເສດ, ຝາມລ້ຽງສັດ ເພື່ອເບິ່ງຄວາມງາມຂອງການຜະລິດພືດຜົນທາງການກະເສດ, ເບິ່ງແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ໄດ້ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທາງກະສິກຳ, ສຳລັບຫັດຖະກຳແມ່ນມີການທ່ຽວຊົມສິນຄ້າຫັດຖະກຳຕ່າງໆທີ່ເປັນສິໂມ້ລາຍມືເຊັ່ນ: ການແກະສະຫຼັກ, ຈັກສານ, ຕຳແຜນເປັນຕົ້ນ.

ງານມະຫາກຳສີມີຫັດຖະກຳລາວ ຄັ້ງທີ 21 ປີ 2022 ໄດ້ໄຂຂຶ້ນຢູ່ສູນການຄ້າລາວ-ໄອເຕັກ ແຕ່ວັນທີ 17-23 ຕຸລາ 2022 ເພື່ອສະເຫລີມສະຫລອງ ວັນຫັດຖະກຳລາວ (1 ພະຈິກ) ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ແລະ ວັນສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ຄົບຮອບ 25 ປີ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທ່ານ ພັນຄຳ ວິພາວັນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ງານມະຫາກຳສີມີຫັດຖະກຳລາວ ຄັ້ງທີ 21 ປີ 2022 ໄດ້ໄຂຂຶ້ນຢູ່ສູນການຄ້າລາວ-ໄອເຕັກ ແຕ່ວັນທີ 17-23 ຕຸລາ 2022 ເພື່ອສະເຫລີມສະຫລອງ ວັນຫັດຖະກຳລາວ (1 ພະຈິກ) ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ແລະ ວັນສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ຄົບຮອບ 25 ປີ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທ່ານ ພັນຄຳ ວິພາວັນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ທ່ານ ນາງ ນາລີ ສີສຸລິດ ພັນລະຍາ ທ່ານປະທານປະເທດ, ທັງເປັນປະທານ ຄະນະທີ່ປຶກສາສະມາຄົມ ຫັດຖະກຳລາວ, ມີທ່ານ ມະໂນທອງ ວົງໄຊ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ທ່ານ ອຸເດດ ສຸວັນ ນະວົງ ປະທານ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ, ພ້ອມບັນດາທູດຕາມທຸດ, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ປະຈຳລາວ ແລະ ຊາວຊາງຫັດຖະກຳທຸກພາກສ່ວນ ແລະ ມວນຊົນຊາວນະຄອນ ຫລວງວຽງຈັນ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ທ່ານ ຜູ້ທອງ ໄຊສະນິດ ຮອງປະທານສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ລາຍງານໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ງານມະຫາກຳສີມີ ຫັດຖະກຳລາວຄັ້ງນີ້ ຈັດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຄຳຂວັນ: “ສີໄມ້ລາຍມີ ຄືອຸທິຍານແຫ່ງການທ່ອງທ່ຽວ ສະເໜີຜ້າບ່ຽງ ລາວ” ຊຶ່ງຖືວ່າ ເປັນບຸນປາງໃຫຍ່ສຳລັບຊາວຊ່າງ ແລະ ຜູ້ປະກອບການດ້ານຫັດຖະກຳ ເພື່ອສ້າງກາລະໂອກາດ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ລູກຄ້າ ຜູ້ມາທ່ຽວຊົມ ທ່ຽວຊື້ ໄດ້ພົບ-ໄດ້ເຫັນຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງເຄື່ອງຫັດຖະກຳລາວ , ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈ ແລະ ຫລົງໄຫລ ໃນຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງ ສີໄມ້ລາຍມີຂອງນາຍຊ່າງຫັດຖະກຳ ລາວເຮົາ; ພ້ອມນີ້ ຍັງເປັນການເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ບັນດາຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະ ສົ່ງເສີມເຄື່ອງ ຫັດຖະກຳ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ສົ່ງເສີມຜູ້ມີປັນຍາຫັດຖະກຳຂອງທຸກທ້ອງຖິ່ນໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ.

ທ່ານນາງ ສຸວິດາ ປະເສີດ ປະທານສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ກ່າວວ່າ: ສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ໄດ້ ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ສືບຕໍ່ມາຈາກກຸ່ມຫັດຖະກຳ. ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກຳ ແມ່ນເກີດຈາກແນວຄິດລິ ເລີ່ມຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳລາວຈຳນວນໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງຢາກອະນຸລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳ ພື້ນເມືອງ ທີ່ເປັນມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ທີ່ຕົກທອດມາແຕ່ຮຸ່ນປູ່ຍ່າຕາຍາຍ. ໃນປີ 1997 ຜູ້ລິເລີ່ມກໍ່ ຕັ້ງ ຫລື ເອີ້ນວ່າ ຄະນະຂົນຂວາຍສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເຊິ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຫັດຖະກຳ ປະມານ 10 ຫົວໜ່ວຍເທົ່ານັ້ນ ແລະ ມາຮອດປັດຈຸບັນມີສະມາຊິກຫລາຍ ກວ່າ 120 ຫົວໜ່ວຍ.

ທ່ານ ອຸດດ ສຸວັນນະວົງ ປະທານ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແຫ່ງຊາດລາວ ກໍໄດ້ເນັ້ນວ່າ: ງານມະຫາກຳສີມີຫັດຖະກຳລາວ ໄດ້ກາຍເປັນງານບຸນປະເພນີປາງໃຫຍ່ ປະຈຳປີຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳລາວ ໄປແລ້ວ. ສະມາຄົມ ຫັດຖະກຳເປັນສະມາຄົມໜຶ່ງ ທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວມາໄດ້ເຖິງ 25 ປີ ມັນສະແດງ ເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານ ແຕ່ລະຊຸດ ແຕ່ລະສະໄໝ ທີ່ໄດ້ທຸ່ມເທ ທຸກເທື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິ ປັນຍາ ເຂົ້າໃນການບໍລິຫານວຽກງານຂອງສະມາຄົມ ໃຫ້ສາມາດຍືນຍົງຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ພ້ອມກັນນີ້ , ສະມາຄົມ ຫັດຖະກຳລາວ ຍັງມີຜົນງານອີກຫລາຍໆດ້ານທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ເຊັ່ນ: ໃນການອະນຸລັກຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ຜູ້ມີປັນຍາທາງດ້ານຫັດຖະກຳ ເຊິ່ງສະແດງເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃນ ຂົງເຂດຊົນນະບົດ, ການສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ, ສະໜັບສະໜູນນະໂຍບາຍຂອງຝັກ ແລະ ລັດຖະບານໃນ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ປີນີ້ເປັນປີທີ່ປະຊາກອນໃນທົ່ວໂລກ ໄດ້ປະເຊີນກັບເສດຖະກິດທີ່ມີທ່າອ່ຽງ ສັບສົນ ເຊັ່ນ: ລາຄານ້ຳມັນ ແພງ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກບໍລິໂພກແພງ ເຊິ່ງໄດ້ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດທົ່ວໂລກ ໂດຍສະເພາະເສດຖະກິດຂອງປະເທດລາວ ຢ່າງໜັກ; ສະນັ້ນ ທາງພາກລັດຖະບານ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງ ການຈັດຕັ້ງສາ ກົນຕ່າງໆ ໄດ້ຫາທຸກວິທີທາງເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຕ່າງໆດຳເນີນ ເປັນປົກກະຕິ.

ສິ້ນໄໝລາວ

ຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງຈັກສານ

ຄ. ກິດຈະກຳການບັນເທີງ

ກິດຈະກຳການບັນເທີງທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ແກ່ເທັກ ຫຼື ບາ, ຝັດຕະຄານ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ປ່ອນຄາຊີໂນ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນກິດຈະກຳທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວນິຍົມ ແລະ ເປັນ ທຸລະກິດທີ່ເຮັດລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະກຳເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ.

ຮູບພາບຄາຊີໂນ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

ຮ້ານບັນເທີງ

ງ. ສວນສາທາລະນະ

ສວນສາທາລະນະທີ່ງົດງາມມັກຈະເປັນແຫຼ່ງດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເດີນທາງມາທ່ຽວເພື່ອຊື້ນຊົມຄວາມງົດງາມຕາມທຳມະຊາດເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. ສວນສາທາລະນະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນມີສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ແລະ ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສົມດຸນທາງທຳມະຊາດ ຫຼື ລະບົບນິເວດອີກດ້ວຍ. ປັດຈຸບັນສວນສາທາລະນະທາງແຫ່ງນີ້ຍົມທີ່ຈະຈັດຕັ້ງສະຖານທີ່ໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຕັ້ງແຄ້ມ ແລະ ມີການດູແລຄວາມປອດໄພ ແລະ ໄດ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສວນສາທາລະນະ ແຂວງອັດຕະປື

ຮູບພາບສວນອົງແກ້ວ ແຂວງສາລະວັນ

ຈ. ສວນສະໝຸກ

ສວນສະໝຸກມີການຈັດເກມກິລາ, ການຫຼິ້ນຕ່າງໆ ແລະ ການສະແດງອື່ນໆສວນສະໝຸກໄດ້ສ້າງຂຶ້ນທາງພູມິພາກຕ່າງໆຂອງໂລກເປັນທີ່ນິຍົມຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວສິ່ງສຳຄັນຄືສວນສະໝຸກນັ້ນຈະຕ້ອງມີຄວາມສະໝຸກສີໝາມແກ່ຜູ້ຊົມ ແລະ ຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງລາຍການສະແດງທີ່ແປກໆໃໝ່ຢູ່ສະເໜີຕະຫຼອດເຖິງມີຮ້ານຄ້າບໍລິການອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ຂອງທີ່ລະນຶກຜ່ອມ.

ສວນສະໝຸກ(ສວນແຫ່ງຄວາມຝັນ) ເມືອງວຽງຈັນ

ງ. ສູນການຄ້າ ແລະ ຂອງທີ່ລະນຶກ

ຮ້ານຄ້າເປັນສິ່ງຈຳເປັນໂດຍທຳມະຊາດຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວແລ້ວນິຍົມທີ່ຈະຊື້ສິນຄ້າແຕກຕ່າງໄປຈາກທີ່ຕົນມີຢູ່ ຫຼື ຊື້ສິນຄ້າໃນລາຄາຖືກສິນຄ້າຝື້ນເມືອງຕະຫຼອດເຖິງຂອງທີ່ລະນຶກຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ສູນການຄ້າ ຫຼື ຮ້ານຄ້າຈຳໜ່າຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວເປັນສະຖານທີ່ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວທຸກມຸມໂລກ.

ຮູບພາບ ສູນການຄ້າລາວໄອເຕັກ

ຊ. ກິລາປະເພດຕ່າງໆ

ກິລາ ແມ່ນ ການແຂ່ງຂັນ ຫຼື ກິດຈະກຳ ຕາມ ຮູບແບບ ຫຼື ກະຕິກາທີ່ກຳນົດໄວ້. ກິລາ ບໍ່ ຈຳກັດ ສະເພາະ ແຕ່ງການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ ເຊັ່ນ ເຕະກະຕໍ່, ເຕະບານ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ ຍັງລວມ ທັງການ ແຂ່ງຂັນ ດ້ານ ມັນສະໝອງ ເຊັ່ນ ໝາກເສິກ ແລະ ອື່ນໆອີກ.

ປະເພດກິລາປະກອບມີດັ່ງນີ້: ເທັນນິດ, ບານເຕະ, ກະຕໍ່, ບານສົ່ງ, ບານບ້ວງ, ເບດບອນ, ອາເມລິກັນ ຟຸດບອນ, ມາລາທອນ, ຍິກນ້ຳໜັກ, ຂີ່ມ້າ, ໝາກລຸກ, ຍິງບີນ, ຍິງທະນູ, ກອຟ, ມວຍ, ລອຍນ້ຳ, ກະໂດດ ນ້ຳ, ໂປໂລນ້ຳ, ກິລາທີ່ນິຍົມໃນລາວ ບານເຕະ, ຕີບູນ ກະຕໍ່ ມວຍ ບານສົ່ງ ເທວອນໂດ.

ຮູບພາບພິທີເປີດ ຊຽງຂວາງເກມ

ຮູບພາບກິລາປະເພດມວຍສາກົນ

ບົດທີ 4

ຕຳແໜ່ງທີ່ຕັ້ງ, ໄລຍະທາງ ແລະ ເວລາກັບການທ່ອງທ່ຽວ

1. ຕຳແໜ່ງທີ່ຕັ້ງກັບການທ່ອງທ່ຽວ

ທີ່ຕັ້ງຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງຂອງປະເທດຈະເປັນສິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຂໍ້ຈຳກັດທາງການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ ຫຼາຍ ຫຼື ຫນ້ອຍພຽງໃດແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບບໍລິເວນນັ້ນມີລັກສະນະ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນໃດເຊັ່ນ: ທີ່ຕັ້ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກທະເລ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເກາະ ຫຼື ລັກສະນະທີ່ຕັ້ງເຫຼົ່ານີ້ມີຜົນຕໍ່ມູນສາດຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຈຳກັດທາງການທ່ອງທ່ຽວ, ເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດມີຫນ້ອຍແຫ່ງ ແລະ ປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລເຊັ່ນ: ປະເທດລາວ ແລະ ປະເທດເຢຍລະມັນເປັນຕົ້ນ.

ນອກຈາກນີ້, ສິ່ງຄຳນຶງໃນເລື່ອງທີ່ຕັ້ງມີຄື: ບັນຫາເລື່ອງການຄົມມະນາຄົມ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ວ່າມີຄວາມສະດວກ, ປອດໄພໃນການເດີນທາງຫຼາຍຫນ້ອຍພຽງໃດ, ໃຊ້ເວລາໃນການເດີນທາງຍາວນານພຽງໃດ ແລະ ສາມາດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເລືອກຮູບແບບຂອງການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວໄດ້ທັງທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດໄດ້ ຫຼື ບໍ່.

2. ໄລຍະທາງກັບການທ່ອງທ່ຽວ

ໄລຍະທາງການເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງທີ່ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວນັ້ນການເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ສຳຄັນ, ເພາະຖ້ານັກທ່ອງທ່ຽວບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປເຖິງສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ຫຼື ຄວາມຢາກທີ່ຈະໄປຫຼຸດຫນ້ອຍລົງເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄື:

2.1 ການຄົມມະນາຄົມ.

ການທີ່ຈະສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ສຳຜັດຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼື ໄດ້ຊົມທຳມະຊາດອັນສວຍສົດງົດງາມໄດ້ຢ່າງເຈນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການວາງແຜນທີ່ຈະມີການໃຫ້ເຂົ້າເຖິງບໍລິເວນນັ້ນໄດ້ສະດວກ, ເຊິ່ງຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັບບຸກຄົນ ຫຼາຍຝ່າຍເພື່ອວາງແຜນຕັດເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງທີ່ຕັ້ງຂອງສະພາບທຳມະຊາດນັ້ນໂດຍບໍ່ເປັນການທຳລາຍສະພາບທຳມະຊາດນັ້ນ.

2.2 ການແນະສື່ສານ.

ການເຜີຍແຜ່ແນະນຳໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສົນໃຈເດີນທາງເຂົ້າໄປແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງມີເອກະສານແນະນຳ, ມີແຜນທີ່, ມີຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ການເດີນທາງ, ສະຖານທີ່ພັກ, ຮ້ານອາຫານ ຫຼື ການຕິດຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານລາຊະການ.

3. ເວລາກັບການທ່ອງທ່ຽວ

3.1 ເວລາກັບການນັດໝາຍ

ໃນເລື່ອງຂອງການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ, ການນັດໝາຍເວລາເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງການທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ກຳນົດເວລາອອກເດີນທາງ, ເວລາຂຶ້ນລົດ, ເວລາເຂົ້າຊົມສະຖານທີ່, ເວລາຮັບປະກັນອາຫານ ແລະ ເວລາອິດສະຫຼະຕາມອັດທະຍາໄສ. ເວລາດັ່ງກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຖືປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນເລື່ອງຂອງການຕິດຕໍ່ເວລາ.

3.2 ເວລາກັບໄລຍະທາງ.

ເປັນເລື່ອງຂອງເວລາກັບຄວາມຄິດເຫັນຄຳນຶງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ທີ່ຈະໃຊ້ເວລາເປັນຕົວບົ່ງຊີ້ກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງການເດີນທາງຄືເວລາເປັນຕົວການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຮູ້ສຶກມັກ ຫຼື ບໍ່ມັກອອກໄປທ່ຽວໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງໂດຍພິຈາລະນາວ່າໃຊ້ເວລາໃນການເດີນທາງຈັກຊົ່ວໂມງ, ເດີນທາງກາງເວັນ ຫຼື ການຄືນ, ຮອດໄວ ຫຼື ຮອດຊາເປັນຕົ້ນ.

3.3 ເວລາກັບບັນຍາກາດສະເພາະພື້ນທີ່.

ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວແຕ່ລະແຫ່ງຈະມີປັດໃຈເສີມທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ນັ້ນມີຄວາມງົບງາມ ຫຼື ມີຈຸດເດັ່ນແປກຕ່າງໄປຈາກທີ່ອື່ນໂດຍອາດຈະມີຈຸດເດັ່ນໃນຊ່ວງເວລາໃດໜຶ່ງກໍ່ໄດ້ເຊັ່ນ: ມີທັດສະນີຍະພາບງາມທີ່ສຸດເມື່ອ ດວງຕາເວັນຕົກດິນ ຫຼື ເວລາດວງຈັນເຕັມດວງເຊິ່ງຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເດີນທາງເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວເປັນຈຳນວນຫຼາຍ.

4. ການຕັດສິນໃຈ

ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຕ້ອງການຢາກເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວກໍ່ຕ້ອງຕັດສິນໃຈກ່ອນວ່າຈະເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວແບບໄປເອງ ຫຼື ໄປກັບທຸລະກິດນຳທ່ຽວໃນທີ່ນີ້ຜູ້ຂຽນຈະກ່າວສະເພາະການເດີນທາງແບບໄປກັບທຸລະກິດນຳທ່ຽວເທົ່ານັ້ນ. ໂດຍມຸ້ງສຶກສາເຖິງພຶດຕິກຳຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນການຕັດສິນໃຈທີ່ຈະໃຊ້ບໍລິການນຳທ່ຽວເຊິ່ງ ໝາຍເຖິງປະຕິກິລິຍາຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການບໍລິການນຳທ່ຽວ, ລວມທັງບໍລິການຕ່າງໆໃນການຕັດສິນໃຈເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວເຊິ່ງສະຫຼຸບໄດ້ຂະບວນການທາງດ້ານພຶດຕິກຳຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໃນການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວເຊິ່ງມີ 9 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

ຂັ້ນຕອນທີ 1 : ທຸລະກິດນຳທ່ຽວຈະໃຊ້ຂໍ້ມູນທາງການທ່ອງທ່ຽວແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍຂອງຕົນເຊິ່ງຂໍ້ມູນທາງການທ່ອງທ່ຽວນີ້: ເປັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລາຍການນຳທ່ຽວຊັບຊ້ອນພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວ, ບໍລິການຂອງທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມປອດໄພໃນການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2 : ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທາງການທ່ອງທ່ຽວຈາກທຸລະກິດນຳທ່ຽວແລ້ວກໍ່ຈະພາ ໃຫ້ເກີດຄວາມຕ້ອງການທາງການທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າພາຍໃນຈິດຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍແຕ່ລະຄົນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍເກີດຄວາມຕ້ອງການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວແລ້ວກໍ່ຍັງມີສິ່ງຈຸງໃຈອື່ນ ຊ່ວຍກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມຕ້ອງການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ເຊິ່ງສິ່ງຈຸງໃຈກ່າວໄດ້ແກ່: ສິ່ງຈຸງໃຈດ້ານກາຍະພາບ, ດ້ານວັດທະນະທຳ, ດ້ານສ່ວນຕົວ, ດ້ານສະຖານະພາບ.

ຂັ້ນຕອນທີ 4 : ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍເກີດແຮງກະຕຸ້ນຈາກສິ່ງຈູງໃຈທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ແລ້ວກໍ່ເກີດພາບພົດຂອງການທ່ອງທ່ຽວຂອງແຕ່ລະແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນເພື່ອປະກອບການຝຶຈາລະນາການ ຕັດສິນໃຈເລືອກລາຍ ການນຳທ່ຽວຂອງທຸລະກິດນຳທ່ຽວ, ທີ່ເໝາະສົມກັບຕົນເອງຫຼາຍທີ່ສຸດໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕ້ອງການ, ວັນເວລາອອກເດີນທາງ, ໄລຍະເວລາເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ບໍລິການທ່ຽວທີ່ ໄດ້ຮັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5 : ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍໄດ້ຕັດສິນໃຈເລືອກລາຍການນຳທ່ຽວຂອງທຸລະກິດນຳ ທ່ຽວທີ່ ເໝາະສົມກັບຕົນເອງຫຼາຍທີ່ສຸດແລ້ວກໍ່ຈະຕ້ອງສຶກສາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດຂອງການເດີນທາງທ່ອງ ທ່ຽວຕໍ່ລາຍການນຳທ່ຽວນີ້: ເຊິ່ງນອກຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຍັງມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆອີກເຊັ່ນ: ຄ່າໜັງສືເດີນທາງ, ຄ່າ ວິຊາ, ຄ່າຈ່າຍຊື້ສິນຄ້າທີ່ລະນຶກ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນຕົວ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຫຼົ່ານີ້ທຸລະກິດນຳທ່ຽວ ຈະເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ເປັນຢ່າງດີ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສາມາດໃນການ ເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວເຊິ່ງປະກອບສິ່ງສຳ ຄັນດັ່ງນີ້: ເວລາຫວ່າງ, ການເງິນ, ສຸຂະພາບ, ອາຊີບ, ໄລຍະທາງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ການກຽມຕົວເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ວາງແຜນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການ ເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວແລ້ວກໍ່ຈະຕ້ອງກຽມຕົວຊື້ລາຍການນຳທ່ຽວຈາກທຸລະກິດນຳທ່ຽວທີ່ຕົນເລືອກຮຽບຮ້ອຍ ແລ້ວພ້ອມທັງຈັດກຽມເອກະສານໃນການເດີນທາງເຊັ່ນ: ໜັງສືເດີນທາງ, ການປະທັບຕາອະນຸຍາດເຂົ້າ ປະເທດ, ນອກຈາກນັ້ນຍັງຕ້ອງກຽມເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຈຳເປັນລະຫວ່າງການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ການ ແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຕະຫຼອດຮອດການກວດເຊັກສຸຂະພາບ ແລະ ວຽກງານສ່ວນຕົວເຊິ່ງບາງສິ່ງກໍ່ ສາມາດຂໍຄຳແນະນຳຈາກທຸລະກິດນຳທ່ຽວທີ່ໃຊ້ບໍລິການໄດ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 7: ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍໄດ້ກຽມຕົວເດີນທາງແລ້ວເມື່ອເຖິງເວລາກໍ່ອອກເດີນທາງ ໄປກັບທຸ ລະກິດນຳທ່ຽວນັ້ນ, ນັບຕັ້ງແຕ່ນັກທ່ອງທ່ຽວອອກເດີນທາງຈາກບ້ານຈົນເຖິງເວລາກັບຄືນບ້ານຈະມີ ການປະເມີນຜົນການເດີນທາງແຕ່ລະໄລຍະຕາມປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ພາຫະນະທີ່ນຳໄປສູ່ຈຸດໝາຍ ປາຍທາງ ຫຼື ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆຕະຫຼອດຮອດທີ່ພັກ, ອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂັ້ນຕອນທີ 8: ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຈະເຮັດການປະເມີນຜົນ ການ ທ່ອງທ່ຽວ, ເຊິ່ງຈະພາໃຫ້ເກີດປະສົບການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈ ຫຼື ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວ ຄັ້ງນີ້.

ຂັ້ນຕອນທີ 9 : ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຈະເຮັດການປະເມີນຜົນ ການທ່ອງທ່ຽວຕາມຂັ້ນຕອນທີ 8 ແລ້ວກໍ່ພາໃຫ້ເກີດທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວຄັ້ງນີ້ເຊັ່ນ: ຖ້າຫາກນັກ ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ໃຈກໍ່ມີທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວຄັ້ງນີ້: ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕັດສິນ ໃຈມາໃຊ້ບໍລິການຂອງທຸລະກິດນຳທ່ຽວອີກ ຫຼື ບອກເຫຼົ່າໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນເຂົ້າມາໃຊ້ບໍລິການຂອງທຸລະກິດນຳ ທ່ຽວນີ້: ຖ້າຫາກນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈກໍ່ຈະມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ ຄັ້ງນີ້ ແລະ ຈະບໍ່ໃຊ້ບໍລິການຂອງທຸລະກິດນຳທ່ຽວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ ແລະ ອາດຈະໃຊ້ບອກເຫຼົ່າໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນບໍ່ໃຫ້ ໃຊ້ບໍລິການທຸລະກິດນຳທ່ຽວນີ້.

ບົດທີ 5

ຜົນກະທົບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ

1. ຜົນກະທົບດ້ານດີ

1.1 ເສີມສ້າງລະບົບເສດຖະກິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ

ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວຕ່າງປະເທດເດີນທາງເຂົ້າມາໃຊ້ຈ່າຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດພາຍໃນປະເທດແມ່ນຈະເປັນການຊ່ວຍແກ້ໄຂການເສຍດຸນການເງິນລະຫວ່າງປະເທດ ນອກຈາກນີ້, ຍັງສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການສ້າງວຽກງານຂະແໜງຕ່າງໆເພາະການທ່ອງທ່ຽວເປັນອຸດສາຫະກຳບໍລິການປະເພດດຽວທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍທີ່ສຸດຈຶ່ງເປັນການແກ້ໄຂໄພຫວ່າງງານໄດ້, ນອກຈາກນັ້ນຍັງກໍ່ໃຫ້ເກີດການກະຈາຍລາຍໄດ້ໃນລັກສະນະທະວີຄຸນເຊິ່ງຈະໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃນດ້ານອື່ນໆ ອັນເປັນຜົນດີຕໍ່ລະບົບເສດຖະກິດຂອງສ່ວນລວມ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບເສດຖະກິດລາວ, 2018

1.2 ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ

ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວຂອງຜູ້ຄົນເປັນໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ໄປມາຫາສູ່ກັນ, ໄດ້ຄົບຄ້າສະມາຄົມ, ໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆຕໍ່ກັນເຮັດໃຫ້ເກີດມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີຕໍ່ກັນເຊິ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍກຸ່ມຄົນຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຄົນທີ່ຕ່າງຊາດ, ຕ່າງພາສາ ຫຼື ຜູ້ຄົນໃນປະເທດດຽວກັນດັ່ງທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໄດ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວໂດຍການປະກາດປີ ພສ 2510 ເປັນປີທ່ອງທ່ຽວສາກົນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາຂວັນວ່າ: Tourism: passport to peace

1.3 ເກີດຄວາມສາມັກຄີໃນສັງຄົມ ແລະ ການຮ່ວມໃຈກັນອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວ

ເມື່ອເຫັນນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ເດີນທາງມາທ່ອງທ່ຽວໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສົມບັດວັດທະນະທຳຂອງຕົນເອງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກພາກພູມໃຈ, ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຫວັງແຫນໃນສິ່ງທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງຕົນ ແລະ ສິ່ງຕາມມາກໍ່ຄືຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວຂອງຄົນພາຍໃນປະເທດ.

1.4 ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ດີຂຶ້ນ

ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສົນໃຈໃນຄວາມງົດງາມຂອງທຳມະຊາດສິລະປະ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຫັນມາສົນໃຈຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມຂອງຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

2. ຜົນກະທົບດ້ານເສຍຫາຍ

2.1 ຄວາມຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງນັກທ່ອງທ່ຽວກັບຊາວທ້ອງຖິ່ນ

ນັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຂະໜົບທຳນຽມປະເພນີຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຕົນໄປທ່ອງທ່ຽວ, ຈຶ່ງໄປຫຼົງເຮັດຜິດຕິກຳຕາມຄວາມຊຶ້ນເຄີຍບາງເທື່ອກາຍເປັນການຜະລິດກາລະເທສະ ຫຼື ການດູໜິ່ນຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ການແຕ່ງກາຍບໍ່ພໍໃຈ, ບໍ່ຍິນດີຕ້ອນຮັບ ແລະ ເກີດການຕໍ່ຕ້ານໃນທີ່ສຸດ.

2.2 ການປ່ຽນແປງຄ່ານິຍົມໃນທ້ອງຖິ່ນ

ແຕ່ເດີມຊາວທ້ອງຖິ່ນເຄີຍມີຄວາມເປັນຢູ່ໃນສັງຄົມຊົນລະບົດທີ່ລຽບງ່າຍຕໍ່ມາເມື່ອມີນັກທ່ອງທ່ຽວເດີນທາງເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງເຮັດໃຫ້ຊາວທ້ອງຖິ່ນເກີດຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ລອກຮຽນແບບເອົາແບບຢ່າງເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງວິຖີຊີວິດ ແລະ ຄ່ານິຍົມທີ່ມີແຕ່ເດີມເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຜື້ນເມືອງມາເປັນນຸ່ງແບບສະໄໝໃໝ່, ເກີດຄ່ານິຍົມສິນຄ້າຕ່າງປະເທດ ແລະ ການເອົາເຄື່ອງຈັກມາຜະລິດສິນຄ້າແທນແຮງງານມືເປັນຕົ້ນ. ເຊິ່ງການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ຫາກເບິ່ງການໄກແລ້ວແມ່ນຈະເປັນການທຳລາຍເອກະລັກອັນເປັນສະໄໝທີ່ເຄີຍດົງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເຂົ້າໄປຍ້ຽມທ້ອງຖິ່ນຕົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄອງຊີບສູງຂຶ້ນ.

2.3 ການທຳລາຍສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ບຸຮານວັດຖຸສະຖານ

ການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວທີ່ບໍ່ຖືກວິທີ ຫຼື ນັກທ່ອງທ່ຽວເອງທີ່ບໍ່ມີວິໄນໃນການທ່ອງທ່ຽວກໍ່ຈະໃຫ້ເກີດການທຳລາຍຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວໂດຍເຈດຕະນາຫຼືຮູ້ເທົ່າບໍ່ເຖິງການເຊັ່ນ: ການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຊະຊາຍຕາມ

ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການຂີດຕາມຝາຖ້ຳ, ການຂະໂມຍເກັບດອກໄມ້ ຫຼື ຜັນຟືດ, ລ່າສັດໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ, ການລັກລອບຊຸດວັດຖຸບູຮານເປັນຕົ້ນ.

2.4 ຄວາມປານິດທາງສິລະປະສື່ອມລົງ

ເມື່ອມີການຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳເປັນຂອງທີ່ລະນຶກໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍມຸ່ງເນັ້ນແຕ່ປະລິ ມານ ແລະ ກຳໄລເປັນຫຼັກເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງສິລະປະຫັດຖະກຳທີ່ມີແຕ່ດັ້ງເດີມຫຼຸດລົງຕະຫຼອດຈົນການສະແດງ ຕ່າງໆກໍ່ເຮັດໃນລັກສະນະການຄ້າເພື່ອໃຫ້ບໍລິການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເກີດການປະຍຸກ ແລະ ດັດປ່ຽນໄປຈົນຜິດ ແບບຂອງດັ້ງເດີມເຮັດໃຫ້ຂາດເອກະລັກຂອງສິລະປະດັ້ງເດີມ ແລະ ດ້ອຍຄຸາຄ່າໄປ.

3. ການພັດທະນາ ແລະ ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ

ການພັດທະນາ ແລະ ການອະນຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໝາຍເຖິງຂະບວນການກ່ຽວກັບການປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ຮັກສາຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຢູ່ໄດ້ແກ່ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງປະ ຫັວດສາດ, ບູຮານສະຖານ, ສາດສະໜາສະຖານຕະຫຼອດຈົນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ກິດຈະກຳ ຕ່າງໆໃຫ້ຍັງຄົງມີຄວາມງົດງາມ ແລະ ມີຄຸນຄ່າສືບຕໍ່ໄປ.

3.1 ຂໍ້ຄຳນຶງເຖິງການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ

- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຕໍ່ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄຸນຄ່າສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ວັດທະນະທຳໃນແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ຢູ່ໃນແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງສິ່ງກໍ່ສ້າງໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.
- ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວອື່ນໆໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ.

3.2 ການອະນຸລັກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ

3.2.1 ປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍ.

ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນໄດ້ແກ່: ການລັກລອບຕັດ ໄມ້ທຳລາຍປ່າ, ໄຟໄໝ້, ຝ້າຝາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມ. ໃນການປ້ອງກັນນັ້ນອາດຈະເຮັດໄດ້ໃນບາງກໍລະນີເທົ່ານັ້ນ ໂດຍໃຊ້ກົດໝາຍເປັນເຄື່ອງມືໃນການດຳເນີນງານອະນຸລັກຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຫາວິທີການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວທຳມະຊາດເຫຼົ່າເສຍຫາຍໂດຍຫ້າມຕັດຫັກ, ຂີດຂຽນໃສ່ຕົ້ນໄມ້, ໜ້າຜາ, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ທຳຮ້າຍສັດ ແລະ ຄວນນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງອຳນວຍສະດວກທີ່ທາງການຈັດໄວ້ຢ່າງປະຢັດເປັນຕົ້ນ.

3.2.2 ບໍ່ປັບປຸງສະຖານທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ.

ໃນບໍລິເວນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ບໍ່ຄວນຈະມີການປັບປຸງສະຖານທີ່ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຫຼາຍເກີນໄປເພາະຈະເຮັດໃຫ້ເສຍຄວາມເປັນທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ການສ້າງສຳນັກງານ, ອາຄານບ້ານຝັກ, ຮ້ານອາຫານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ. ຖ້າຫາກບໍ່ຈຳເປັນບໍ່ຄວນສ້າງຂຶ້ນຖ້າຈະສ້າງຄວນອອກແບບໃຫ້ກົມກືນກັບທຳມະຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ.

3.2.3 ການປະຕິບັດກັບກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບ

ສະຖາທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດທຸກແຫ່ງຈະຕ້ອງມີຂໍ້ກຳນົດທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງປະຕິບັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄວບຄຸມດູແລຈຶ່ງຕ້ອງກຳກັບ ແລະ ໝັ້ນກວດກາເພີ່ມໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ແລະ ລົງໂທດຜູ້ທີ່ຜ່າຜິນ.

3.2.4 ແຕ່ງຕັ້ງກຳລັງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ພຽງພໍ

ການແຕ່ງຕັ້ງກຳລັງເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຮັກສາສະຖານທີ່ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກພຽງພໍ ແມ່ນເປັນສິ່ງສຳຄັນຖ້າຫາກຂາດແຄນເຈົ້າໜ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວລະເມີດຂໍ້ບັງຄັບໄດ້ເພາະນັກທ່ອງທ່ຽວຈະມີສະພາບພູມຫຼັງທີ່ຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ບາງຈຳນວນມີເປົ້າໝາຍມາລັກງັດແງ່ເອົາສິ່ງສຳຄັນເຮັດໃຫ້ຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວໝົດໄປດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ພຽງພໍ.

3.2.5 ການຮັກສາຄວາມສະອາດ

ການຮັກສາຄວາມສະອາດຖືວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີອຸປະກອນຮັບຮອງຂີ້ເຫຍື້ອໃຫ້ພຽງພໍ, ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບປັດກວດຮັກສາຄວາມສະອາດຢູ່ສະເໝີ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼືຜູ້ອາໄສໃນບໍລິເວນໃກ້ຄຽງຄວນຮ່ວມ ມືໃນການຮັກສາຄວາມສະອາດຊ່ວຍກັນຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຂາດຄວາມສວຍງາມ ແລະ ໝົດຄຸນຄ່າ.

3.2.6 ການປະຊາສຳພັນ

ການປະຊາສຳພັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດຈຸດປະສົງຫຼັກກໍ່ຄື: ເພື່ອເຊີນຊວນໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າມາໃຊ້ບໍລິການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອການຂ່າວຄວາມຮ່ວມມືຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຊ່ວຍກັນຮັກສາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວເອົາໄວ້ການປະຊາສຳພັນຈະເຮັດໄດ້ຫຼາຍທາງເຊັ່ນ: ທາງໜັງສືພິມ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະທັດເຊິ່ງສື່ເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີສຳລັບຜູ້ເຂົ້າໄປໃຊ້ບໍລິການສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງນັ້ນ. ນອກຈາກນີ້ການເຮັດຄູ່ມືເພື່ອແນະນຳສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດຈະເອົາອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຂຶ້ນ.

3.3 ການອະນຸລັກທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ

3.3.1 ອອກກົດໝາຍຄວບຄຸມ

ການອອກກົດໝາຍຄວບຄຸມເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫຼາຍເພາະເປັນເຄື່ອງມືຂອງລັດຖະບານວາງອອກເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການອະນຸລັກຮັກສາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳໄດ້ຮັບຜົນດີເຊັ່ນ: ການອອກກົດໝາຍຄວບຄຸມການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນເຂດບູຮານສະຖານ, ບູຮານວັດຖຸ...

3.3.2 ຈັດເຈົ້າໜ້າທີ່ດູແລຢ່າງພຽງພໍ

ສະຖານທີ່ທາງວັດທະນະທຳມີຄຸນຄ່າຢ່າງຍິ່ງຈຶ່ງຈຳຕ້ອງໄດ້ບຳລຸງຮັກສາ ແລະເບິ່ງແຍງເປັນຢ່າງດີເຊິ່ງເປັນພາລະໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຈະຕ້ອງດູແລໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ນັກທ່ອງທ່ຽວບາງຄົນອາດສວຍໂອກາດລະເມີດຂີ້ບັງຄັບໄປທຳຮ້າຍຕໍ່ຊັບສິນທາງວັດທະນະທຳໄດ້ຮັບຜົນຕົວເຊັ່ນ: ການອອກກົດໝາຍຄວບຄຸມການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນເຂດບູຮານ, ບູຮານວັດຖຸ.

3.3.3 ການບຸລະນະສ້ອມແປງ

ການເຊື່ອມໂຊມຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳບໍ່ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຕົວມັນເອງຕາມທຳມະຊາດຊາດ ຫຼື ການກະທຳຂອງມະນຸດກໍຕາມມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ບຳລຸງຮັກສາ ແລະສ້ອມແຊມສ່ວນທີ່ຜຸຜັງໃຫ້ຄົງສະພາບເດີມໂດຍພະຍາຍາມລະດົມທຶນຈາກພາກລັດ ແລະເອກະຊົນໃສ່ກັນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເປັນເຈົ້າຂອງໃນການດຳເນີນງານການປະຕິສັງຂອນຮ່ວມກັນເມື່ອລົງມືປະຕິສັງຂອນນັ້ນຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງປະນີດເພື່ອໃຫ້ບູຮານສະຖານຍັງຄົງຄຸນຄ່າທາງປະຫວັດສາດ, ບູຮານຄະດີ ແລະສິລະປະເອົາໄວ້.

3.3.4 ການເກັບຮັກສາຢ່າງປອດໄພ

ສິລະປະວັດຖຸ ຫຼື ບູຮານວັດຖຸເປັນຂອງມີຄ່າສູງ ແລະມີບາງອັນມີຂະໜາດບໍ່ໃຫຍ່ປານໃດຈຶ່ງສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ມັກໄດ້ລັກມາເປັນຂອງສ່ວນຕົວດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຈັດສະຖານທີ່ ທີ່ປອດໄພໃນການເກັບຮັກສາສິ່ງເລົ່ານັ້ນ ແລະກຳນົດເອົາສິມບັດຂອງຊາດມາລວມກັນໄວ້ໃຫ້ເປັນລະບຽບເພື່ອສະດວກໃນການສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຢາກສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ສ່ວນໃຫຍ່ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳຈະຖືກນຳມາເກັບໄວ້ໃນຫໍຝັຜິຕະພັນ.

3.3.5 ການສຳຫຼວດເພີ່ມເຕີມ

ການສຳຫຼວດຄົ້ນຫາສະຖານທີ່ ທີ່ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຮັດເພາະມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳຍັງມີອີກຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຂຸດຄົ້ນອອກມາຖ້າຫາກມີການສຳຫຼວດກວດພົບແລ້ວຄວນນຳມາເກັບລວບລວມໄວ້ໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງສິ່ງເລົ່ານີ້ຈະເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເດີນທາງເຂົ້າມາແວ່ຊົມເປັນຈຳນວນຫຼາຍ.

3.3.6 ການໃຫ້ການສຶກສາ

ການໃຫ້ການສຶກສາອົບຮົມແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ, ສົນໃຈ ແລະປະຊາຊົນໂດຍທົ່ວໄປເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນເພາະການອະນຸລັກຮັກສາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳຈະໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ມີການຮ່ວມມືຮ່ວມໃຈຈາກບຸກຄົນທຸກຝ່າຍ ແລະທຸກລະດັບ, ໃນການສຶກສາອົບຮົມຕ້ອງມີການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ໃນການອະນຸລັກຮັກສາ, ປຸກຝັງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມສຳນຶກ ແລະເບິ່ງເຫັນຄຸນຄ່າຂອງມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ.

3.3.7 ການປະຊາສຳພັນ

ການປະຊາສຳພັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫຼາຍເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະເຊື່ອມໂຊມ ໃຫ້ຜູ້ສົນໃຈເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນສະຖານທີ່ທາງວັດທະນະທຳຖ້າສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວຫາກບໍ່ມີຜູ້ທ່ຽວຊົມມັນກໍຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າປານໃດ. ນອກຈາກນີ້ການປະຊາສຳພັນຍັງຊ່ວຍປຸກລະດົມໃຫ້ບຸກຄົນທົ່ວໄປຮ່ວມມືຮ່ວມໃຈໃນການອະນຸລັກມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳເອົາໄວ້, ການປະຊາສຳພັນນັ້ນຈະເຮັດອອກມາໃນຮູບແບບແຜ່ນພັບ, ລົງໂຄສະນາຕາມໜັງສືຜິມ, ວາລະສານ, ວິທະຍຸ ແລະໂທລະທັດເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳແຫ່ງນັ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ.

3.4 ອຸປະສັກໃນການພັດທະນາ ແລະ ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ

ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວບາງແຫ່ງໄດ້ເຊື່ອມສະພາບ ແລະ ລົດຄວາມສໍາຄັນລົງໄປເຊັ່ນ: ຖືກທໍາລາຍ, ເກີດມີມົນລະພິດຕາມແມ່ນໍ້າເຮັດໃຫ້ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼຸດລົງຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸລັກ ແລະ ພັດທະນາສະຖານທີ່ ທ່ອງທ່ຽວຕະຫຼອດຈົນມີການອອກກົດໝາຍຕ່າງໆແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການພັດທະນາ ແລະ ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວຍັງຄົງມີບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຫຼາຍປະການເຊັ່ນ:

- ຜົນກະທົບຈາກໄພທໍາມະຊາດເຊັ່ນ: ໄຟໄໝ້ປ່າ, ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທໍາທະຊາດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆເຊັ່ນ: ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ທົ່ວທັດທີ່ສວຍງາມຖືກທຸລາຍ, ບູຮານສະຖານບາງແຫ່ງຖືກນໍ້າກັດເຊາະທໍາລາຍເປັນຕົ້ນ.
- ຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາປະເທດທາງດ້ານຕ່າງໆອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ທາງການກະສິກໍາເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ປ່າຖືກທໍາລາຍ, ການສ້າງເຂື່ອນເຮັດໃຫ້ທົ່ວທັດທໍາມະຊາດຖືກທໍາລາຍ, ການສ້າງຖະໜົນຫົນທາງ ຫຼື ສ້າງສິ່ງກໍ່ສ້າງຢູ່ໃກ້ກັບບູຮານສະຖານອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການຜຸຜັງ ຫຼື ຝັງທະລາຍໄດ້.
- ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງວັດຖຸບູຮານ ຫຼື ສິລະປະອັນງົດງາມ ແລະ ມີຄ່າເປັນສິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດກາລັກລອບຄ້າຂາຍ ແລະ ຊຸດຄົ້ນຫາວັດຖຸມີຄ່າອອກໄປຈຳໜ່າຍໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຜົນເສຍຫາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.
- ຂາດກຳລັງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ອະນຸລັກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້າຫາກເບິ່ງແຍງບໍ່ທົ່ວເຖິງປະກອບກັບການຂາດຄວາມຮ່ວມມືຈາກປະຊາຊົນ ຫຼື ນັກທ່ອງທ່ຽວໃນດ້ານການອະນຸລັກເຊັ່ນ: ການຮັກສາ ຄວາມສະອາດ ຫຼື ການຊ່ວຍກັນດູແລຮັກສາຊັບພະຍາກອນທາງການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຄົງຢູ່ໃນສະພາບເດີມ.
- ຂາດງົບປະມານມາໃຊ້ໃນການພັດທະນາ ແລະ ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວເຊັ່ນ: ການຈັດເຈົ້າໜ້າທີ່, ການຈັດຫາເຄື່ອງໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ການບຸລະນະປະຕິສັງຂອນເປັນຕົ້ນ.

ບົດທີ 6

ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ ສ ປ ປ ລາວ

1. ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ

1.1 ມູມິປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ໜຶ່ງໃນປະເທດທີ່ຢູ່ໃນແຫຼມອິນດູຈີນ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 236.800 ກິໂລແມັດ, ຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງເສັ້ນຂະໜານທີ 13 ອົງສາ 54 ເໜືອ ຫາ 22 ອົງສາ 30 ລົບດາ ເໜືອ ແລະ ລະຫວ່າງເສັ້ນແວງທີ 100 ອົງສາ 05 ລົບດາ ຕາເວັນອອກ ຫາ 107 ອົງສາ 38 ລົບດາ ຕາເວັນອອກ ແລະ ມີຊາຍແດນຕິດກັບປະເທດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຢູ່ຄື:

- ພາກເໜືອຕິດກັບ ສປປ ຈີນ ຍາວ 505 ກິໂລແມັດ
- ພາກຕາເວັນອອກຕິດກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ຍາວ 2.069 ກິໂລແມັດ.
- ພາກໃຕ້ຕິດກັບລາຊະອານາຈັກກຳປູເຈຍ ຍາວ 535 ກິໂລແມັດ.
- ພາກຕາເວັນຕົກຕິດກັບລາຊະອານາຈັກໄທ ຍາວ 1.835 ກິໂລແມັດ.
- ພາກຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ຕິດກັບສະຫາພາບມຽນມາ ຍາວ 236 ກິໂລແມັດ.

ຮູບແຜນທີ່ປະເທດລາວ

ປະເທດລາວເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ, ມູມິ ແລະ ມູຜຽງຫຼາຍຄື: ກວມເອົາ 4/5 ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ. ທາງພາກເໜືອເປັນພື້ນທີ່ສູງເປັນພູຜາທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ, ມີສາຍພູຫຼວງເປັນຊາຍແດນລະຫວ່າງລາວກັບຫວຽດນາມ ແລະ ມີສາຍນ້ຳຂອງກັນຝົມແດນລະຫວ່າງລາວກັບໄທ. ພູມສັນຖານປະເທດລາວແບ່ງອອກເປັນ 2 ເຂດໃຫຍ່ໆດັ່ງນີ້:

❖ ພາກເໜືອ

ເປັນເຂດພູຜາທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ຕັດຜ່ານໄປມາໄດ້ຍາກເຊິ່ງລວມມີພູ, ພູຝຽງ ແລະ ຮ່ອມເລິກ ແລະ ຍັງເປັນເຂດພູມສັນຖານສູງກວ່າໝູ່ໃນລາວອີກດ້ວຍ (ຈອມພູທີ່ສູງກວ່າໝູ່ແມ່ນພູເບ້ຍ 2.820 ມ).

❖ ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້

ປະກອບດ້ວຍສາຍພູຫຼວງ ແລະ ພູຝຽງ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຜື່ນທີ່ຄ້ອຍງ່ຽງໄປຫາທົ່ງພຽງແຄມແມ່ນ້ຳຂອງ, ພູຝຽງທີ່ສຳຄັນໄດ້ແກ່ພູຝຽງນາກາຍ, ກະລຶມ, ຕະໂອ້ຍ, ບໍລິເວນ..... ແລະ ທົ່ງພຽງໃຫຍ່ໆກໍມີທົ່ງພຽງວຽງ ຈັນ, ທົ່ງພຽງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ທົ່ງພຽງຈຳປາສັກ.

ຈາກນັ້ນ, ສະຖານະພູມິປະເທດທີ່ເປັນພູເຂົາ ແລະ ມີແມ່ນ້ຳຂອງໄຫຼຜ່ານຄົດລ້ຽວແຕ່ເໜືອ ຫາ ໃຕ້ ໄປ ຕາມພູ ແລະ ທົ່ງພຽງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີໜ້າຜາ, ນ້ຳຕົກຕາດ ແລະ ແກ້ງຕ່າງໆກໍໃຫ້ເກີດມີພູມິປະເທດທີ່ສວຍງາມ ຕະຫຼອດຈົນມືຜື່ນທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນຈຶ່ງເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ສຳຄັນ.

1.2 ພູມອາກາດ

ປະເທດລາວຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມມໍລະສຸມອຸນຫະພູມສະເລ່ຍໝົດປີ ລະຫວ່າງ 25-26 ອົງສາ ເຊ, ເດືອນທີ່ໜ້າວກວ່າໝູ່ແມ່ນເດືອນທັນວາ ແລະ ເດືອນມັງກອນ ອຸນຫະພູມ 20-21 ອົງສາເຊ ແລະ ເດືອນ ທີ່ຮ້ອນກວ່າໝູ່ແມ່ນເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນພຶດສະພາ ອຸນຫະພູມ 28-42 ອົງສາເຊ ແລະ ມີພຽງແຕ່ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ.

- ລະດູຝົນ: ເລີ່ມແຕ່ຕົ້ນເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ທ້າຍເດືອນຕຸລາ, ໃນລະດູຝົນນີ້ອາກາດຢຶ່ງຮ້ອນຜູ້ຄົນຍິ່ງຄິດ ເຫັນຕົ້ນໄມ້, ຖ້າໄດ້ອາບນ້ຳ ແລະ ໄດ້ຊື່ນຮົ່ມໄມ້ໃຫຍ່ກໍຈະເຮັດໃຫ້ເຢັນການສະບາຍໃຈ ເພາະສະນັ້ນແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວຢູ່ເມືອງລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບໃນລະດູນີ້ຈຶ່ງແມ່ນປະເພດປ່າໄມ້ ແລະ ນ້ຳຕົກເພາະນ້ຳ ຕົກທຸກແຫ່ງຈະງົດງາມເພາະມີນ້ຳຫຼາຍ. ນອກຈາກນີ້ການທ່ອງທ່ຽວໃນລະດູຝົນຍັງເໝາະແກ່ການທ່ຽວຊົມ ສະຖານທີ່ທາງວັດທະນະທຳເຊັ່ນ: ບູຮານສະຖານ, ພິພິຕະພັນສະຖານ, ສູນການຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

- ລະດູແລ້ງ: ເລີ່ມແຕ່ເດືອນພະຈິກ ຫາ ເດືອນເມສາ ໃນໄລຍະນີ້ທ້ອງຟ້າແຈ່ມໃສ ແລະ ອາກາດກໍ່ແຫ້ງ.

ສະນັ້ນ, ສຳລັບການທ່ອງທ່ຽວໃນລະດູນີ້ແມ່ນເໝາະແກ່ການເດີນປ່າ, ຂຶ້ນພູເຂົາ ແລະ ປີນຜາເພາະສະ ດວກໃນການເດີນທາງ.

1.3 ແຫຼ່ງນ້ຳ

ຄົນລາວມັກດຳລົງຊີວິດຕິດຝັນກັບນ້ຳໂດຍມີແມ່ນ້ຳເປັນຫຼັກ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ. ທັງໝົດ ປະກອບເປັນສາຍນ້ຳທີ່ຫຼໍ່ລ້ຽງແຜ່ນດິນລາວໃຫ້ຊຸ່ມຊື່ນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ, ປັດຈຸບັນນ້ຳບໍ່ພຽງແຕ່ມີບົດບາດ ໃນການກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ໂດຍສະເພາະໄຟຟ້ານ້ຳຕົກເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີຄຸນປະໂຫຍດອັນມະຫາສານ ຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວອີກດ້ວຍ, ຄຳຂວັນການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວກໍໃຊ້ນ້ຳເປັນສີ່ ປະເທດລາວກໍເປັນອັນຍະ ມະນີແມ່ນ້ຳຂອງ ບັນດາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຢ່າງສູງສຸດໃນລາວລ້ວນ ແຕ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນ້ຳ.

ສາຍນ້ຳທາເປັນຫົວໃຈໃນການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກໃນເຂດປ່າສະຫງວນນ້ຳຫ້າ, ດອນຊາວກາງ ແມ່ນ້ຳຂອງຢູ່ເມືອງຫ້ວຍຊາຍ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ເປັນໜຶ່ງທີ່ໝາຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ທັດສະນີຍະພາບຂອງສອງ ຝາກຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງຈາກ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຜ່ານ ເມືອງປາກແບ່ງ (ອຸດົມໄຊ) ເຖິງບໍ່ແກ້ວຈະເປັນທີ່ຕິດໃຈ ຂອງຜູ້ພົບເຫັນ, ສຳລັບທີ່ເມືອງມໍລະດົກໂລກຫຼວງພະບາງ ແມ່ນ້ຳຄານເປັນທີ່ຊ່ວງເຮືອໃນຍາມບຸນ ເຂົ້າປະດັບດິນ, ສ່ວນນ້ຳຂອງເປັນທັງສະເໜ່ ແລະ ເສັ້ນທາງນຳນັກທ່ອງທ່ຽວໄປສູ່ປາກອູ-ຖ້ຳຕິ່ງ, ຂະນະທີ່ ສານນ້ຳອູ-ໜອງຂຽວ, ນ້ຳຕົກຕາດກວາງຊີ, ຕາດແສ້ກໍ່ມີສະເໜ່ຫຼາຍ, ເມືອງວັງວຽງກໍ່ມີນ້ຳຊອງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນນັກທ່ອງທ່ຽວເລືອກກັນທີ່ຈະໄປຊົມອາຫານ ແລະ ພັກຜ່ອນຢູ່ສ່ວນສາທາລະນະແຄມ ຂອງ. ສ່ວນການໄດ້ຊົມ ແລະ ສຳຜັດມະຫານະທີສີຝັນດອນ ຄອນພະເພັງ, ນ້ຳຕົກຕາດຝານ, ອຸທິຍານພູຜາສຸກ , ຕາດເລາະ ກໍ່ລ້ວນແລ້ວເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງນ້ຳທີ່ໜ້າສົນໃຈ.

ນ້ຳຕົກຕາດຄອນພະເພັງ ແຂວງຈຳປາສັກ

ຮູບພາບນ້ຳຕົກຕາດຝານ ເມືອງປາກຊອງ ແຂວງຈຳປາສັກ

1.4 ປະເພດສັດປ່າ

- ສັດປ່າ: ສປປ ລາວ ເປັນເຂດໜຶ່ງຂອງໂລກທີ່ຍັງມີສັດປ່າຫຼາຍ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ, ມີທັງສັດທີ່ຍັງເຫຼືອໜ້ອຍຢູ່ໃນໂລກເຊັ່ນ: ຊ້າງ, ເສືອ, ງົວບາ, ຄວາຍປ່າ, ເໝືອຍ ແລະ ອື່ນໆ. ທັງນີ້ຍ້ອນວ່າທຳມະຊາດຂອງປະເທດລາວ ໂດຍທົ່ວໄປ ຍັງຖືກຮັກສາຕາມລັກສະນະອັນດັ້ງເດີມຂອງມັນຢູ່ນັ້ນເອງ. ບັນດາສັດປ່າເຫຼົ່ານີ້ນອກຈາກຈະເປັນສິ່ງປະດັບໃຫ້ທຳມະຊາດມີຊີວິດຊີວາຍັງເປັນຊັບພະຍາກອນທ່ອງທ່ຽວທີ່ໜ້າສຶກສາອັນໜຶ່ງ ທີ່ສາມາດດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຢ່າງດີເປັນຕົ້ນ: ແມ່ນສັດຢາຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ເຊັ່ນ: ກະທົງ, ຊ້າງ, ລົງ, ຄ່າງ....
- ປ່າໄມ້: ປະເທດລາວມີປ່າໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນຫຼາຍແຫຼ່ງທີ່ເປັນສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ ເຊິ່ງປົກຄຸມພື້ນທີ່ປະມານ 41% ຂອງພື້ນທີ່ທົ່ວປະເທດ, ປ່າໄມ້ເມືອງລາວປະກອບດ້ວຍໄມ້ນານາຊະນິດ ແລະ ມີໄມ້ຢ່າງດີເຊິ່ງມີອາຍຸເກີນກວ່າ 100 ປີ. ການທ່ອງທ່ຽວປ່າສຳຜັດຊີວິດທຳມະຊາດຈະເປັນລາຍການທ່ອງທ່ຽວໜຶ່ງທີ່ໜ້າຕື່ນຕາ ເຊັ່ນ: ທ່ຽວຊົມປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດພູເລີຍ ແຂວງຫົວພັນ, ປ່າສະຫງວນນ້ຳທ້າ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ເຂດປ່າສະຫງວນພູເຂົາຄວາຍເປັນຕົ້ນ.

ຮູບພາບສັດປ່າບາງຊະນິດ ໃນ ສປປ ລາວ

ຮູບພາບສັດປ່າບາງຊະນິດ ໃນ ສປປລາວ

ຮູບພາບສັດປ່າບາງຊະນິດ ໃນ ສປປ ລາວ

ຮູບພາບປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ມູເລີຍ ແຂວງຫົວພັນ

ປ່າສະຫງວນນ້ຳທ້າ (ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ)

2. ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳ

2.1 ບູຮານສະຖານ ແລະ ບູຮານວັດຖຸ

ແມ່ນບ່ອນ ຫຼື ສະຖານທີ່ບ່ອນໃກ້ບ່ອນໜຶ່ງ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດ, ເປັນວັດທະນະທຳທາງວັດຖຸເຊິ່ງຄົນລາວໄດ້ເຄົາລົບນັບຖືເປັນເວລາດົນນານ.

- ບູຮານສະຖານ: ເປັນສະຖານທີ່ສຳຄັນທີ່ສ້າງມາເປັນເວລາດົນນານ, ເປັນສະຖານທີ່ເກົ່າແກ່ເຊິ່ງສະແດງເຖິງວັດທະນະທຳໃນຍຸກໃດຍຸກໜຶ່ງທີ່ສົມຄວນແກ່ການອະນຸລັກເຊັ່ນ: ຜາສາດຫີນວັດພູຢູ່ແຂວງຈຳປາສັກ, ກຸ່ມເສົາຫີນຢູ່ເມືອງຫົວເມືອງ ແຂວງຫົວພັນ, ກຸ່ມໄຫຫີນຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງເປັນຕົ້ນ.

ທົ່ງໄຫຫີນຊຽງຂວາງ: ເປັນແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ສຳຄັນຂອງ ຊຽງຂວາງ ຊາວບ້ານໄປພົບເຂົ້າລະຫວ່າງໄປຫາເຄື່ອງປ່າ ແລະ ລ່າສັດ. ຊຶ່ງມີຮູບຊົງຄ້າຍໄຫເຮັດດ້ວຍຫີນຊາຍນີ້ມີຂະໜາດນ້ອຍຈົນເຖິງຂະໜາດໃຫຍ່ມີຂະໜາດເສັ້ນຜ່າສູນກາງ ແລະ ຄວາມສູງໂດຍສະເລ່ຍ 1.5 ແມັດ ນ້ຳໜັກຫລາຍທີ່ສຸດເຖິງ 15 ໂຕນ ແລະ ໜ່ວຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໜັກປະມານ 40-50 ກິໂລກຣາມ ກະຈັດກະຈາຍ ຢູ່ໃນບໍລິເວນ ເຂດເມືອງໂພນສະຫວັນ ແລະ ຍັງມີບ່ອນອື່ນໆອີກ. ໃນແຂວງຊຽງຂວາງ ອີກຫລາຍແຫ່ງນຳກັນ ໄຫຫີນສ່ວນຫຼາຍສະກັດ ມາຈາກຫີນຊາຍ ທີ່ຫ່າງໄກໃນທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ມີຢູ່ຫລາຍໜ່ວຍ ທີ່ມີຮ່ອງຮອຍການເກືອກລາກມາຈາກບ່ອນອື່ນບາງໄຫ ມີລັກສະນະ ແກະສະຫຼັກຍັງບໍ່ສຳເລັດກຳມີ ນອກຈາກນີ້ຍັງຄົ້ນພົບໂຄງກະດູກມະນຸດໃນໄຫບາງໜ່ວຍ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງຢືນຢັນການໃຊ້ຫີນໃນພິທີຝັງສິບໄດ້ຢ່າງດີສ່ວນແຜ່ນຫີນມົນໆ ຄ້າຍຝາປິດຊຶ່ງພົບຢູ່ໃກ້ໆ ກັບໄຫຫີນນັ້ນໜ້າຈະເປັນແຜ່ນຫີນທີ່ໃຊ້ປິດໄຫຫີນໃນຂະນະປະກອບພິທີ. ອ້ອມຮອບໄຫຫີນພົບລູກປັດຈາກຈີນເຄື່ອງປະດັບຂອງຊົນເຜົ່າໄຫ ແລະ ຮູບສຳລິດຂອງວຽດນາມ ຈຶ່ງພິຈາລະນາໄດ້ວ່າ ຊົນເຜົ່າ ທີ່ສ້າງໄຫຫີນຂຶ້ນມານີ້ ຈະຕ້ອງມີຄວາມຈະເລີນ ແລະ ອາລິຍະທຳສູງ ແລະ ມີການຕິດຕໍ່ຄ້າຂາຍໄປຫ້ວຽດນາມພາກແຖວນີ້ດ້ວຍ

ນັກບຸຮານຄະດີລ້ຽນຫລັງໆ ລົງຄວາມເຫັນວ່າ ເຈົ້າຂອງອາລີຍະທຳນີ້ ອາດຈະເປັນຝີມືຂອງພວກຈາມໃນ ຫວຽດນາມ ທີ່ຫລົ່ມສະຫລາຍໄປແລ້ວ ຫລື ເປັນຝີມືຂອງຊາວລາວເທິງ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຂວງອັດຕະປື ທາງ ທິດຕະວັນອອກສຽງໃຕ້ ຂອງປະເທດລາວ ຕິດກັບຊາຍແດນປະເທດກຳປູເຈຍ ສຳລັບທົ່ງໄຫຫີນນີ້ ຖະໜົນ ເຂົ້າເຖິງສະດວກ ໃນເຂດໂພນສະຫວັນ ແຂວງຊຽງຂວາງ ຊຶ່ງທາງລັດຖະບານ ໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດອອກໝົດ ແລ້ວ ທຸ່ງໄຫຫີນ ມີຢູ່ສາມກຸ່ມນຳກັນຄື:

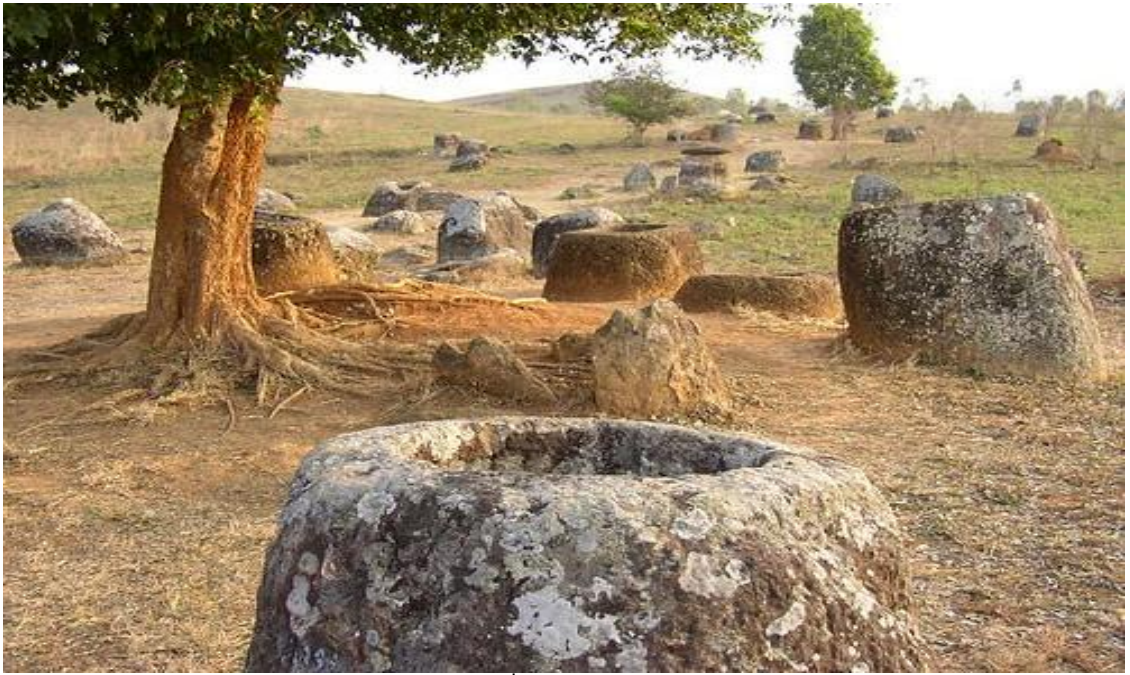
- ກຸ່ມທີ 1 ຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກຕົວເມືອງໂພນສະຫວັນ ທາງທິດຕະວັນອອກສຽງໃຕ້ ໄປທາງເມືອງຄູນເມືອງ

ຫຼວງເກົ່າໄລຍະທາງປະມານ 7.5 ກິໂລແມັດ ມີໄຫຫີນກະຈັດກະຈາຍ ຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າປະມານ 200 ໜ່ວຍ ແລະ ມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າໃນກຸ່ມອື່ນໆ ໜ່ວຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕັ້ງຢູ່ໃນນພູທາງດ້ານຂວາມີ ປາກໄຫຫີນໜ້າໄປ ທາງສະໜາມບິນທົ່ງໄຫຫີນ ບໍລິເວນທີ່ຕັ້ງໄຫຫີນນີ້ເປັນຈຸດຊົມວິວທີ່ສວຍງາມອີກແຫ່ງໜຶ່ງເພາະສາມາດເບິ່ງ ເຫັນສະໜາມບິນທົ່ງໄຫຫີນ ກອງບັນຊາການກອງທັບອາກາດລາວ ຕົວເມືອງໂພນສະຫວັນ ສ່ວນທາງດ້ານ ຂວາມີຈະມີຂັ້ນໄດປູນ ຢ່າງລົງໄປຍັງທົ່ງໄຫຫີນອີກຈຸດໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຫລາຍກວ່າໃນຈຸດຊົມວິວແຫ່ງນີ້ ຈາກຈຸດ ຊົມວິວໄປທາງຊ້າຍມີຈະເຫັນໄຫຫີນ ຈຳນວນນັບສິບໆໜ່ວຍ ວາງລຽງລາຍຢູ່ເຕັມທົ່ງຫຍ້າ ຖັດມາທາງດ້ານ ຊ້າຍມີຂອງທົ່ງໄຫຫີນ ຈະພົບຖ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງ ມີແສງແດດສາດສ່ອງລົງມາ ພາຍໃນຖ້ຳມີລັກສະນະ ເປັນປ່ອງມື ຄວາມສູງປະມານ 60 ແມັດ ລັກສະນະພາຍໃນຖ້ຳບໍ່ເລິກປານໃດ ສາມາດບັນຈຸຄົນໄດ້ 50-60 ຄົນ ຖ້ຳແຫ່ງ ນີ້ເຄີຍໃຊ້ເປັນທີ່ຫລົບໄພສົງຄາມຂອງຊາວເມືອງຊຽງຂວາງ ຍາມເມື່ອເຮືອບິນ ມາຖິ້ມລະເບີດ ພ້ອມກັບໃຊ້ ເປັນຄັ້ງເກັບອາວຸດ ແລະ ເຊື້ອເຝິງ ເມື່ອສົງຄາມອິນດູຈີນທີ່ຜ່ານມາ ບໍລິເວນໂດຍຮອບທົ່ງໄຫຫີນເທິງຈຸດຊົມ ວິວ ຈະພົບຮ່ອງຮອຍການຂຸດເປັນເດີ່ນ ເປັນແນວຍາວເພື່ອປ້ອງກັນການໂຈມຕີທາງອາກາດ ແລະ ຊຸມຫຼົບ ລະເບີດຂະໜາດໃຫຍ່ຫລາຍຊຸມ ຕະຫລອດຈົນຮ່ອງຮອຍທີ່ໄຫຫີນແຕກກະຈາຍອັນເປັນຜົນມາຈາກຝູງ ເຮືອບິນ ບີ 52 ຂອງອະເມຣິກາ

- ກຸ່ມທີ 2 ຄືກຸ່ມໄຫຫີນພູສະລາໂຕ ຢູ່ຖັດມາຈາກເມືອງໂພນສະຫວັນລົງມາທາງທິດໃຕ້ ປະມານ 25

ກິໂລແມັດຄອບຄຸມພື້ນທີ່ໂນນພູສອງໜ່ວຍ ຈະເບິ່ງເຫັນໄຫຫີນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າປະມານ 94 ໜ່ວຍ.

- ກຸ່ມທີ 3 ກຸ່ມໄຫຫີນລາດຄ່າຍ ຢູ່ຖັດລົງມາຈາກກຸ່ມໄຫຫີນພູສະລາໂຕ ປະມານ 10 ກິໂລແມັດ ປະກອບ ດ້ວຍໄຫຫີນປະມານ 150 ໜ່ວຍ ກະຈາຍຢູ່ເທິງໂນນພູໜ່ວຍນ້ອຍ ເບິ່ງລົງມາເຫັນວິວ ທົ່ງຮາບ ຂອງທ້ອງ ທົ່ງທ້ອງນາຂອງ ບ້ານຊຽງດີ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງໂນນພູໜ່ວຍຕໍ່ໄປ ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ

(ຮູບພາບ ທົ່ງໄຫຫີນ ຊຽງຂວາງ)

ວັດຜູ (ພາສາອັງກິດ: Vat Phou) ບູຮານສະຖານວັດຖຸ ຕັ້ງຢູ່ພາກໃຕ້ຂອງລາວທີ່ແຂວງຈຳປາສັກ ຊຶ່ງເປັນແຂວງທີ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບ ປະເທດກຳປູເຈຍ ຫ່າງ ຈາກອັງກວັດປະມານ 200 ກິໂລແມັດ ແລະ ປະມານ 1 ຊົ່ວໂມງ ໄປທາງລົດຈາກປາກເຊ. ວັດຜູຈຳປາສັກໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ໃຫ້ເປັນມໍລະດົກໂລກ ຈາກອົງການ ຢູເນສໂກ (**UNESCO**). ເປັນສະຖາປັດຕະຍະກຳຝັດແຫ່ງໜຶ່ງ ທີ່ມີສິດເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງເປັນ ອາຄານກົກເຄົ້າ ສ້າງຂຶ້ນໃນສັດຕະວັດທີ 6, ຈາກນັ້ນກໍ່ມີການຕໍ່ເຕີມຕາມຍຸກສະໄໝຕໍ່ມາ ຈົນມາເຖິງສັດຕະວັດທີ 15. ວັດຜູເປັນບູຮານສະຖານທີ່ໄດ້ອິດທິພົນ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ມາຈາກຫຼາຍແຫ່ງ ຊຶ່ງລວມມີສິລະປະຂອມ, ອິນດູ ແລະ ພຸດ ຕາມຮ່ອງຮອຍຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ໃນລວດລາຍສິລະປະຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ໃນຂົງເຂດວັດແຫ່ງນີ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮີດ ຄອງ ຫຼື ການເຊື່ອຖື.

ສິ່ງທີ່ຍັງຄົງໄວ້ໃຫ້ເຫັນມາຮອດ ປະຈຸບັນ ຂອງວັດຜູ ທີ່ເລີ່ມສ້າງມາແຕ່ ຈ.ສ 1000 ກໍ່ຄື: ສິລະປະຂອງອິນດູ, ໂດຍມີການເຊື່ອ ຖືເທບພະເຈົ້າຂອງສາສະໜາອິນດູ ຈາກປະກົດການທຳມະຊາດຜູ້ເກົ່າ ຊຶ່ງເປັນຈຸດປະກາຍຫຼັກ ໃນການມາສ້າງວັດຜູ. ສ່ວນປະ ກອບຂອງວັດມີຮູບຊົງໄຕຣມູມ, ເປັນລຳດັບ ຄືມີການຄິດໄລ່ທີ່ຊັດເຈນເຊັ່ນ: ຮ່ອງນ້ຳ ທີ່ສົ່ງນ້ຳສັກສິດ ຍາວຢຽດອອກໄປເຖິງ 10 ກິໂລແມັດ ທີ່ສ້າງດ້ວຍຜູ້ຄົນ ໄດ້ອ້າງໃຫ້ຮູ້ເຖິງການອອກແບບຄັ້ງທຳອິດ ຂອງສັງຄົມຢູ່ໃນປະຫວັດສາດນຳອີກດ້ວຍ. ປັດໃຈ ອື່ນກ່ຽວກັບການມີອຳນາດແຊກແຊງ ລັດຖິອິນດູ ແລະ ການເລືອກສະຖານທີ່ສ້າງວັດຜູ ແມ່ນເລືອກເອົາເສັ້ນຂະໜານທິດຕາ ເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ ເປັນຫຼັກ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຈອມຜູ້ເກົ່າ ຊຶ່ງປະກອບກັບປະກົດການທາງທຳມະຊາດ ຮ່ວມກັບແນວຄິດຂອງພຣະສີວະ ສາສະໜາອິນດູ. ການຖືຕາເວັນຂຶ້ນ ກໍ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບພຣະສີວະ, ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງໄດ້ເກີດມີການເລືອກທິດທາງ ໃຫ້ມັນໄປລວງດຽວກັບທິດຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ. ຫຼັງຈາກຫຼາຍສັດຕະວັດ ຂອງການລີ້ຊ້ອນຢູ່ໃນຄວາມຊຸດໂຊມ, ຖືກປົກປິດໄວ້ຢູ່ໃນປ່າ, ນັກສຳຫຼວດທາງຊາວຝຣັ່ງ, ທ່ານ ອອງ ຣີ ປາກມອງຈີເອ, ຈຶ່ງໄດ້ຄົ້ນພົບ ວັດຜູຄືນອີກໃນປີ 1914. ຫຼັງຈາກໄດ້ຖ່າຍຮູບເອົາສະຖານທີ່ນີ້ ແລ້ວ, ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ແລະ ກໍ່ມີດ ງຽບຫາຍໄປ ໂດຍຄວາມບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່

ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ. ຄວາມສົນໃຈໄດ້ກັບຄືນມາອີກເທື່ອໃໝ່ ໃນກາງປີ 1980 ເວລາທີ່ອົງ ການ ຢູ ເນັດສ໌ໂກ(UNESCO) ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນລົງໄປສຳຫຼວດ ດ້ານບູຮານສະຖານ ຂອງສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້. ການລົງສຳຫຼວດໃນ ເທື່ອນີ້ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການຈົດບັນທຶກເຂົ້າ ເປັນມໍລະດົກພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ມໍລະດົກທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງມີ ເນື້ອໃນວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາ ບູລະນະ ອະນຸຮັກສະຖານທີ່ນີ້ໄວ້ ໃນປີ 2001.

ຜາສາດຫິນວັດພູແປງອອກເປັນ 3 ສ່ວນຄື:

- ປາສາດຊັ້ນລຸ່ມ

ຜາສາດຊັ້ນລຸ່ມ ວັດພູຈຳປາສັກ

ຜາສາດຊັ້ນລຸ່ມ ວັດພູຈຳປາສັກ

ຊາກຂອງບາລາຍສ່ວນໜ້າແຄມບໍ່ນ້ຳ ສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ສະໄໝເຈົ້າບຸນອຸ້ມ ໃນປີ ຄ.ສ1960 ໃຊ້ ສະເດັດໃນພິທີສົງນ້ຳ ແລະ ຊົມປະເພນີແຂ່ງເຮືອ ເຊື່ອມຕໍ່ທາງເດີນຂະໜາບດ້ວຍເສົານາງ ລຽງ ລານດ້ານໜ້າຈະມີພໍ່ຄ້າແມ່ຄ້າ ນຳເອົາດອກໄມ້ທຸບທຽນມາຈຳໜ່າຍ ສ່ວນໂຄປຸລະຊັ້ນ ນອກ ມີບາລາຍຕັ້ງຢູ່ຄຽງຂ້າງກັນ ເປັນມຸມມະຫາຊົນ ສຳລັບຖ່າຍຮູບຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເປັນພາບປະຊາສຳພັນຂອງປາສາດຫິນວັດພູແຫ່ງນີ້ ປະຈຸບັນຢູ່ລະຫວ່າງການ

ບູລະນະ ຊາວບ້ານຈະຮຽກບາລາຍ 2 ຫລັງນີ້ວ່າ “ໂຮງທ້າວ” ແລະ “ໂຮງນາງ” ເປັນເໝືອນກັບ ຜາສາດໃນເມືອງພະນະຄອນທຸກແຫ່ງ ໃຊ້ສຳລັບເຮັດຄວາມສະອາດຊຳລະລ້າງຮ່າງກາຍກ່ອນຂຶ້ນ ໄປບູຊາເທວະສະຖານ.

- ຜາສາດຊຶ້ນກາງ

ຜາສາດຊຶ້ນກາງ

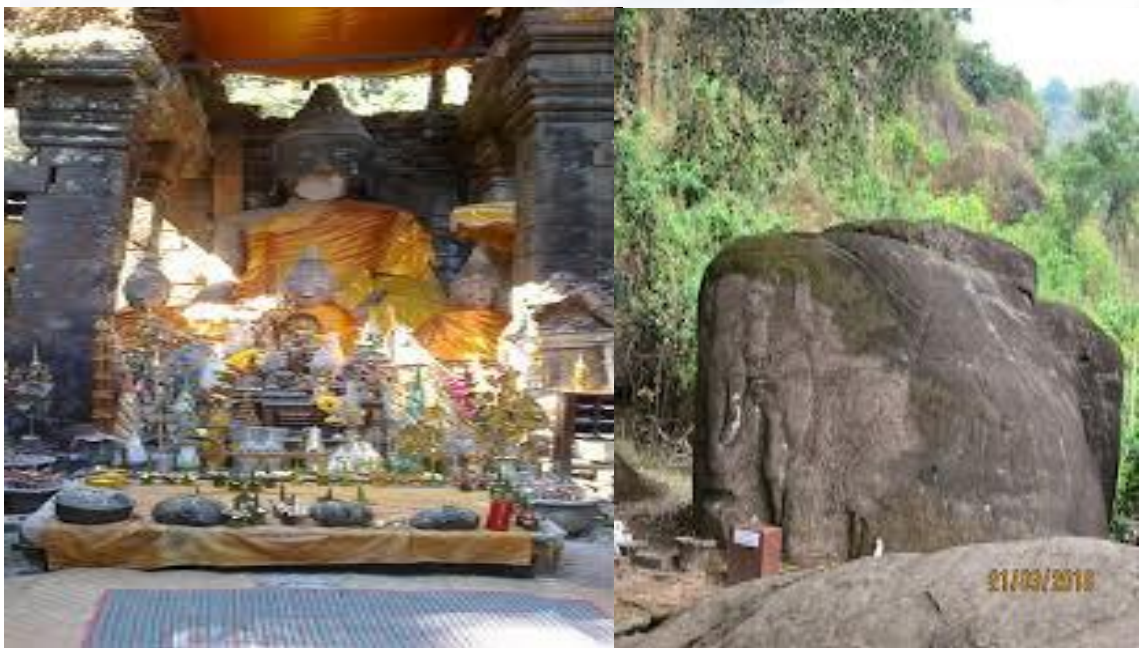
ດ້ານໜ້າຂອງໂຄປູລະຊຶ້ນກາງ ມີຮູບແກະສະຫລັກເທວະຮູບຖືກະບອງ ຊາວບ້ານນຳຜ້າເຫລືອງມາຫົ່ມ ແລະ ກາງສັດ ສະທ້ອນຄວາມເຊື່ອທາງຮິນດູ ເບິ່ງທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ພຸດທະສາດສະຫນາ ຂອງລາວ ຢ່າງຂຶ້ນຂັ້ນໄດສູງຊັນແຄບໆຕ້ອງໃຊ້ມື ແລະ ຕີນປີນ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຂອມ ທີ່ຕ້ອງການ ສະແດງໃຫ້ຜູ້ໄປນະມັດການສະແດງຄວາມເຄົາລົບໂດຍການໝອບຄານຂຶ້ນໄປ ສັກກາລະສິ່ງ ສັກສິດ ສອງຂ້າງທາງເຕັມໄປດ້ວຍຕົ້ນຈຳປາ ຊຶ່ງເປັນດອກໄມ້ປະຈຳຊາດລາວ

- ປາສາດຊຶ້ນເທິງ

ປາສາດຊັ້ນເທິງເມື່ອຜ່ານທະວານບານເຖິງໂຄປຸລະຊັ້ນໃນ ທາງຂຶ້ນມີເທວະຮູບຕັ້ງຢູ່ ຢ່າງຂຶ້ນ
ຖານຫົນຄ້າຍກຳແພງ 7 ຊັ້ນທີ່ມີຄວາມຫມາຍເຖິງສະຫວັນທັງ 7 ຈົນເຖິງປາສາດປະທານສ່ວນເທິງ
ສຸດ ລັກສະນະພາຍນອກຂອງປາສາດເກົ່າແກ່ສ່ວນໜ້າ ແລະ ສ່ວນຍອດຝັງທະລາຍລົງມາ ມີ
ຫລັງຄາສັງກະສີມຸງແທນ ສ່ວນທີ່ຍັງມີຄວາມສົມບູນຄື ທັບຫລັກແກະສະຫລັກເປັນຮູບຜະອິນ ຊຶ່ງ
ຊ້າງເອລາວັນ 3 ສຽນ ດ້ານຂ້າງເປັນຮູບກົນນະລີ ແລະຜະວິລຸນປະທັບຜະຍາຄູດ ວິຈິດສວຍງາມ
ຕາມເສົາປະດັບກອບປະຕູທັງ 2 ຂ້າງມີຮູບແກະສະຫລັກຂອງທ້າວຈັດຕຸໂລກະບານເຫມືອນດັ່ງ
ຍືນຟັກກປະປາສາດ ແລະ ຮູບແກະສະຫລັກນາງອັບສາ ທີ່ກອບທາງດ້ານຕະເວັນອອກບໍລິເວນ
ປ່ອງຢ້ຽມແກະສະຫລັກເປັນລູກໝາກວົດດ້ານໃນຂອງຜາສາດປະດິດສະຖານພະພຸດທະຮູບສຳລິດ
ຂະໜາດໃຫຍ່ ມີໂຕະໝູ່ບູຊາແບບຊາວພຸດ ຕັ້ງຢູ່ດ້ານໜ້າ ສ່ວນດ້ານນອກມີກຸ່ມ
ເຈດີນ້ອຍໆ ສະຫລັກເປັນຮູບແຂ້ ແລະ ຊ້າງຕາມຕຳນານມຸຮະຕິ.

- ບູຮານວັດຖຸແມ່ນຂອງບູຮານເກົ່າແກ່ທີ່ມີອາຍຸດົນນານອັນເປັນສິລະປະ ແລະ ສິໄມ້ລາຍມືຂອງຄົນບູຮານ
ທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາໃນສະໄໝໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ: ສິລາຈາລຶກທີ່ວັດວິຊຸນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ສິລາຈາລຶກແຜ່ນໃຫຍ່ ວັດ
ສີສະເກດ, ຄຳຝີໃບລານ, ວັດທະນະທຳຫິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ, ເຄື່ອງປະດັບອື່ນໆ.

ຮູບພາບຄຳພີໃບລານ

2.2 ປຸຊະນິຍະສະຖານ ແລະ ປຸຊະນິຍະວັດຖຸ

- ປຸຊະນິຍະສະຖານ: ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ປະຊາຊົນລາວໃຫ້ການເຄົາລົບບູຊາເປັນສາສະໜາສະຖານເຊັ່ນ: ວັດສີເມືອງ, ວັດອົງຕື້, ວັດອິນແປງ, ຫໍພະແກ້ວ, ວັດສີສະເກດ, ພະທາດຫຼວງ, ທາດສີໂຄດຕະບອງ, ທາດອີຮັງ... ສາສະໜາສະຖານເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນບ່ອນສັກສິດແຕ່ລະປີປະຊາຊົນລາວໄດ້ມີການທຳບຸນສະຫຼອງເພື່ອທຳສັກກາລະບູຊາ.

ຮູບພາບ ຫໍພະແກ້ວ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຮູບພາບພະທາດ ອີຮັງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ປູສະນິຍະສະຖານ: ແມ່ນສິ່ງທີ່ຄວນແກ່ເຄົາລົບບູຊາ, ທີ່ປະຊາຊົນລາວສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ຮັກສາໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ທາງສາດສະໜາເຊັ່ນ: ພະພຸດທະຮູບພະບາງ, ພະອົງຕື້, ພະແຊກຄຳ... ວັດຖຸເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນເຄື່ອງຄ້າຂອງຄູນ, ເປັນວັດຖຸມີຄ່າເຊິ່ງຄົນລາວເຄົາລົບນິບໄຫວ້.

ຮູບພາບພະພຸດທະຮູບພະບາງ

2.3 ສາສະໜາ

ໃນສັງຄົມລາວ ຫຼື ປະເທດລາວ ກໍ່ຄືກັບສັງຄົມອື່ນໆ ເຊິ່ງມີຄວາມເຊື່ອຖືທາງສາດສະໜາຕ່າງໆ ຍ້ອນວ່າປະຊາຊົນລາວມີຄວາມເຫຼື່ອມໃສໃນການເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ມີສັດທາອັນແຮງກ້າຕໍ່ສາດສະໜາຕ່າງໆ. ປະຊາຊົນລາວມີສາດສະໜາທີ່ເປັນລັກສະນະຊາດຄື: ສາສະໜາພຸດ ເຊິ່ງບັນພະບູລຸດໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ຮັບມາຈາກສັງຄົມອື່ນ ເພື່ອເຄົາລົບບຸຊາ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ, ບຸລະນະ ແລະ ປະຕິຂອນວັດວາອາລາມຕ່າງໆເຊິ່ງໃຫ້ເຫັນຄວາມງົດງາມຂອງສະຖາປັດຕິຍະກຳ, ປູສະນິຍະສະຖານ, ວິຈິດຕະກຳອື່ນໆ. ທີ່ເປັນມໍລະດົກອັນມີຄຸນຄ່າສູງຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດ ບາງແຫ່ງໄດ້ຖືກຍົກເປັນມໍລະດົກໂລກເຊັ່ນ: ວັດວາອາຣາມຕ່າງໆທີ່ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ອີກບາງແຫ່ງກໍ່ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ສຳຄັນ, ເຊິ່ງດຶງດູດເອົານັກທ່ອງທ່ຽວທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າທ່ຽວຊົມເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ.

ຮູບພາບພິທີກຳບາດຢູ່ທີ່ພະທາດສີໂຄດຕະບອງ

2.4 ສິລະປະວັນນະຄະດີ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີ

- ສິລະປະດົນຕີ: ຊາດລາວເປັນຊາດໜຶ່ງທີ່ເກົ່າແກ່ມີສິລະປະດົນຕີຜືນເມືອງເປັນເອກະລັກປະຈຳຂອງຕົນມາແຕ່ບູຮານແລ້ວ ເຊັ່ນ: ແຄນ, ລະນາດ, ກອງ, ຄ້ອງ, ແສງ, ບົດຂັບ, ບົດລຳ, ບົດຝອນ...
- ຮິດຄອງປະເພນີ: ຄົນລາວມີຮິດຄອງປະເພນີອັນເກົ່າແກ່ດົງາມມາເປັນເວລາເທິງນານ, ເປັນວັດທະນະທຳອັນລ້ຳຄ່າ ທີ່ຄົນລາວເຮົາປະຕິບັດສືບຕໍ່ກັນມາເຊັ່ນ: ປະເພນີບູຊາສິ່ງສັກສິດ, ຂຶ້ນເຮືອນໃໝ່, ບາສີສຸຂວັນ, ການນຸ່ງຖື, ຮິດ 12 ຄອງ 14

ຮູບພາບການເຄົາລົບບູຊາຂອງປະຊາຊົນລາວ

ຮູບການເຄົາລົບບຸຊາພະພຸດທະຮູບ

2.5 ຝິທີກຳຕ່າງໆ

ຝິທີກຳເປັນກົດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ຕິດພັນກັບປະຊາຊົນລາວມາແຕ່ບູຮານຕາມຮູບແບບຂອງການເຊື່ອຖືຕ່າງໆ ຂອງບັນພະບູລຸດ ເຊິ່ງເປັນຂວັນກຳລັງໃຈໃຫ້ແກ່ຄົນເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຊີວິດ. ຄົນລາວເຮົາມີ ຝິທີກຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຊົນເຜົ່າເຊັ່ນ: ຝິທີກຳການເກີດ, ຝິທີການບວດ, ຝິທີການ ແຕ່ງດອງ ແລະ ການຕາຍເປັນຕົ້ນ.

3. ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງເຕັກນິກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ

3.1 ສະຖານທີ່ເຕັກນິກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ

ໃນ ສສປລາວ ມີສະຖານທີ່ເຕັກນິກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳດັ່ງນີ້: ເຂື່ອນນ້ຳງື່ມ, ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ, ບໍ່ຄຳເຊ ໂປນ, ໂຮງງານສີມັງ, ໂຮງງານເບຍ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງ ຊາດເປັນຕົ້ນ.

3.2 ສະຖານທີ່ຜະລິດຫັດຖະກຳ

ສະຖານທີ່ຜະລິດຫັດຖະກຳ: ການຫັດຖະກຳຢູ່ໃນປະເທດລາວແມ່ນມີຫຼາຍຂະແໜງການທີ່ມີຊື່ສຽງ ເຊັ່ນ: ການຕຳຫຼກແມ່ນຂະຫຍາຍຫຼາຍກວ່າໝູ່ໃນຜະລິດຕະພັນດ້ານນີ້ຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນກໍ່ມີຊື່ສຽງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ ດີເຊັ່ນ: ສິ້ນໄໝວຽງຈັນ, ຊຳເໜືອ ແລະ ຫຼວງພະບາງ, ສິ້ນໜີ້ປາກເຊ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະຄຳມ່ວນ... ບາງ ທ້ອງຖິ່ນກໍ່ມີຊື່ສຽງທາງດ້ານປັ້ນໜີ້ຫຼໍ່ໄຫເຊັ່ນ: ບ້ານພະຂາວ(ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ) ແລະ ບ້ານສຸວັນນະຄີລີ (ຈຳປາສັກ), ດ້ານການຈັກສານທີ່ຊື່ສຽງແມ່ນຢູ່ເມືອງໄຟນໂຮງ, ທຸລະຄົມ(ວຽງຈັນ), ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ. ພິເສດແຂວງ ຫຼວງພະບາງຍັງມີຊື່ສຽງໃນດ້ານການຕິເງິນ-ຄຳແກະສະຫຼັກ ແລະ ຄົວລາຍລະບາຍສີ ອີກດ້ວຍ.

ຮູບພາບງານສັບປະດາປະຕິບັດຫັດຖະກຳ

ສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ຮ່ວມກັບ ບໍລິສັດມິສທິນກ້າວໜ້າລາວ ຈຳກັດ ຈະຈັດງານສັບປະດາ ຫັດຖະກຳຊົນເຜົ່າ(Lao Ethnical Crafts Week), ໃນລະຫວ່າງ ວັນທີ 8-18 ກັນຍາ 2022 ນີ້, ຢູ່ສູນ ການຄ້າພາກຊັນ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຫັດຖະກຳຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ສາມາດຂະຫຍາຍ ການຕະຫລາດ ນັບມື້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ໃຫ້ມີໂອກາດນຳເອົາຜະລິດຕະພັນ ຂອງ ຕົນອອກ ໄປສູ່ ຕະຫລາດສາກົນ ກໍຄື ໃຫ້ສາມາດນຳເອົາສິນຄ້າ ໄປວາງສະແດງ ແລະ ຂາຍ ຢູ່ໃນສູນການຄ້າ ພາກຊັນ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ສູນການຄ້າພາກຊັນ ເປັນສູນການຄ້າ ທີ່ມີເຄືອຂ່າຍ ກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີເຖິງ 100 ກວ່າສາຂາ ໃນທົ່ວໂລກ, ທັງມີສາຂາຢ່ອຍ ຢູ່ໃນຫລາຍປະເທດອີກດ້ວຍ.

ທ່ານ ນາງ ສຸວິຕາ ປະເສີດ ປະທານສະມາຄົມ ຫັດຖະກຳລາວ ໄດ້ຖະແຫລງຂ່າວ ໃນວັນທີ 4 ກັນຍາ 2022 ຜ່ານມານີ້ ວ່າ: ການຈັດງານ ສັບປະດາ ຫັດຖະກຳຊົນເຜົ່າ ໃນຄັ້ງນີ້, ແນໃສ່ສ້າງຂະບວນການ ສະເຫລີມສະຫລອງ “ວັນຫັດຖະກຳລາວ 1 ພະຈິກ”, ພ້ອມທັງ ສະເຫລີມສະຫລອງ ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ຫັດຖະກຳລາວ ຄົບຮອບ 25 ປີ, ທັງເປັນການກະກຽມ ໃຫ້ແກ່ການຈັດງານ “ມະຫາກຳສີມີຫັດຖະກຳລາວ ຄັ້ງ ທີ 21” ທີ່ຈະໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນທ້າຍ ເດືອນຕຸລາ 2022 ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້, ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນອະນຸລັກ ແລະ ສິ່ງເສີມ ວຽກງານຫັດຖະກຳ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ, ຕໍ່ຍອດມູນເຊື້ອຫັດຖະກຳ ຂອງຮຸ່ນປູ່ຍ່າຕາຍາຍ ໃຫ້ ມີຄວາມຍືນຍົງ ຢູ່ຄູ່ກັບຊາວລາວ ເຮົາຕະຫລອດໄປ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງເປັນການ ຍົກລະດັບ ປະສົບການ ດ້ານ ການວາງສະແດງ ແລະ ການຂາຍ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຊາວຊ່າງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ດ້ານຫັດຖະກຳ ໃຫ້ໄດ້ຮັບ ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ໃນການປັບປຸງ ການຂາຍໃຫ້ເປັນລະບົບ ແບບມືອາຊີບ, ທັງເປັນການເປີດໂອກາດ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ລູກຄ້າ ຜູ້ມາທ່ຽວຊົມ, ທ່ຽວຊື້ ໄດ້ພົບໄດ້ເຫັນຄວາມ ຫລາກຫລາຍຂອງ ເຄື່ອງຫັດຖະກຳ ຊົນເຜົ່າ ໃນສປປ ລາວ, ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈ ແລະ ຫລົງໄຫລ ໃນຄວາມມະຫັດສະຈັນ ຂອງສີໄມ້ລາຍມີ ຂອງນາຍຊ່າງຫັດຖະກຳລາວ.

ບັນດາຜະລິດຕະພັນ ຫັດຖະກຳຊົນເຜົ່າ ທີ່ຈະນຳມາວາງສະແດງ ແລະ ຂາຍ ໃນງານສັບປະດາ ຫັດຖະກຳຊົນເຜົ່າ ໃນຄັ້ງນີ້, ປະກອບດ້ວຍ 8 ພວກສ່ວນຍ່ອຍ ເປັນຕົ້ນ ແຜ່ນແພ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງ ຊົນເຜົ່າ; ເຄື່ອງປະດັບ; ເຄື່ອງຈັກສານ; ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ; ຮູບແຕ້ມ, ໄມ້ແກະສະຫລັກ; ອາຫານສຳເລັດ ຮູບ ພື້ນເມືອງ; ເສື້ອຜ້າ-ລາຄາໂຮງງານ, ສິນຄ້າ ໂອດັອບລາວ (ODOP) ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວກັບ ຫັດຖະກຳ ຊົນເຜົ່າ.

ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມງານ ຍັງສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ລົງທະບຽນ ເພື່ອຮັບຂອງ ລາງວັນ ໃນແຕ່ລະວັນ, ພ້ອມນັ້ນ, ແຕ່ລະຮ້ານວາງສະແດງ ຍັງສາມາດຮັບລາງ ວັນຍອດນິຍົມໄດ້ ໂດຍຜ່ານ ການ ນັບຄະແນນຍອດຂາຍ, ພ້ອມທັງ ຈະຈັດລາງວັນຮ້ານດີເດັ່ນ ໃນການ ຂາຍດີອັນດັບ 1, ມີການສະ ແດງ ຈາກອາສາສະໝັກ ຫລາຍພາກສ່ວນ ແລະ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2022 ເປັນມື້ປະກວດ ການແຕ່ງກາຍ ພື້ນເມືອງລາວ (ອາພອນຊົນເຜົ່າ) ເພື່ອຊົງເອົາລາງວັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ໂອກາດດຽວກັນ, ທ່ານນາງ ອານິດ ສິວິໄຊ ປະທານບໍລິສັດທະແວວ ພັດທະນາ ກະສິກຳຄົບວົງຈອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນລາວ, ທັງເປັນ ຮອງປະທານ ບໍລິສັດ ມິສທິນກ້າວໜ້າລາວ ຈຳກັດກ່າວວ່າ: ຈຸດປະສົງ ຂອງການຈັດງານ ສັບປະດາຫັດຖະກຳ ຊົນເຜົ່າ ໃນຄັ້ງນີ້, ເພື່ອສົ່ງເສີມ ສິນຄ້າລາວ ຂອງທຸກຊົນຊາດ, ຊົນເຜົ່າເຂົ້າສູ່ ຕະຫລາດໂລກ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າ ໃຫ້ກັບສິນຄ້າທີ່ດີ ມີຄຸນນະພາບອີກດ້ວຍ, ທັງເປັນການ ນຳ ສິນຄ້າ ຂອງເຜົ່າລາວທຸກເຜົ່າ ມາລວມກັນ ໃຫ້ເປັນບ່ອນໂຊຂາຍ, ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ໃຫ້ກັບລູກຄ້າ, ຍົກສູງ ລາຄາສິນຄ້າ ທີ່ເຮັດດ້ວຍມື ແລະ ເປັນຈຸດເດັ່ນ ຂອງວັດຖຸດິບທຳມະຊາດ ທີ່ບ້ານເຮົາຍັງມີ ຫລາກຫລາຍທີ່ນຳ ມາ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອຈຳໜ່າຍໃຫ້ແຂກ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ພ້ອມນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ເປີດ ໂອກາດ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາຮ່ວມໃນງານ ເພື່ອຕໍ່ຍອດໃຫ້ແກ່ ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າໄດ້ພົບຄູ່ຄ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດ.

4. ນະໂຍບາຍດ້ານການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສ ປ ປ ລາວ.

ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນການ ພັດທະ ນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວ ຢ່າງມີ ຈຸດສຸມ, ຄົບ ວົງຈອນ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ມາດຖານສາກົນ.

ສຸມໃສ່ການປັບປຸງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີການບໍລິການແລ້ວໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ, ພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວທີ່ມີການສຳຫຼວດແລະ ຈັດສັນແລ້ວໃຫ້ສາມາດເປີດການບໍລິການ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກໆແຂວງ ໃນທົ່ວ ປະເທດ ດຳເນີນ ການສຳຫຼວດ-ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ໃນແຂວງ ຂອງຕົນໃຫ້ ສຳເລັດ, ເພື່ອເປັນບ່ອນ ອີງ ໃນການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ສຸມໃສ່ພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການທ່ອງທ່ຽວໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ໄດ້ ມາດຕະຖານສາກົນ ແຕ່ໃຫ້ຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລັກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພັດທະນາ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆທີ່ຄຸ້ມຄອງໂດຍຊຸມຊົນຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ສ້າງເຄືອຄ່າຍການພັດທະນາການ ທ່ອງທ່ຽວ ແບບປະຊາຊົນ ມີສ່ວນ ຮ່ວມ ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນ

ສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເພີ່ມທະວີການອະນຸລັກ ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ ທຸລະກິດໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນເຊັ່ນ: ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ບໍລິສັດນຳທ່ຽວ... ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາການບໍລິການໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ມີມາດ ຖານສາກົນ, ຄົບວົງຈອນ ແລະ ວ່ອງໄວທັນສະໄໝເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍກົງ.

ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ່າງໆໃຫ້ປະກອບສ່ວນເສີຍຜັນທະເຂົ້າກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວຕາມລະບຽບການ, ປະກອບສ່ວນທຶນຊ່ວຍລັດຖະບານໃນການພັດທະນາແລະສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ.

ເພີ່ມທະວີການປະຕິບັດນິຕິກຳດ້ານກົດໝາຍໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກແລະບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດປະກອບການ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ປັບປຸງລະບຽບການ, ກຳນົດມາດຖານໃນການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ການຮັກສາຄວາມປອດໄພໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເປັນລະບົບລວມສູນແລະເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ.

ຜ່ອມທັງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວຂອງສາກົນໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ບັນດາປະເທດອາຊຽນ.

ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືດ້ານການທ່ອງທ່ຽວລະຫວ່າງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການ ອື່ນໆ ທັງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວ.

ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມື ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວກັບຕ່າງປະເທດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາປະເທດ ທີ່ເປັນເປົ້າ ໝາຍຕະຫຼາດສຳລັບການທ່ອງທ່ຽວລາວ. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຜູ້ຕາງໜ້າການທ່ອງທ່ຽວລາວ ປະຈຳຢູ່ບັນດາປະເທດທີ່ເປັນ ເປົ້າໝາຍຕະຫຼາດທ່ອງທ່ຽວລາວ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວລາວສ້າງລາຍການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້

ຄົບວົງຈອນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດໃນອານຸພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຂົ້າປະເທດ ໃຫ້ ຫຼາຍຜ່ອມທັງເປັນການໂຄສະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວລາວ.

ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ໂດຍການຈັດງານມະຫາກຳການທ່ອງທ່ຽວລະດັບຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈັດງານ ສົ່ງເສີມກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນຂອງຕົນເປັນຕົ້ນ: ງານມະຫາກຳວັດ ທະນະທຳຊົນເຜົ່າ, ງານບຸນປະເພນີປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ງານບຸນທີ່ສຳຄັນອື່ນໆທີ່ເປັນການສື່ສານເຖິງເອກະລັກ ວັດທະນະທຳ, ວິຖີການດຳລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໂຄສະນາໃຫ້ຄົນລາວໄດ້ຮູ້ຈັກຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດແນວຄວາມຄິດການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ ຢ້ຽມຢາມພູມລຳເນົາຂອງຕົນ“ລາວທ່ຽວລາວ” ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ.

ເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄ້ວາ, ສຶກສາ, ວິໄຈກຸ່ມຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍການທ່ອງທ່ຽວລາວໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ເພື່ອປັບປຸງກົນໄກການບໍລິການໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ.

ເອົາໃຈໃສ່ປະສານສົມທົບກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຍາດແຍ່ງທຶນ ມາພັດທະນາບຸກຄະລາກອນໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ພຽງພໍທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຖານສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາດຖານຂອງອາຊຽນ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ຄຳມະນີ ສຸລິເດດ ພູມສາດການທ່ອງທ່ຽວຄະນະສັງຄົມສາດ ມຊ ປີ 2007
2. ສັນໄຊ ກຽດທິງໄຊ ອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວມະຫາວິທະຍາໄລຣາຊະໄລຍ 2549
3. ຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ 2006-2020 ຂອງ ສປປລາວ 2006
4. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທ່ອງທ່ຽວ(ຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນວັນທີ 9. 11. 2015, ເລກທີ 54/ສພຊ ແລະ ລັດຖະມົນຕີ
5. ອຈ ບຸນທະວີ ເອກະສານວິຊາພູມສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຈາກພາກວິຊາ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ(ມຊ)
6. ຊອ ວິລະວົງ ແກ້ວອ່ອນຫຼ້າ ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ, ພູມສາດການທ່ອງທ່ຽວລະບົບ 4 ປີ ທີທີ 2
7. [http/ www.ecotourism.laos.com/laoecotourism.htm](http://www.ecotourism.laos.com/laoecotourism.htm)
8. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ 2023